

קיצור

מנורת המאור

וראשית חכמה

האם ספר לערנט דעם מענש ער זאל גיין
אין גאטס וועג • אונ עם שטייט אין דעם
ספר אסך דינים אונ משלים אונ מעשיות
פון דער הייליגער גמרא אונ פון מדרשים •

ווייל מיר האבן געקן אנדער מנורת המאור אויף עברי פיינטש אין
זייער באריכות • אינ עם איז דא אסך זאכן וואס מען פרשטייט עם נישט •
איבער דעם האבן מיר עם גמאכט פקיצור אונ מיר האבן אסך זאכן פון דעם
ראשית חכמה אריין גשעלט:

חלק ראשון וחלק שני

EMUNA PUBLISHING
142 Rodney Street
Brooklyn, N.Y. 11211
388-8812 — 384-0002

כל הזכויות שמורות אצל

הוצאת אמונה

© Copyright 1969 by
M. G. & J. G.

קיצור מנורת המאור פרק א

הבלל הראשון הקנאה

(דין האמת) גאט אזו איין אמתר דיין איז אוי דן דעם מענשן נאך זיינו מעשים נאך איז שטרעפט אים מדה כנגד מדה אזו וויא מור לערנן איז דר מסכתא סוטה מוט דר מאס וואס דער מענש מעסט מוט אור מעסט מען צו אים. זאגט רב יוסף האשיו דו מאס ווס דר מענש פו שולדונגט איז בשל גווארון עד זאל גושטרעפט ווערן מוט אור ווערט ער אפר דאך גשטרעפט מוט אזו איין גלייכנוש וויא דו מאס אזו. אונ אזו אוף דר רבי חייא גלעדונגט. פון דעם טאג אן ווס דס בית המקדש איז חרוב גווארון האשיו דו סנהדרין זענן בשל גווארון ווי זאלן דן זיין דעם פו שולדונגטן מוט ארבע מיתות בית דין אפר דר דין פון דו ארבע מיתות איז נומ בשל גווארון גיערט גאט שטרעפט דעם פו שולדונגטן מוט אזו איין גלייכעניש וויא דו ארבע מיתות דהיינו דר ווס איז חייב סקילה אדר ער פאלט אראפ פון אדאך. איז ווערט גהרגות דען אזו דר מען גוטן צו דעם ווס איז חייב גווארון סקילה דר מען אים אראפ גווארפן פון אהוד ארט ווס איז גווען צוויי מאן דו הוד. אדר גאט שוקט אוף אים איין חיה איז זו צו טרעט אים איז דס אזו גלייך וויא מען דר שטייג ארץ אים גווארפן. איז ווער עס איז חייב שריפה אדר ער פאלט איז פייער אריין איז ווערט פו ברענט אדר איין שלאנג מוט אים איין בים איז דר גופט פו ברענט אים. איז ווער עס איז חייב הרג אזו ווערט ער איפר גענפרט צום מלכות איז ווערט גקעפט אדר גולגים קומן אוף אים איז שניידן אים אפ זיין קאפ אונ ווער עס איז חייב חנק ווערט ער דר טרענקט איז איין טיף אדר ער שטארבט דורך דר הולשה אסברה אזו אזו איין שלאפקייט ווס ער ווערט דר ווארגן דורך אור איז זיין האלו. אונ מור האבן אוף גילערנט רבי מאיר זאגט פון וואגן זייסן מור דס גאט שטרעפט דעם מענשן מדה כנגד מדה דען אזו שמיט (פסאסאה בשלחה תריבנה) דס גאט דר גשטרעפט דו מצרים מוט דר מאס וואס זיי האבן גושטרעפט דו ישראל דען זיי האבן דו קונדר פון דו ישראל איז וואס דר טרענקט דרום זענן ווי דר טרענקט גווארון איז וואס איז אזו מוט גאט צום מענשן ביי אלו עבירות סיי קליין אדר גרום. איז מור לערנן אוף אפ פון דעם פסוק (אחת לאחת למצוא תשובה) דס אלו קלייני עבירות ווערן צו אנאנדר גרעכניגט בוז עס ווערט פון זיי ארוכר חשבון פון עבירות: (גורסין) איז מור לערנן אוף איז דר גמרא שמשון איז גוואנגן נאך דעם גליסטוקייט פון זיינו אוגן דרום האבן אים דו פלשתים אים גשטאכן זיינו אוגן אבשלוס דר גאד גהאט מוט זיינו האר דרום אונ ער גפליפן הענגן

קיצור מנורת המאור פ"א

כיון זיינו הארץ אינו וייל עד אזו גו עין דו צעהן קעפס ווייב פון זיין פאטער דרום אזו אריין גושטאכזן גווארון איז אום צעהן שפוזן דען אזו שטייט דס דו צעהן זינגן דו גווער טרעגר פון יואב האבן גרוינטלט ארום אבשלוס איז האבן אום גשלאנגן איז גושייט איז וייל עד דס גנבת דרייא גנבות דס הארץ פון זיין פאטער איז דס הארץ פון דו סנהדרין דען עד דס גזאנט צו זיין פאטער דס עד וייל גיין קיין חברון צו בצאלן דארטן זיינו נדרים וואס עד דס מנדר גווען צו מקריב זיין קרבנות פון נאט דען דארטן זענן גווען פעמו שאף דרום זאל עד אום געבין אנשריפטס ויעלכו צוויי מעגשון עד וועט וועלן נעמן מוט זוך זאלן זיי גיין מוט אום דס אום דר פאטער געבין אזו איין גשריפטס דס עד גוויזן דס גשריפטס צו צוויי מעגשון פון דו סנהדרין זענן זיי גנאנגן מוט אום איז דר נאך דס עד דס גוויזן צו אנדרו צוויי מעגשון זענן זיי אוף גנאנגן מוט אום איז דר נאך וויידר צו אנדרו בוז עד דס איין גזאמלט מוט זוך צוויי הונדערט מאן חשבו לייט ראשי סנהדראות כדי עד זאל קענן מורד זיין איז זיין פאטער : נוא דס עד דר מוט גנבת איז מרמה גווען דס הארץ פון זיין פאטער איז דס הארץ פון דו סנהדרין איז נאך דס עד גנבת איז מרמה גווען דס הארץ פון כל ישראל איז דס זיי איין גרעט מוט גומו רייד זיי זאלן אום וועלן מאכן פון איין מלך דען אזו שטייט איז פסוק דס אבשלוס דס גנבת דס הארץ פון כל ישראל איז דרום זענן אריין גושטאכזן גווארון איז אום דריי אייזרנו ריטר דען אזו שטייט אום פסוק דס יואב דס גנומן דריי אייזרנו ריטר איז זיין האנד איז דס זו אריין גשטעקט אום הארץ פון אבשלוס איז עד דס נאך גלעבט (תנו רבנן) דו רבנים האבן גלערונט שמשון דס מוט זיינו אזון מורד גווען איז נאט דען עד דס גזאנט צו זיין פאטער נעם מור דו סאבמור פון דו פלשתים פון איין ווייב ווארום זו איז מור וואל געלון איז מיינו אזון דרום האבן דו פלשתים אום אום גושטאכזן זיינו אזון איז אזו שטייט אום פסוק דס דו פלשתים האבן אום גוואפט איז האבן אום אום גושטאכזן זיינו אזון איז נאך האבן דו רבנים גלערונט פונאף מעגשון זענן בשואפן גווארון איסליכר איז גווען חשובר אום איין זאך מין פון אנדער מעגשון אום וייל זיי האבן זוך גרום גהאלטן דרום זענן זיי גשמראפט גווארון מוט דו אייגנו זאכזן שמשון דס גהאט מין כח פון אנדרו מעגשון אום וייל עד דס גזונדיגט שטייט אום פסוק דס זיין ווייב דלילה דס אום אפ גנאלט זיינו דאר אום זיין כח אזו ווארון אפ גוטרן פון אום שאול איז מוט זיין האלז העכר גווען מין פון אנדרו מעגשון איז עד מוט אשווערר גשלאנגן גווארן אום

ב קיצור מנורת המאור פ"א

אויף זיין האלו : אבשלום הט גהאט שיינו האר אזו ער גבלויבן הענגן ביי זיינו האר אוף איין פוס : צדקה הט גהאט שיינו אונן שטייט אונ פסוק דם נביבדנער הט אים בלינד גמאכט זיינו אונן . אסא אזו בשאפון גווארן מוט שענער פוס מיין פון אנדרו מענישון אזו ער אויף זיין עלטר קראנק גווארן אוף זיינו פוס אונ הט גהאט דם שלאפקייט פוידנרא . מר זוטרא הט גזאנט צו רב נחמן וויא אזו אזו דם וויאנוש פון דעם שלאפקייט פוידנרא . הט אים רב נחמן גזאנט אזו גלייך וויא מען שטעכט מיט איין נאדול אונ איין לעבדונן מענישונם פלייש . פרענט דו גמרא פון וואונן האט עס רב נחמן גוויסט זאגן איין טייל דם ער הט גהאט דם שלאפקייט דרום הט ער גוויסט דם וויאנוש פון דעם . אונ אטייר זאגן ער הט עס פון זיין שכל גוויסט דען עס שטייט (סוד הי ליראוי) גאט אזו מודיע זיין סוד צו זיינו פארבטאג לייט רבא דרשת דם דר מלך אסא הט זוף פר זונדנט ווס ער אזו קראנק גווען אוף זיינו פוס ווייל ער הט גארבוט מוט תלמידי חכמים דען אזו שטייט דאס דר מלך אסא הט איין גזאמלט נאנץ יהודה אז מען הט גופויעט איין בלעגרונג אוף ירושלים . עס אזו קיינר נוט היין גווען דר פון אונ הט זיי גהייסן אוועק טראגן דו שטיינר פון דעם בלעגרונג אונ הט מוט זיי גופויעט שטעט אפילו איין חתן הט גמוזט גיין פון זיין קאמור אונ איין פלה פון אור חופה מפל שכן דם דו תלמידי חכמים זענן גזאנגן צו דר ארבוט דרום אזו ער גשטראפט גווארן מוט דר קרענק אוף זיינו פוס : (ונם) אונ מיר גפינן אוף ביי יששכר דר האר פון דעם דארף ברקאי ער אזו גווען אפהן גדול אונ אזו גשטראפט גווארן מדה בנגד מדה אזו וויא מיר לערנן אונ דר גמרא פסחים דם מיר גשריי הט גשרואון דו עזרה דם ערשטו גשריי אזו גווען גייט ארום פון דאנן אור קונדר פון עדי דם אור הט מטמא גווען גאטם היכל אזו ווי עס שטייט (אשר ישקבון את הנשים) דם אנדרו גשריי אזו גווען גייט ארום פון דאנן יששכר דר האר פון דעם דארף ברקאי ווס ער אזו זוף מכבד אונ פר שוועכט גאטם קרבנות דען ווען ער הט גוטן דו עבודה הט ער אן גוטן זידענע הענטשקום אוף זיינו הענד אונ הט דו קרבנות נוט גוואלט אן רורן מוט זיינו בלוזו הענד אונ דם אזו איין ביזן פר דו קרבנות אונ ווידר מיר לערנן אפ פון דר תורה דם דר פהן הט גדארפט מון דו עבודה מוט זיינו בלוזו הענד דאס דרוטו גשריי הט דו עזרה גשרונן עפינט אייף אור טוערן מון דעם בית המקדש אונ לאז אריין גיין ישמעאל בן פאכי איין תלמיד פון פנחס אונ זאל דינן פר איין פהן גדול דם פערדו גשריי הט דו עזרה גשרונען עפינט אייף אור טוערן פון דעם בית המקדש אונ לאז אריין גיין יחנן בן

נרבאי

קיצור מנורת המאור פ"א

נרְבָּאי אֵינּוּ וְאֵל אֵין פּוֹלֵין זײַן בּוֹיף פֿיין נאַטָס קרִבְּנוֹת אַיִנְעֶרױ חַכְמִים הַאָפֿן
 גּוֹאֲנֵט אױף זײַנן בֵּן נרְבָּאי דָס עֵר פֿלֶעגט אױף עֵסן אױן זײַן סעֵנדה דרײַא
 הױנדרט קעלֶכֶר אױן פֿלֶעגט אױס טרױנקן דרײַ הױנדרט פֿעסר וײַן אױן פֿלֶעגט
 אױף עֵסן פֿר הױנדרט טױבן אױן אײַן קױנח סעֵנדה וואָרום עֵר הָט זײַער
 פּוֹל פֿרײַם סגֵדל גױען בײַ זױף אױן הױז דרום האָט עֵר אױז פּוֹל גַּמְאָרֶפֿט
 אױנזױר חַכְמִים זאָגן פֿל זָמן דר זײַנן הָט גלֶעבט אױן קײַן פֿלײַש פֿון אײַן
 קרִבֿן נױט אױפֿר גַּבְלוֹבֿין מײַן פֿון זײַן צײַט וױס אױן דר תּוֹרָה שְׂמײַט זײַערט
 קֶען הָט אַלץ אױף גַּנְעֵסן אױן זײַן צײַט זאָגט דו גַּמְאָר וואָס פֿר אײַן עױנש
 הָט דר זײַשכֶּר גַּהאַט דר פֿר וואָס עֵר הָט גױטן דו עֵבֶדְה מױט הַעֲנִשׁ־שְׂקוֹס
 אױן הָט נױט גוֹוֹאַלט אײַן שְׂמױרן זײַנו הַעֲנִי הַעֲנִי אױז אױס דָס אױס גַּמְאָנֶן דָס אײַן
 מַאֵל אױז גַּנְעֵסן דר מֶלֶךְ פֿיין דָעס הױז גױנדר פֿון חֲשׂוֹנָא מױט דָער מֶלֶכֶה
 דר מֶלֶךְ הָט גּוֹאֲנֵט דָס פֿלײַש פֿון אײַן צױקרי אױז פֿעסר צו עֵסן וױא פֿון אײַן
 שְׂאָף אױז דו מֶלֶכֶה הָט גּוֹאֲנֵט דָס פֿלײַש פֿון אײַן שְׂאָף אױז פֿעסר הַאָפֿן זײַ
 גּוֹאֲנֵט ווֵד נױעט אױז זאָגן וועֵר עָס האָט רַעכט מױר וועלן פֿרעֵן דָעס פֿהן
 גֵדוֹל עֵר בֵּרֶענֶגט אױף אַלֶע שְׂאָג קרִבְּנוֹת אױף דָעס מַנְבַּח וײַסא עֵר זַעױט
 וואָל וועלכֶס אױז פֿעסר אױז עֵר גִּקּוֹמֵן אױן הָט גַּפֿעכט מױט זײַן האַנד אַקֶען
 דָעס מֶלֶךְ אױף גַּשְׂפֶּעט אױן הָט גּוֹאֲנֵט וועֵן אײַן צױקעלֵי זאָל פֿעסר זײַן וואָלֶטן
 דָאָךְ דָס גַּבְרַאכְט אלו שְׂאָג פֿר אײַן קרִבֿן תּמִיד אױז מױר בֵּרֶענֶגן דָאָךְ אײַן
 שְׂאָף פֿר אײַן קרִבֿן תּמִיד מױז דָאָךְ זײַן דָס אײַן שְׂאָף אױז פֿעסר הָט דָער מֶלֶךְ
 גּוֹאֲנֵט וױיד עֵר הָט פֿר מױר קײַן מױרָא נױט גַּהאַט דָען נױט גַענוג וױס עֵר הָט
 גױט גּוֹאֲנֵט דָס אױך האָב רַעכט הָט עֵר נָאָךְ גַּפֿעכט מױט זײַן האַנד אױף גַּשְׂפֶּעט
 דָרום זאָל מַעֵן אױס אָפּ האַקן זײַן רַעכטוֹ האַנט הָט עֵר גַּעפֿן שׁוֹחֵד הָט
 מַעֵן אױס אָפּ גַּהאַקט זײַן לױנקוֹ האַנד הָט עָס דר מֶלֶךְ דר הַעֲרַמֵּת הָט עֵר
 אױס גַּהײַסן זײַן רַעכטוֹ האַנד אױך אָפּ האַקן זאָגט רַב זױסָף גױלױבֶט אױז
 גַּמֵּט וואָס עֵר אױז בַּצְּאֻלֵּט גוֹוֹאַרן פֿון דָעס זײַשכֶּר פֿהן גֵדוֹל אױף דר וועלֶט
 מֶדֶה פֿנגֵד מֶדֶה דר פֿר וואָס עֵר הָט זײַנו הַעֲנִי עֵר צו חֲשׁוֹב גַּהאַלֶטן פֿון צו
 טױן מױט זײַ דו עֵבֶדְה דרױף זַענון זײַ אױס וואָרן אָפּ גַּהאַקט זאָגט רַב אִשׁי
 דר זײַשכֶּר אִשׁ בְּנֵי בִרְקָאֵי הָט נױט גלֶערנט קײַן גַּמְאָר דָרום הָט עֵר גּוֹאֲנֵט
 דָס אײַן שְׂאָף אױז פֿעסר דָען אױז דָער גַּמְאָר שְׂמײַט דָס רַבִּי שְׂמַעוֹן זאָגט
 דָס אײַן שְׂאָף מױט אײַן צױג זַענון בײַדוֹ גלײַךְ רַבִּינָא זאָגט עֵר הָט קײַן פֿסוֹק
 אױך נױט גלֶערנט דָען אױז דר תּוֹרָה שְׂמײַט פֿשׁיִדְלוֹף דָס זײַ זַענון בײַדוֹ גלײַךְ
 גױט (יבמ) אױז אױז וואָל וױא מױר גַּפֿונֶן דָאָס גַּמֵּט בַּצְּאֻלֵּט בײַז מֶדֶה פֿנגֵד
 מֶדֶה אױז בַּצְּאֻלֵּט עֵר אױך גױטֶס מֶדֶה פֿנגֵד מֶדֶה אױז בײַ גױטֶס בַּצְּאֻלֵּט גַּמֵּט

קיצור מנורת המאור פ"ב נ

מ"ן וויא דר מענש מוט און מור לערנן און דר גמרא העניית און דר
 שטאט סיריא און גווען דבר און אין דר גאס וויא רב דר גוואנט און ניש
 גווען קיין דבר האבון דו לייט גמיינט דס איז דורך רבס זכות האבון זיי
 גזעהן און הלום דס דס און ניש פון רבס זכות זענען דער רבס זכות און פול
 גרעסר דס גרעסערי ניסים זאלון גשעהן דורך אום און דר נס און גאר איין
 קליינע זאך פו רב גאר ווייל איין מאן וואנט און דר גאס און ער לייט אהאק
 צו גראבון קברים דרום דט אום גאט בצאלט מדה פנגד מדה דס דו לייט
 ווס וואנט און זיין גאס זענען ניש גשטארבן און דר שטאט דריקתא און גווען
 אשריפה און אין דר גאס וויא רב הונא דט גוואנט און ניש גווען קיין שריפה
 האבון דו לייט גמיינט דס דס און דורך דעם זכות פון רב הונא האבון זיי
 גזעהן און הלום דס דס און ניש פון רב הונא זכות זענען דער רב הונא זכות
 און פול גרעסר דס גרעסערי ניסים זאלון גשעהן דורך אום און דס און גאר
 אקליינע זאך פו רב הונא ניעצט דס און דורך דעם זכות פון איין אשה ווס
 זו וואנט און דר גאס און הייצט אלו ערב שבת אור אובון און לאזט דו ארום
 לייט ווס וואנט און אור גאס צו קאכון און באקון און אום דרום און אור
 און איין נס גשעהן מוט פייר פון דאנון לערנן מור אפ דס גאט בצאלט
 צום מענשן מדה פנגד מדה צו פייוון און צו גוטן :

פרק שני

ג (יש) עם זענען דא אנדרו לייט וואס זיי ווערן גשטראפט מדה פנגד מדה
 דורך גאט אליין און וויא מור לערנן און דר גמרא מנהדרין און פרק
 חלקי דו רבנים האבון גלערנט דס דור המבול האבון זוף איפר גומן דורך
 דעם פול גוטס וואס גאט האט זיי גגעבון און וויא און פסוק שמיים זייער
 היזער זענען גווען שלום אן איין שום מורא און נאטש שטראף און ניש גווען
 אויף זיין דען וויא באלד זייער קונדר זענען גוברון גווארון האבון זיין
 גקענט גיין און זיי האבון קיין טרחה ניש גהאט צו דער צוהן זייער קונדר
 און זייער קליינע קונדר זענען גשפרונגן באלד וויא זיי זענען גוברון גווארן
 און דו מוטר דט גשיקט דס קונד צו פרענגן אור איין שער צו אפ שניידן
 אום זיין נפול און צו אן צינדן אור אליכט און ווען אשד דט דס קונד פגעניגט דט דס
 קונד גקענט מלחמה האלטן אקעגן דעם שד זיין האבון זייער טעג אויס
 גבראכט מוט שמחה און האבון זייער יארון אום גלעבט און גוטס און זענען
 גשטארבן און איין רגע אן קרענק און אן יסורים און זיי האבון גוואנט צו גאט
 מוא דוף אפ פון אונז און דס וויסן שאפט פון דינו זענען ווילן מור ניש
 וואס

קיצור מנודת המאור פיב

וואס איז דר אלמערקטיגער גאט דס מור זאלין אים דונן איז ווס וועלן מור
נהארפן ווערן אז מור וועלן אום בעטון מור דארפן מין נוס צו אום גאר
פון וועגן דעם רעגן מעג ער דס אוף אוף האלטן ווארום מור האבן מייכן
אוי קוואלן ווס מור קענן ניצן פון זיי דס גאט גזאנט מוט דעם גוטס פון
דעם וואסר וואס אוף האב אייך געבן מוט אור מיד דער צערן וועל אוף
אייך שטרופן מוט וואסר אויך וועל ברענגן איין פון פלייצונג פון וואסר
אויך דר ערד (וגרסינ נמי) אויך מור לערן אוף איז דר מסכת שבת פון
וועגן דריי עבירות שטארבן ווייבר ווען זיי דארפן געוויינן זייערן קינד
ווייך זיי זענן נוס נזק איז מצות נדה איז חלה איז הדלקת הנר דען ווען
זי האלט נוס רעכט נדה דס זי גוינדירט מוט דעם בליט וואס גייט ארום פון
די דרום פון אור דרום ווערט זי אוף גשטראפט דס דס קינד קען נוס
ארום גיין פון די דרום פון אור פרעגט דא גמרא דער טעם איז
רעכט דס זי ווערט גשטראפט ווייל זי האלט נוס רעכט נדה ווארום ווערט זי
אבר גשטראפט ווען זי האלט נוס חלה איז הדלקת הנר זאגט די גמרא
עס דס גדרשית איינר פון דעם לאנד גליל פר רב חסדא גאט זאגט אוף האב
געבן אויך אייך ארביעית דס וואס דעם מענשנס לעבן הענגט אויך דעם
האב אויך אייך געבן איין מצוה פון דס דאס איז דס נדה אויך האב אייך
ישראל גרופין ראשית דס אור זענט דס ערשטו פון אלו אומות האב אויך אייך
אויך געבן איין מצוה פון ראשית דס אור זאלט דס ערשטו פון אייער טיט
אפ שיידין חלה אוף האב אייך געבן אנשמה זי ווערט אן גרופין נר דען
אזו שטייט (נר די נשמת אדם) גאטס לוכט איז די נשמה פון דעם מענשן
האב אויך אייך געבן איין מצוה הדלקת הנר אז איר וועט הויטן די דריי
מצות אזו נוס אזו אוב נוס וועל אוף צו געמין אייער נשמה דען וועט אייער
לכט פון לאשון ווערן אויך אייער נאמן ראשית וועט בטל ווערן אויך
אייער בלוט וועט פון לורן ווערן דאס איז מדה כנגד מדה אויך דונקא די
ווייבר זענן דרוק גשאפט גווארן אזו וויא אויך מדרש רבה שטייט ווייל די
אשה דס גמאכט פון לורן אדם הראשון וואס ער איז ווארן אפ נשייד אזו
וויא חלה אויך דס פון לאשון זיין לוכט אויך דס פון גאסן זיין בלוט מוט דעם
וואס זי דס אום געבן עסן פון דעם עץ הדעת דרום אזו זי גשאפט גווארן
אויך די דריי מצות דס נדה אויך חלה אויך הדלקת הנר אויך ווייבר אלז זאבן
פון דעם הויז ווערן גיטן דורך דר אשה דרום זענן די צוויי מצות חלה אויך
הדלקת הנר אויך גווארפן אויך דר אשה פרעגט די גמרא איז ווארום ווערן
די ווייבר גשטראפט גראד ווען זיי דארפן געוויינן זאגט רבא מען זאגט איין

שפירד

קיצור מנורת המאור פ"ב

י ד

שפיריך ווארט ווען דר אוקס איז גפאלן אזו שארף גשווינד דעם מעסר צו
קולן אום איי ער וועט ארף שמיין דען וועט מען מוזן טרחה האבן צו
אנדער לייגן אום אזו אויך דר מענש אז ער אזו געוונד אזו זיין מול ממליץ
פר אים איז לאזט צו אים קיין ביז נוס אפר אז דר מענש איז אונ איין סבנה
ווערט זיין מול שלאברוג פון צו ממליץ איז צו מגן זיין ארף אים אזו זוכט
מען שון נאך איז זיינו מעשים אוב ער איז ווערט מען זאל אום מציל זיין פון
דר סבנה דרום ארף איין אשה אז זו דארף געוויגן אזו זו איז איין סבנה דרום
זוכט מען נאך אונ ארוי מעשים איז אוב זו האט גוינדיגט ווערט זו דענסמאל
גשטרעפט * (וגרסינג נמ) אונ מוד לערנן ארף איז דר גמרא איז פסק בטה
אשה האט גדרשת רב עילא דער זין פון רב עולאי דס וואס עס שמיט אונ
פסק דס גאט אזו ברזגו גווען ארף דו טעכטר פון ציון אונ האט גזאגט (ען
פי גבהו בנות ציון) דס מיינט ער דאס די טעכטר פון ציון זענן גאנץ ארף
ריכטיג גזאגט (ומלכנה נשיות גרון) אונ זיי זענן גזאגן מוט אום גשטרעקטע
העלזער אונ ווייל זיי האבן גהאלטן זייערו קעפ גאנץ אונ דער הויף דרום
האבן זייא געמוזט זיין במליך איין פיס פיי דער אנדער דען זיי האבן גיט
גקענט קוקן ארף דעם וועג וויא אזו צו זיין איז דס האבן זיי אלץ גוטן פרי
מען זאל קוקן ארף זיי (ומשקרות עינים) איז זיי האבן זוך גפארפט זייערע
אונן מוט פארב פרי זיי זאלן שייין אן געהן ווערן אונ זיי האבן גווינקן צו
דו נאפס זיי זאלן קומן צו זייא פדענט דו גמרא וואס פרא איין שטרף
האבן זיי דרוף בקומין זאגט דו גמרא אזו וויא רפה פר עולא האט גדרשת
דעם פסיק (והנה תחת בושם מק יהנה) דס מיינט מען ארף דעם אורט וויא זיי
האבן זוך גווערצט מוט בשמים וועט דארטן זיין איין אום פאלונג פון פלייש
אונ אויף דעם אורט וויא זיי האבן זוך גמארטילט מוט אשייננס גארטל וועט
דארטן זיין איין פר שניידונג פון פלייש פון ווינקן אונ פאלון איז ארף דעם
אורט וויא זיי האבן זייער קאפ גציקט וועט זיין אום גופליקט דו האר פון
מבות * אונ ארף דעם אורט וויא זיי האבן דעם נואף דר פרייט מוט זנות
וועלן זיי זוך דארטן אן גרמון איין זאק פר צער איז צרות * דען דאס אלץ
וועט דיר קומן פר דיין שיינקייט וואס די האפט דוך גציקט דער מוט אקעגן
דו נאפס * זאגט רב דס אזו דס שפיריך ווארט וואס לייט זאגן ארף דעם
אורט פון שיינקייט קומן פלאטערן איז אייטר * (וגרסינג) אונ מוד לערנן
אויך איז דר מסכת בלה רבי נהוראי זאגט דר וואס אזו מבייש זיין חבר ווערט
ער צום סוף מבייש * אונ נאך מיין דר פון דס דו מלאכים שמוסין אום אונ
וויזן זיין שאנד פר אלו מענשן פון דר וועלט אונ נאך איין אנדער זאך
געפונן

קיצור מגורת המאור פ"ב

געפינגן מור זען דר מענש מוט די עבירה אליין אזו שטראפט אום גאט
אליין. אזו וויא רבי יהושע בן קרחה הט גזאנט פריעה הט אליין גשענד גאט
אויט הט גזאנט ווער אזו גאט וואס אויף זאל הערין אונ זיין קול. דריט הט
אויט גאט אליין בצאלט אזו וויא עם שטייט אונ פסוק אונ גאט האט אום
גשטארצט די מצרים אונ ים. סנחרב הט גשענד גאט דורך איין שלוחאזו
וויא עם שטייט אונ פסוק דורך דיינו שלוחים האסטו גשענד גאט אונ האסט
גזאנט מוט מיינו פול רייט וועגן וועל אויף קומן קיין ירושלים אויף האט ער
גזאנט אויף האב גנראפן אונ האב גטרונקן וואסר אונ האב טרוקן גמאכט
מיט די טרוט פון די פיס פון מיינו היכות אזו טייכן פון די פלענערדיג.
הט אום גאט אויף בצאלט דורך איין שליח דען אזו שטייט אונ פסוק אונ
עם אזו ארום גזאנט איין מלאך פון גאט אונ הט גשלאגן אונ דער סנהד פון
אשור הונדרט אונ פונף אונ אכציג טויזענד מאן ניא לערנן מור פון דאן אפ
דס גאט בצאלט דעם מענש מרה פננד מרה :

פרק שלישי

ד (יש) עם אזו דא אנדרי עבירות וואס דר מענש ווערט אויף זיי גשטראפט
מוט געצטי יסורים אונ אונזער הימים האפן עם אפ גלערנט
פון דעם פסוק אזו וויא מור לערנן אונ דער גטרא שבת רבי נתן זאנט ווען
איינר מוט איין גדר אונ האלט אום נוט שטארפט אום זיין ווייב דען אזו שטייט
אונ פסוק ווען די האסט נוט צו בצאלן דיינו נדרים וועט מען דין גלער
פון אויטער דור צו נעמן רבי זאנט אויבר דעם עזן פון נדרים שטארפן דעם
מענשנס קונדר קליינרהייט דען אזו שטייט אונ פסוק די זאלסט נוט געמין דין
מויל אונ נדרים צו פר זונדיגן דין פלייש אונ די זאלסט נוט זאגן פר דעם
גבאי פון צדקה די האסט עם אום גערין גרעט דען ווארום זאל גאט צערנן
אויבר דין קול אונ ער וועט פר דארפן די מעשה פון דיינו הענד דס מיינט
מען דעם מענשנס קונדר די רפנים האפן אויף אזו גלערנט רבי אלעזר
ברבי שמעון זאנט דס אויבר דעם עזן פון פאלשו נדרים שטארפן דען מענשנס
קליינו קונדר רבי יהודה הנשיא זאנט אויבר דעם עזן פון ביטול תורה שטארפן
אום זיינו קונדר דען אזו שטייט אונ פסוק האב אויף דען אומזוסט גשלאגען
איערו קונדר דס אזו געוויס ווייל די פאטר האפן די תורה נוט גלענינט רב
גחמן בר יצחק זאנט דער וואס זאנט דאס אויבר דעם עזן פון נדרים שטארפן
דעם מענשנס קונדר לערנט ער אויף אפ פון דעם פסוק דען דר פסוק זאנט
אויבר דעם וואס אור האט נומן פאלשו נדרים דרום האב אויף גשלאגן איערו
קינדר

קיצור מנורת המאור פנ

קינדר י' אונ דער זאך קרונון רבי מאיר אונ רבי יהודה איינר זאגט דעם מענשנס קינדר שטארבן אויפ דעם עזן פון מזוזה אזו וויא פון דעם פסוק למען ירבו אזו גדרונגן אונ איינר זאגט אויפ דעם עזן פין ציצית שטארבן זיי דען אזו שטייט אונ פסוק (נס בכנפיך וגו') אויף פון וועגן די עקין פון דינו קליידר וואס דוא האקט דארטן קיין ציצית נוט אן גמאקט דרום אזו גפונן גווארון אויף דור דר חוב פון דעם פלוט פון דו ריינו. קינדר ווס אזו פר גאסון גווארון איפ דעם דס זענן דו קליינו קינדר י' רב נחמן זאגט פון דעם פסוק אזו אויף אפ גלערנט דס איפ דעם עזן פון מזוזה שטארבן דו קינדר דען דר פסוק זאגט ווייל אויף האב אייך נוט גפונן גאנץ אונ מינע מצות וואס אויף האב אייך גשאפט אונ דו לעבר פון אייערע טורן דען אור דט דארטן נוט קיין מזוזה דרום האב אויף גשלאגן אונ גטייט אייערו קינדר י' (זאמריגן) אונ מור זאגן אויף אונ דר גמרא רבי נחמיה זאגט פון וועגן דער עבירה פון שגאת חנם דס איין מענש דט זיין חבר פיינט אום זיסט מערט זיך קרוג אונ דעם מענשנס הויז אונ זיין ווייב אזו מפיל נפלים אונ זיינו זון אונ זיינו טעכטער שטארבן קליינרהייט י' רבי אלעזר בן יהודה זאגט פון דעם עזן וואס מען נוט נוט קיין חלה קומט נוט דו ברכה אונ דו איין גזאמלשו אוצרות פון תבואה אונ וויין אונ בוימל י' אונ איין קללה ווערט גשיקט אונ דיא מקחים דס אלץ ווערט טייער פר קופט אונ ווען מען זיאט תבואה קיפן פרעמדע פעלקער אונ עסן עם אויף י' אונ ווען מען נוט יזא חלה קומט דיא ברכה : איפ דר זינד פון גזל גייט אויף דר הישרוק אונ עם ווערט איין הינדר אונ מענשן עסן דס פלייש פון זיערו זון אונ טעכטער פר הינגער דען אזו שטייט אונ פסוק הערט צו דו דאוונג זאך אור קוא פון דעם לאנד בשן דס מיינט ער דו ווייבר פון דו הארון פון דו ישראל וואס זעגן אויף דעם פארג שומרון וואס זיי פרזופן דו ארומי לייט אונ צו שמוסן דו אבוינים וואס זיי זאגן צו זיערי הארון קלומר צו זיערי מאנן פרענגט אונז אונ מור וועלן טרונקן י' זאגט רבא דס מיינט מען אזו איין גלייכנש וויא דו ווייבר פון מחזא דאס זייעסון אונ ווילן נוט טון קיין ארביט י' אונ עם שטייט ויידר אונ פסוק אויף האב אייך גשלאגן מוט אויס קלאפונג פון אייערע תבואות אונ מוט גדנקייט דס קיין גוטע תבואה אזו נוט גווען אונ דו זאגן איפ דר זינד פון שביעת שוא אונ שביעת שקר י' שביעת שוא הייסט דס לייט וויסן באלד דס ער שווערט פאלש דהיינו ער שווערט אויף האלץ אז דס אזו שטיין אודר נאך אנעלבע שביעות דו הייסן שביעת שוא אונ שביעת שקר הייסט דאס לייט וויסן נוט באלד אוב ער שווערט לונגן דהיינו ער

קיצור מנורת המאור פ"ג

אין שולדיג געלד איינז און שווערט דס ער אזו נומ שולדיג . אין אייבר
חילול השם דאס אזו ווען איין אדם הייבט מיט וואס נומ רעכט אזו צו טון
קערן דאך זוף די קלענער מענישן אפ פון אים איז זאגן ווען ער טוט
אזו מען מוז אוף אזו טון דס אזו איין חילול השם איז אייבר חילול שבת
מערן זוף חיות רעות צו קומן צווישן מענישן און דוא בהמות ווערן פו
לענט און דוא מענישן ווערן גמורט איז די וועגן פו וויס דען אזו שטייט
אין פאק ווען אור וועט פארש שווערן וועל אייך אן רייצן און אייך די חיות
פון דעם פעלד . איבער דער זוג פון ניבול פו קומן פול צרות און ביינע
גזרות בנייאן זוף צו קומן און דוא וינגו לייט פון דוא
ישראל שטארבן איז יתומים איז אלמנות שרייאן איז
ווערן נומ געפארט דען אזו שטייט אין פאק אויבר דעם טוט זוף נאט נומ
פרייאן אויף די וינגע לייט פון די ישראל איז די יתומים איז אלמנות וועט
ער נומ דר בארמן דען אלע ישראל טיאן חנפן און אימלכט מויל טוט ריין
ניבול פו רב חנן דא גאנט פון ווען רבא אלע לייט ווייסן ווארום אפלה גייט
אונט דר חופה און דר וואס מאכט מיאם ויין מויל און ציהט אום שענדליכע
רייב פון ויין מול אפילו ווען מען דא אן גחתמית אוף אום איין גור דין צו
נומן פון זיבציג יאר אן פו קערט מען עס אויף אים צו בייזן דען דער
פאק זאנט (ועוד ידו נמויה) מיינט ער איז נאך צייט דעם מענישנט יארן
זען דיינו זיבציג יאר אזו נאמס האנד גיינט צו פו קערן אוף אום די גוט
גזירה צו בייזן . רב חסדא זאנט דר וואס רעד ניבול פו מאכט מען אים טוף
דעם גיהנם . דען אזו שטייט אין פאק איין מופד גרוב איז נאכט צו דעם
מויל וואס רעט פרעמדע רייד דס מיינט מען ניבול פו רב נחמן פו יצחק
זאנט דר וואס הערט עס און שוויינט דר אזו אויף און דעם עניש . זאנט
רב אישעיא דר וואס רייניגט זוף אפ פון אנדרע עסקים צו עוסק ויין און
עבדות פון זנות גייאן אוף אים ארום ביילן און וואונדן דען אזו שטייט און
פאק ביילן און וואונדן קומן צו דעם וואס רייניגט זוף אפ צו טון בייז
און נאך מייין ער ווערט גשטראפט טוט דר חולי הדריקן דס אזו גשוילעכק
דען אזו שטייט ער ווערט גשלאגן און די חדרים פון ויין בוד דס מיינט מען
דאס ויין בוד ווערט אום גשוואלן . איז נאך איינס דס רב נחמן פו יצחק
גזאנט דאס דאס גשוילעכק אזו איין סימן דאס דער מעניש אזו איין בעל
עבירה . דרום גהער איין מעניש ממאס ויין און בייז און אום דער וויילן און
נומס :

קיצור מנורת המאור פ"ד

פרק רביעי

ה (יש) עם זענן דא אנדערע שטראף וואס זיי קומן אוף גוויסע עבירות
אזו וויא אינגערע חכמים האבן גזאגט אינ מסכת אבות אוי פ"ק
בעשרה מאמרות זיבן ארלייא שטראף קומן אויף דער וועלט איבן זיבן
ארלייא עבירות דייניג ווען מען האלט אויף דעם דין גאך דעם אז מען הא
אין שון אום גקלערט אינ מען זאגט אום דאך נומ אום אינ אויך ווען מען
פר קרימט דעם דין דייניג דו דייניט האבן זוף נומ גומט מיישב גווען אינ
דעם דין אינ דרום ווערט דר דין קרום גפאסקית אינ אויך ווען מען פאסקית
אין דר תורה נומ וויא דו תקכה בלויבט איין תיה רעה קומט אויף דער
וועלט ווען מען שווערט אומזוסט און איבן חילול השם גלות קומט אויף
דר וועלט איבן עבודת פזכים ומולות אינ איבן זנות און איבן רציחות
און ווייל מען האלט נומ קיין שמיטה מען זאל נומ אקערן און זיין אינ
שמיטה אזו וויא אינ דר תורה שמיט אויך לערנן מור אינ דר גמרא שבת
איבן דריי עבירות נדה און חלה אינ הרלקת הנר שטארבן דו ווייבך ווען
זיי דארפן גווינן רבי אלעזר זאגט איבן דו דריי עבירות שטארבן זיי וינגר
הייט אפילו נומ בשעת געווינן רבי אחא זאגט דו ווייבך שטארבן וינגרהייט
ווייל זיי וואשן אפ דו צואה פון זייערע קינדער אום שבת אינ איין טייל זאגן
ווייל זיי רופן דעם ארון הקודש קאסטן בלשון בזיון דרום שטארבן זייא
וינגרהייט רבי ישמעאל פן אלעזר זאגט איבן צוויי עבירות שטארבן דא
עמי הארצים פר זייער צייט ווייל זיי רופן צו איין שול קהלס הזו און צום
ארון הקודש רופן זיי קאסטן און אויף אינ דר מסכת סוכה האבן דו חכמים
גלערנט איבן פור זאבן ווערט דו זין גשלאגן ווען איין אב בית דין אזו
גשטארבן און אזו נומ ווארן בקלאגט וויא רעכט אזו און ווען מען האט איין
גערטה המאורסה מאנט גווען אינ שטאמט אינ זו האט גשרוגן אינ קינד האט
איר נומ גהאלפן און איבן משפב זכור אינ איבן צוויי בריתר וואס זיי זענן
ביידע אינ איין מאל גהרגת גווארן און איבן פור זאבן ווערט דו לכה
און דו שטערן גשלאגן ווייל מען שרייבט פאלשע בריוב און ווייל מען זאגט
פאלש עדות און ווייל מען אזו מגדל שאף און ציגונן און ארץ ישראל דען
זיי מאכן חרוב ארץ ישראל און מען קען זיי נומ איין הוסון זייא זאלן זוף
נומ פאסן און פרעמדע פעלדר און ווייל מען האקט אפ גוטע ביימר וואס
מראגן פירות דען עם ווייזט אום דאס עם אזו ביי אום נומ חשוב גאטס
גוטס וואס ער האט אום גגעבן דו גוטע ביימר און איבן פור זאבן ווערן דא
גיטר

קיצור מנורת המאור פד ה

גיטר פון די בעלי בתים אונעק גנומן פון זיין ווייל נייא זאמלן בייא זוף
נצאלטע שמרות פדי זיי זאלן נאך אמאל גובה זיין מוט זיי און ווייל זיי לייאן
אוף הוודים און ווייל זיי קענן פד ווערן און די וואס טואן עבירות און
פד ווערן נוט און ווייל זיי זאגן צו פרבים צו געבן צדקה און געבן נוט און
נאך איבר פור זאכן ווערן די בעלי בתים אן ויער געלד ווייל זיי האלטן
אויף דעם שכר פון דעם גדינגענעם און ווייל זיי צאלן נאר נוט דעם גדינגענעם
און ווייל זיי ווארפן אראפ פון זוף דעם יאך וואס זיי דארפן געבן צו קהל
אודר צום שררה און לייגן דאס ארוף אויף אנדרע לייט און נאך אזו איבר
אלע דס וואס זיי האלטן זוף גרוס און הערשן איבר אנדערע פון ווען ויער
רייכקייט דס אזו זיי גרוס דאס זיי ווערן אן ויער רייכקייט מין פון די אלע
דרייא זאכן און מור לערנן אויף און רער גמרא יומא רבי יחזקא זאגט עס
שמיט און פסוק נאטם פארבט מערט טעג און די יארן פון די רשעים ווערן
גקיצט דאס מיינט מען דר ערשטר בית המקדש אזו גשטאנן פיר הונדערט
און צען יארן און עס האבן און אום געדינט נאר אכטצען פהנים גדולים
ווייל זיי זענן גווען נאטם פארבטיגע און דער אנדער בית המקדש אזו
גשטאנן פיר הונדערט און צוואנציג יאר און עס האבן און אום געדינט מין
פון דריי הונדערט פהנים גדולים רעכען אפ דר פון פערציג יאר וואס שמעון
הצדיק אזו גווען פהן גדול און אכציג יאר וואס יחזקא אזו גווען פהן גדול און
צעדק יאר וואס ישמעאל בן פאבי אזו גווען פהן גדול און אטייל זאגן נאך
עלה יאר וואס אלעזר בן חרום אזו גווען פהן גדול און ווייטר די איגדיגע
פהנים גדולים דט קינג קיין יאר נוט אויס גלעבט ווייל זיי זענן נוט פרום
גווען גיארט זיי האבן די פהנה גדולה גוקופט פד געלד דען רבי אמי האט
גזאגט דרייא קבים רענדלף דאט מרהא בת ביתוס אריין גבראקט צו יארי
הסלף דס ער זאל מאכן אור כאן יהושע בן נמלא פד איין פהן גדול דר
פון לערנן מור אפ דס די רשעים ווערן גשטראפט און ויער ביין און דוא
וואס האבן מורא פד גאט ווערט דר לענגרט זיערע טעג :

פרק חמישי

ו (יש) עס זענן דא אזעלכע עבירות וואס זיי זענן געבן גווארן דס
דס בית דין של מטה זאלן שטראפן און זיי דהיינו חייבי מיתות און
מלקות אזו וויא זיי שטייאן ארום בשידלף און די ספרים פון אינגערע
חכמים און אויף דט דס בית דין רשות צו שטראפן לייט און צו שלאגן
זיי ווען די צייט פדענגט עס מוט דהיינו ווען זיי זען דס דס דור אזו אום
גבראכו

קיצור מנורת המאור פ"ה

ז

גבראבין צו טין עבירות און וויא מיר לערנן און דר מסכת סנהדרין און
אין נבמות רבי אלקער פן נעקב זאגט אויך האב גהערט דס דס בית דין מעגן
לייטן שלאגון און שטראפן אפילו ווען עס קומט וויא נוס מן התורה און
ניט דס בית דין מעג עובר זיין אויף דר תורה נייערט זיי טין עס גדי
צו מאכן דר מוט איין צוים צו דר תורה עס הט זיך גטראפן איין מעשה
פיי איין מענטשן דס ער הט גרוטן אויף איין פערד אים שבת און די צייטן
פון די יהודים האט מען אים גבראקט צוים בית דין אינ מען האט אים פיר
שטיינט און נוס דס ער און ראוי גווען דר צו על פי תורה נייערט ווייל די
צייט הט עס מוט גבראקט דען די יהודים האבין גוור גווען גוירות אויף די
ישאל דס די ישאל זאלן אנוועק לאזן זייער אמונה און דרום און הער
דור גווען אום גבראקן צו טין עבירות דרום הט מען אים גהרגת פרי מען
דורך דעס די לייט און צוים האלטן זיי זאלן נוס ארום גיין פון בת יהודי
און נאך הט זיך גטראפן אמעשה פיי אמענט דס ער און גלעגן מוט זיין
ווייב פפרהקיא אונטער אפייגין פוים הט מען אום גבראקט צוים בית דין און
מען הט אום מלקות גשלאגן און נוס דס ער און ראוי גווען דר צו על פי
תורה נייארט ווייל די צייט הט עס מוט גבראקט דען דר דור און הענטמאל
גווען זייער פחציות דרום הט מען עס גוטן פרי מען זאל דורך דעס די
לייט און צוים האלטן אויף האט דאס בית דין גהאט השות מנדה און
פחדים צו זיין לייטן און צו מאכן הפקר זייער געלד און צו פינקן הענט
און פוים און צו נעמן תפוס און צו שטראפן מוט אלעקליי שטראף וום עס
מיט זיי גשעלן נאך דעס זעהן פון זייערע אויגן ווען די לייט זענען ראוי דר
צו און וויא מיר לערנן און דער מסכת מועד קטן דס דס בית דין האט
געענט איינס מהרים זיין מיט לשון אדרור און דר וואס עסט און טרונקט
מיט דעס וואס און און חכם און שטייט און זינע פיר אילון דר און אויך
אין חכם אויך לערנן מיר אפ פון עזרא דס איין בית דין מעג הפקר מאכן
לייטן זייער געלט און וויא עזרא הט גלאנט אום רופן דר וואס וועט נוס
קומן און סוף דרייא מעג און וויא די הארין האבן גהייסן זאל ווערן פיר
וויסט נאר זיין גוטס אויך לערנן מיר אפ פון עזרא דס דס בית דין מעג לייטן
לאזן פינקן און תפוס נעמן און מנדה און מהרים זיין דען און שטייט
פיי עזרא דאס ער הט גמענט לייטן לאזן ממית זיין אדר געלד צו קנסן
און תפוס צו נעמן זאגט רב יהודה מען און אום מנדה תיפף און וויידר
נאך דרייסיג מעג און נאך נעכציג מעג און מען אום מהרים ווען ער פאלגט
גיט דס בית דין זאגט רב הונא און הט רב חסדא גואגט מען גוט אום נאר

צייט

קיצור מנורת המאור פ"ה

צייט שני חמישי ושני אונ דו צייט נומט מען אים נאר צו געלד זאכן דען
טאמער דעם ער נאך נומט קיין געלד אָבד ווען ער דעם מבוזה גווען איין תלמיד
דקם אז מען אום היבף מתרים אויף לערנן מיר אונ דר מסכת סנהדרין
דיש לקיש זאנט דער וואס היבט אויף זיין האנט אויף זיין חבר צו שלאגן
אום ווען אפילו ער דעם אים נומט גשלאגן ווערט ער דאך אן גרופן איין רשע
אזו ורא אונ פסוק שטייט משה רבינו האט גזאנט צום רשע ווארום ווילסטו
שלאגן דיין חבר אינער דעם אום דאך נאך נומט גשלאגן נאר וויל ער האט
אום גוואלט שלאגן רופט אום שוין דר פסוק אן רשע זעירי זאנט פון וועגן
רבי חנינא דר וואס וויל זיין חבר שלאגן ווערט אן גרופן איין חוטא דען אזו
שטייט ביי דו קנדר פון עלי דם זיי האבן זייער חלק פון קרבנות גנומען
מיט שטארקייט דהיינו ווער עס דעם זיי נומט גוואלט געבון האבון זיי אום
גוואלט שלאגן אינער עס שטייט ביי זיי גשריבן דס קשון הטאת (נתתן הטאת
הנערים גדולה מאוד את פני ה') רב הונא זאנט אזו איין האנט זאל ווערן
אפ גהאקט דען אזו שטייט אונ פסוק דו ארום וואס זו אזו גוויינט צו ווערן
אויף גהובון צו שלאגן ליימן דו זאל ווערן צו בראכן רב הונא דעם גהייסן
איינום אפ האקן זיין האנט וויל ער אזו גווען גוויינט צו שלאגן ליימן

פרק שביעי

(ויש) אינ עס זענן דא מענשן וואס זיי ווערן אן גנומן אינ גשטראפט
פון וועגן דו זינד פון אנדערע לייט ווען זייא קענען זייא פר ווערן
פון צו זינדיגן אינ פר דערין זייא נומט אזו וויא מיר לערנן אינ דער מסכת
סנהדרין רב יהודה זאנט פון וועגן רב אבנר אזו דרום גהרגת גווארן וויל
ער האט גקערט פר ווערן צו שאאל ער זאל נומט הרגנן נוב עיר הפהקים אינ
דעם אום נומט גווערט אינ מיר לערנן אויף אונ דר מסכת שבת ווער עס קען
ווערן אונ זיין הויז געזינד זייא זאלן נומט זינדיגן אינ ווערט זיי נומט ווערט ער
גשטראפט איבד דו זינד פון זיין הויז געזינד אינ ווער עס קען ווערן אונ זיינע
שטעט לייט אינ ווערט נומט ווערט ער גשטראפט איבד דו זינד פון זיינע
שטעט לייט אינ ווער עס קען ווערן אונ דר גאנצער וועלט דהיינו איין מלך
אדר בית

קיצור מנורת המאור פיז

אדר איין נשיא איז ער ווערט נישט ווערט ער גשטראפט איבער די זינד פון דער
גאנצער וועלט זאגט רב פסא איז די לייט וואס זענן פון דעם ראש וואס
איז געזעט איבער די ישראל וואס זענן איז גלות וואס ווערן גשטראפט
איבער די זינד פון דער גאנצער וועלט ווייל זיי קענען די גאנצע וועלט פון
ווערן איז פון ווערן נישט (אמר) רבי זרא האט גזאגט צו רבי סימון
שטראפט די לייט פון דעם ריש גלותא האט רבי סימון גזאגט איה ווייס זיי
וועלן נישט מקבל זיין פון מיר מיין שטראף האט רבי זרא גזאגט צו רבי
סימון האטשוי זיי וועלן נישט מקבל זיין דיין שטראף פון דעס וועלן מיר
דאס דייניגע איז שטראף זיין דען רב אחא בר חנינא האט גזאגט דאס פון
אייבונג אן אז נישט ארום גזאגן פון גאטס מויל אנוש ווארט איז ער זאל
הרטה האבן פון דעם צו פייען נאר ווייל זיי האבן איינס דס אנדערע נישט
גשטראפט דרום האט הרטה גהאט פון גיטען צו פייען דען אזו שאייט
אין יחזקאל דאס האט האט גזאגט צום מלאך גבריאל פאר דורך איז מישן
דער שטאט ירושלים און זאלסט צייכן איין תיו אויף די שטערן פון דוא
מאן וואס זיסען איז שרייאן אויף דעם ביז וואס עס ווערט נישט און ירושלים
זאלסטו אויף זיי אן צייכן איין תיו פון טונג פרי די מלאכי חבלה זאלן
נישט גועלטן און זיי איז אויף די שטערן פון די רשעים זאלסטו צו צייכן
איין תיו פון פלוט פרי די מלאכי חבלה זאלן זיא גועלטן איז זיא וואס
דער מרת הדין גזאגט פון גאט רבנו של עולם פון וואס זענן פון ענדערט
דיא דאזיגע פון די דאזיגע האט גאט גזאגט דוא דאזיגע זענן רעכטע
צדיקים דרום דארפן זיין לעבן בלייבן איז די דאזיגע זענן רעכטע רשעים
דרום דארפן זיי אים קומן הא דער מרת הדין גזאגט די צדיקים וואלטן
דאך גהערט שטראפן די רשעים און זיי האבן זיי נישט גשטראפט האט גאט
גזאגט צום מרת הדין עס איז אנפלעקט און גויסט פון מיר דס ווען זיי וואלטן
זיי גשטראפט וואלטן זיין נישט אן גומין זייער שטראף הא ווירר דער מרת
הדין גזאגט רבנו של עולם ווען די ווייסט עס זיין האבן עס דאך נישט גויסט
אז מען וועט פון זיי נישט מקבל זיין די שטראף דרום וואלטן זיין דאך זיין
גהערט צו שטראפן דרום האט גאט גגעבן רשות מען זאל די פרויע לייט
אויך אים ברענגן און דרום שטייט פריד און פאק מען זאל אלט און יונג
פחור און בתולה ווייפר און קליינע קינדער זאל מען הארנגן און צו די פרויע
לייט וואס אויף זיין איז דער צייכן די תיו זאל מען נישט געגען איז באלד
דער נאך שטייט און פון מייע הייליגע זאלט איר אן הייבן און עס שאייט
דאס זיין האבן אן גהובן צו דער שלאגן און די אלטע לייט וואס זענען
גשמאנן

קיצור מגורת המאור פי

גששאנן פר דעם בית המקדש פֿרענגט דו גמרא אונ ווארום הט מען דוקא
אויף גשריבן איין תיו אויף די שפערון פון דו מאגן מיין פון אלע אונתות
זאגט רב דו תיו מאכט תורה אונ תמי אויף די צדיקים אזו זוא גווען איין
סמן זיין זאלן בלייבן לעבון אינ אויף די רשעים אזו זו גווען אסימן
זיי זאלן שטארבן אונ שמואל זאגט דיא תיו האט גמאכט (תמה זכות
אבות) עס הט זיך אויס גלאזט זכות אבות אינ רבי יוחנן זאגט דו תיו
הט גמאכט (תחון זכות אבות) עס זאל גלייט זעליגט ווערן אונ דער מאגט
ווערן דער זכות אבות אינ רבי שמעון פן לוי זאגט דו תיו אזו דר סוף
פון גאטס חותם דען רבי חנינא הט גזאגט גאטס חותם אזו אמת דיא אלף
איז דאס ערשטע אות פון דעם אלף בית אונ דו מי אזו דאס מיטלסטע
אות אונ דו תיו אזו דאס הינטערשטע אות דאס ווייזט דאס גאט אזו דער
ערשטער אונ דער הינטערשטער אונ אזו אלע צייט רבי שמואל בר נחמני
זאגט דיא תיו הט פשיט דאס דא זענן אים געקומן אונעלכע צדיקים וואס
האבן מקיים גווען דו גאנצע תורה פון אלף אונ בוז תיו בלומר פון אן הייב
אונ בוז סוף (ונרסין) אונ מיר לערנן אויף אין דער מסכת עבודה זרה דס
רבי אבא בר כהנא האט גדרשת עס שטייט אין פסוק דאס אברהם האט
גזאגט צו גאט עס זאל זיין פר מוטון צו דיר פון צו מין אזו ויין דו ראויגע
זאך צו מייטן דעם צדיק מיט דעם רשע פֿרענגט דו גמרא מיר נפיגן דאך
אין ספר חזקאל דאס גאט האט גזאגט אויך וועל פר שניידן פון דור דעם
צדיק אונ דעם רשע ענפרט דוא גמרא דארטן מיינט מען ווען ער איז
ניט ארעכטער צדיק פֿרענגט דו גמרא ויידר מיר נפונן עס דאך בייא איין
רעכטן צדיק אויך אזו ויין אובן שטייט דאס גאט הט גהייסן אן הובון צו
אים פֿרענגן פון דו גאנצע הייליגע מעגשן דזיינו פון דו וואס האבן מקיים
גווען דו גאנצע תורה פון אלף אונ בוז תיו בלומר פון אן הוב בוז אונ סוף
ענפרט דו גמרא דארטן אזו אויך וייל זיי האבן גקענט ווערן אונ דו מעגשן
וואס האבן געזיגדיגט אונ האבן זיין נוט גווערט הייסן זיין דרום נומ קיין
רעכטע צדיקים אונ מיר לערנן אויך אונ דער מסכת סוכה איבר פיר זאכן
ווערן דיא גיט פון בעלי בתים איבר גענפרט צום מלכות אזו איינס פון זיי
זייל זיין האבן גקענט לייטן פר ווערן פון צו זיגדיגן אונ האבן זיין
ניט גווערט אונ אפילו דער וואס הט נוט אונ זיין מאכט צו פר ווערן זיגדיגן
איז ער דאך מחויב צו שאראפן זיין חבר ווען ער זעהט אונ אום איין מיטע
זאך אזו ויין מיר לערנן אונ דער מסכת ערבן עס שטייט אונ דער תורה
דו זאלסט זיין ברודר נוט פיינט האבן וועסטו מייטן דו דארפסט אום

קיצור מנורת המאור פיז

קיון פאטש נוט טון אודר שלאנו אודר שעלמן צו שטראפן אום ווען ער
מוט נוט רעכט. זאגט דער פסוק ווייטער עם אוז דור ארץ נוט פו באמן
ווען די מוסט עם צו שטראפן אים דער מיט. נייארט אין הארצן זאלסטו
דיין ברודר נוט פיינט האבן איך אזו פין דעם פסוק געדרונגן ווען ער
זעקט אזו זיין חבר איין מיאוסה זאך דאס ער מוז אים שטראפן דען עם
שטייט (הוכח) אזו ווען ער הט אים גשטראפט אזו עד הט נוט אן גענומן
פון אום די שטראף מוז ער אום נאך איין מאל שטראפן דען עם שטייט
אכפל לשון (הוכח תוכיח) שטרפן זלסטו שטרפן דיין חבר וועסטו מיין אמילו
ווען דיין חבר פנים ווערט פו ענדערט איבר בושא זאלסטו אים דאך
שטראפן דרום שטייט (ולא תשא עליו חמא) דא זאלסט נוט לידון איבר
דיין חבר איין זינד דהיינו די זאלסט אים נוט שטראפן פו לייטן דאס ער
זאל מבוש ווערן דריבר דען וועסטו איין זינד האבן דער פו. (תניא) מיר
האבן גלערנט רבי טרפון זאגט איך פו וואינדר מוך אזו איז דעם דאזיגן
דור אזו דא ווער עם זאל קענון שטראפן דען ווען איינר שטראפט דעם
אנדערן אזו זאגט אום נעם ארום איין שפענדל פון צווישן דייע ציין.
פלומר די האסט איין קליינע עבי הגומין. זאגט ער צו אום נעם די ארום
איין באלקן פון צווישן דיינו אזיגן פלומר די האסט דאך אנרעסרע עבירה
גומין רבי אלעזר בן עזריה זאגט איך ווינדר מוך אזו איז דעם דאזיגן דור
אזו דא ווער עם ווייסט צו שטראפן דאס ער זאל זיין חבר נוט מבוש זיין
רבי עקיבא זאגט איך ווינדר מוך אזיב איז דעם דאזיגן דור אזו דא ווער
עם זאל צו נעמן שטראף רבי יוחנן בן נורי זאגט איך נעם הומעל אזו ערד
מיר צו עדות דאס פול מאל אזו עקיבא בן יוסף גשלאנגען גווארון דורך
מיר ווייך איך האב גקלאגט אוף אים פו רבן גבליאל ווען ער הט עפיט
אים רעכט נומן אזו ער האט נאך דורך דעם גמעקט צו לוב האבן מוך
אזו וויא איז פסוק שטייט (הוכח דחקם וואהבך) שטראף צו אחקם וועט
ער דיך לוב האבן. אזו אתקמיר חכם זאל זוף נוט פאר מיידן פון צו
שטראפן צו זיינע שטאט לייט דאס זיי זאלן אום נוט פיינט האבן דען עם
איז בעסר פיינדשאפט מוט שטראף פון ליבשאפט אן שטראף אזו וויא מור
לערנן איז דער מסכת בתובות אביי זאגט דער תלמיד חכם וואס זיינע
שטאט לייט האבן אים לוב אזו נוט ווייל ער אזו פרום גיעקט ווייל ער
שטראפט זיי נוט איז געמליבע זאבן דרום דער וואס הט מורא פו גאט
זאל זוף נוט פו מיידן פון צו שטראפן די רשעים ווייל זיי וועלן אום פיינד
האבן דען עם אזו בעסר צו זיין גליבט ביי גאט וויא צו זיין גליבט ביי די
רשעים

קיצור מנורת פיו ח יא

רשעים אין ער און אויף מחיב צו פיינט האבן גאסס פיינט דען און האט
גזאנט דוד המלך דעם פיינט פון גאט האב אויף אויף פיינט :

פרק שמיני

(גודל) דאס גרוסקייט פון דער שמראף וואס דו דעקטע רשעים האבן
נאך דעם מויט און קיין עק ניש דער צו דען גאט קומט צו נויף
דעבן אויף זיין אלע וייערע מחשבות און וייערע בייזע מעשים און ויערון
גמשפט אויף זיין און ויין מור לערנן איז דער מסכת ראש השנה דו בית
שקאי זאגן דרייא ביהות וועלן זיין ליים הרין און תחת המים וועט זיין
אין בית פון צדיקים גמורים וואס האבן מער מצות ויין עבירות און אין בית
פון רשעים גמורים וואס האבן מער עבירות ויין מצות און אין בית פון
בינונים וואס ויערע מצות און עבירות זענן גלייך דו צדיקים גמורים וועלן
תיקף געשריבן און גחתמת ווערן צום לעבן פון עולם הבא . דו רשעים
גמורים וועלן תיקף גשריבן און גחתמת ווערן צום גיהנם דען און שמיים
אין פסוק און פיל פון די וואס שלאפן און דער ערד וועלן זיך אויף וואבן
אשׂייל צום אייביגען לעבן דס זענן דו צדיקים און אשׂייל צו פו שעמונג
און צו אין אייביגע שאנד . דאס זענן דו רשעים . און דו בינונים וועלן
נידען און גיהנם און וועלן דארטן שרייאן און וויינן אין קליינע וויילע
פון ווען גמורים און וועלן ווידר ארום גיין פון דארטן דען און שמיים און
פסוק און אויף וועל אויך פרענגן דס דריטע חלק און פיאך דאס זענן דו
בינונים און אויך וועל זיי לייסרן און ויין מען לייסרם זילבר און וועל זיי
פרובן און ויין מען פרייבט גאלד . ער וועט רופן און מיין גאסן און אויך
וועל אום ענפרין . אויך וועל זאגן ער און מיין פאלק און ער וועט זאגן
דו גאט ביסט מיין גאט און אויף זיי דס חנה גזאנט גאט מייט און מאכט
ווידר לעפדיג ער נידערט דעם מענטש און דעם גרויב פון דעם גיהנם און
פרענגט אים ווידר אויף און דו בית הלל זאגן דו בינונים קומן גאר גוט
אין גיהנם דען גאט וואס ער הייסט רב חסד ער מויט מיט דעם מענטשן פול
חסד גיינט ער אראפ דו וואג שאל צו דער נייט פון חסד בלומר ער געמט
ארום אין עבירה פון דער וואג שאל פון עבירות פרי דו וואג שאל פון
מצות זארון איבך וועגן דו עבירות און אויף זיין דס דוד המלך גזאנט
אך האב דו גאט לויב דען דו האסט צו גהערט דאס קול פון מיין גבעט
און האסט מיר דו וואג שאל מיט מצות איבך גיינט און אויך דס גאנצע
קפיטיל האט ער גזאנט אויף זיי (דלותי ולי יהושע) דו גאט האסט אויך
גדובן

קיצור מנורת המאור פ"ה

גְּהוּזְבוּן דְּוִי וְחָג שְׂאֵל מוֹט עֲבִירוֹת אִין הָאֶסְמַט מוֹר דְּר מוֹט גְּהָאֶלְפִין דְּוִי וְחָג
שְׂאֵל מוֹט מְצוֹת זָאל אִיפֵר וְעֵנן אָפֵר דְּוִי וְחָג זְעֵנן פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מוֹט
זִיעֵר גּוֹף אִין אִיפֵר דְּוִי וְחָג זְעֵנן פּוֹשְׁעֵי אִומוֹת הָעוֹלָם מוֹט זִיעֵר גּוֹף דְּוִי
גִידְעֵרן אִין גִּיהֶנֶם אִין וְעֵרן גְּמִשְׁפֵּט אִין אִום צְוועלף הַדְּשִׁים אִין נָאךְ צְוועלף
הַדְּשִׁים וְעֵרמ זִיעֵר גּוֹף פֵּר לְעֵנִי אִין זִיעֵר נִשְׁמָה וְעֵרמ פֵּר בְּרַעַנִי אִין אִיין
וִוִינֵט פֵּר שְׁפָרִיט זִיעֵר אִין זִיעֵר וְעֵרן אִש אִין אִין דְּוִי מְרִיט פֵּר דְּוִי פֵּר פֵּר דְּוִי
צְדִיקִים דְּעֵן אִין שְׁמִיט אִין פֵּסוּק אִין אִין וְעֵמ צִי מְרַעַמ דְּוִי רְשָׁעִים דְּעֵן זִיעֵר
וְעֵלִין זִיעֵר אִש אִין אִין פֵּר אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין
וְחָג לִיגֵן אִין דְּוִי תוֹרָה צִי בִיזוֹן אִין דְּוִי מוֹכְרִים אִין דְּוִי אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין
דְּוִי וְחָג זְעֵנן מְבֹרָה אִין תְּלִמִיד חֶכֶם אִין דְּוִי וְחָג לִיגֵן דָּאָם דְּוִי תוֹרָה
אִין וְחָג גְּעֵבֵן פֵּר דְּעַם הַיִּמֶל אִין דְּוִי וְחָג לִיגֵן אִין תְּחִילת הַמַּתִּים אִין
דִּיא וְחָג שְׂיִידוֹן זִיעֵר אִין פֵּר קֵהֶל אִין דְּוִי וְחָג וְאִרְפֵּן אִין מוֹרָא אִין דְּוִי
יִשְׂרָאֵל וְחָג זִיעֵר אִין גְּרוּסוֹן אִין אִין חַיִּים אִין דְּוִי וְחָג זִיעֵר אִין מִאֲבָן
גָּאךְ אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין
דִּיא אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין
רְבָא הַט גְּדֻשָּׁת וְחָג מִינֵי דְּר פֵּסוּק (אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין
דָּאָם זָאָן דְּוִי יִשְׂרָאֵל פֵּר גָּאָם רְבוּנוֹ שְׁל עוֹלָם וְעֵן בּוֹן אִין גְּלִיבֵט פֵּר דוֹר
אִין דְּעֵר צִיט אִין דְּוִי הָעֵרמ צִי דָּאָם קוֹל פֵּר מִיין גְּעֵט (דְּלִזְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעֵנִי)
אִין אִין וְעֵן אִין בּוֹן אִין פֵּר מְצוֹת אִין דָּאָךְ שְׂיִין דִּיא זָאָלמַט מוֹר הָעֵלְפִין
אִין זָאָלמַט מִיין וְחָג שְׂאֵל מוֹט מְצוֹת אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין
דִּיא אִין אִין פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל מוֹט זִיעֵר גּוֹף זָאָן רְבִי וְשְׁמַעֲלָל דָּאָם אִין דְּעֵר
וְחָג לִיגֵן קִיין תְּפִילִין גוֹט וְיִיל דְּוִי מְצוּה אִין מְבוּרָה אִין אִין אִין דָּאָם דִּיא
רְצוּעוֹת פֵּר תְּפִילִין זָאָלן לִגְוִן אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין
וְעֵנן דְּעֵר פֵּרנֶם וְחָג וְאִרְפֵּט צִי פֵּר מוֹרָא אִין קֵהֶל דְּעֵר אִין גוֹט זִיעֵר צִי
הָאֶבֶן אִין זִין אִין תְּלִמִיד חֶכֶם אִין דְּוִי רְשָׁעִים מִאֲבָן גְּרַעַבֵט אִין זִיעֵר דְּעַם
דִּין אִין דְּעַם יוֹם דִּין אִין וְיִיא מוֹר לְעֵרָנן אִין דְּעֵר מְסַבְתָּא עִירֻבִין אִין זָאָן
פֵּר אִין רְבוּנוֹ שְׁל עוֹלָם דְּוִי הָאֶסְמַט גוֹט דִּין גּוֹעֵן אִין הָאֶסְמַט גוֹט מוֹפֵה גּוֹעֵן
דְּעַם צְדִיק אִין הָאֶסְמַט מְחַיִּיב גּוֹעֵן דְּעַם רְשָׁעִי דְּוִי הָאֶסְמַט רִיבֵט אִין גְּבִרִיט
דְּעַם גֵּן עֵדן צִי דִּיא צְדִיקִים אִין דְּעַם גִּיהֶנֶם צִי דְּוִי רְשָׁעִים פֵּרעֵנִי דְּוִי גְּמָרָא
וְיִיא זָאָנְטוֹ דָּאָם דְּוִי רְשָׁעִים מִאֲבָן אִין זִיעֵר גְּרַעַבֵט גָּאָם דִּין רִישׁ לְקִישׁ הַט
דָּאָךְ גָּאָנְט רְשָׁעִים אִין אִין זִיעֵר אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין אִין
דָּאָךְ קִיין תְּשׁוּבָה גוֹט דְּעֵן אִין שְׁמִיט אִין פֵּסוּק זִיעֵר וְעֵלִין אִין אִין אִין אִין אִין
זְעֵרן אִין דְּוִי מוֹטעַ מְעַנְשֵׁן וְחָג זְעֵנן אִין גִּיהֶנֶם אִין זְעֵנן נָאךְ מוֹרָד אִין מוֹר

ענפרט

יב קיצור מנורת המאור פ"ה

ענפרט דו גמרא דר פסוק שמיטת פון פולשעי עובדי כוכבים ומזלות אפר
דיא פולשעי ישראל דו מאכן גרעכט אוף זוף נאמט דין און לזבון אום נאך
פר דו יסורים פון דעם גיהנם : (ולמדנו ג"כ ענשי הרשע) און מור לערנן
אויך אפ דו שמראה פון דו רשעים פון דו מעשים וואס שטיימן און אנדזות
אזו וויא מור לערנען און דער מסכת גיטין אונקלום בר קלוגיקום און גווען
מיטום שוועסטערס זין האט ער זוף גוואלט מגייר זיין האט ער אוף גבראכט
צו מיטום מוט בישוף און האט אום גפרענט ווער און השיב אויף יענער
וועלט האט ער אום גענפרט דו ישראל האט אום אונקלום גפרענט זאל אוף
מיד בהעפטן און זי און זאל מיד מגייר זיין האט אום מיטום גענפרט וויא
האבון פול מצות און דו וועסט זי נוט קענן האלטן נייארט רייצט דוף מוט
זי און בליידיג וויא וועסטו ווערן איין עלצטר איבר וויא דען אזו שטייט און
פסוק זיערע בליידיג זענן גווארן צו עלצטע איבר וויא האט אום אונקלום
גפרענט מוט וואס אזו מען דוף דן אויף יענער וועלט האט מיטום אום גענפרט
מיט דעם פסק וואס אויך אליין האב אום געבן אוף מור דהיינו אלע מאג
זאמלט מען איין מיין אש און מען בשאפט מיד און מען משפט מיד און מען
פר גרענט מיד ווידר אוף אש און מען פר שפרייט מיין אש אוף זובין מיט דר
נאך האט אונקלום אויף גבראכט צו בלעם מוט בישוף און הט אום גפרענט
ווער און חשוב אויף יענר וועלט הט אום בלעם גענפרט דו ישראל האט ער
אום גפרענט זאל אוף מיד בהעפטן מוט זי האט ער אום גענפרט דו זאלסט
ניט פארשטן זיער שלום און זיער נומס אלע דינע מעג בוז אייביג האט אום
אונקלום גפרענט מוט וואס אזו מען דוף דן אויף יענר וועלט האט בלעם גזאנט
אין הייסע שכבת זרע מדה כנגד מדה ווייל ער הט איין עצה געבן צו מואב
און מדין זיי זאלן מנה זיין מוט דוא ישראל דרום אזו מען אום אוף דן מוט
זרע און נאך לערנן מור און מסכת פלה רבי עקיבא אזו גזאנט און איין
אורט האט ער גזעהן איין מענש טראגן איין גרוכע משא אוף זיין אקטל און
ער הט נוט גקענט גיין איבר דער משא און ער הט גשריגן און געזיפט הט
רבי עקיבא אום גפרענט וואס האסטו גומן הט ער גזאנט אוף האב נוט גלאזט
איין עבירה אוף דער וועלט וואס אוף האב זו נוט עובר גווען און היינט זענן
געצט אוף מור ממניס און הומין מיד און לאזן מיד נוט אפ ריאן האט רבי
עקיבא אום גפרענט האסטו גלאזט איין זון הט ער גזאנט צו רבי עקיבא אוף
פעט דוף דו זאלסט מיד נוט זוימען ווארום אוף האב פלרא פר דוא מלאכי
חבלה דען וויא שלאגן מיד מוט פיירדיגע רימער און זאגן צו מור ווארום
קימסטו נוט געד הט רבי עקיבא גזאנט צו אום זאג מור וואס האסטו גלאזט
אויף

קיצור מנורת המאור פ"ח

אויף דער וועלט . האט ער גזאגט אויף האב גלאזט מיין ווייב מעיפּרֶת און
רבי עקיבא גנאנגן איז זיין מדינה איז הא גפרענט וויא אז דאס ווייב פון דעם
דאזיגן מאן האבן דוא לייט גזאגט צו אים עס זאל ווערן אויס גערופן זיין
גדעבונש פון דעם דאזיגן רשע איז וויינע ביינר זאלן צו ריפן ווערן . האט
רבי עקיבא זיי גפרענט ווארום שעלט איר אים אזו האבן וויא אים גזאגט
ער אזו גווען איין גולן איז פלעגט בגולענן מענשן איז מצער זיין בשעפּנש
אויף נאך מיין ער
אין גערה המאורסה אים יום כיפור אזו
רבי עקיבא גנאנגן איז דעם הויז פון דעם דאזיגן רשע איז האט גסיגן זיין
ווייב מעיפּרֶת האט ער גווארט ביז זי האט געוויגן איין זון איז האט אים
פלי גווען איז אז דער זון איז גרום גווארן האט רבי עקיבא גלערנט מוט
אים איז האט אים גפראכט אין שול אריין ער זאל זאגן קדיש איז פריבו
בעיבור . איז איין צייט ארום אזו רבי עקיבא ווידר גנאנגן איז דעם דאזיגן
אורט האט זיך דער מת געוויגן צו אים איז האט אים גזאגט זיין דיעה זאל
רואן דר פה וואס די האסט גמאכט מיין דיעה רואן : (מצוינו) איז מור
גסיגן די מעשה גשריפן מיין באריכות איז מדרש רבי תנחומא איז פרישה
תולדות עם האט זיך גמראפן אמעשה בייא רבי עקיבא דאס ער איז גנאנגן
אויף איין בית הקברות איז האט פגענגט אמענט וואס זיין פנים איז גווען
שווארץ וויא איין קול איז ער האט גמראפן פול האלץ אויף זיין אקטיל
איז אזו דר מוט גלאפן אזו וויא איין פערד האט רבי עקיבא גוזר גווען אויף
אים איז האט אים גמאכט שטיין איז האט גזאגט צו אים מיין זון ווארום
מוסטו אזו איין שווערע ארבוט ביסטו אנדרש איין קנעכט איז זיין האר גומט
אויף דור אזו איין שווערע ארביט וועל איך דורך אויס ליינען פון אים איז וועל
דיך מאכן פרייא איז אויב דוא מיסט דאס איפר ארימקייט וועל איך דורך
דיך מאכן האט דער מאן געגפרט צו רבי עקיבא לאז מוז גיין מיין האר
דען אויף קען נוט פלייבן שטיין האט רבי עקיבא גזאגט צו אים ביסטו פון
מענשן אויך פון מוקין ביסטו האט ער גזאגט צו אים איך בין איין מת
איז אלע מאג מוז אויף האקן האלץ איז מען פה פרענט מוז דער מוט האט
רבי עקיבא גזאגט צו אים וואס איז גווען זיין מלאכה ביי זיין לעבן האט
דער מת גזאגט איך בין גווען איין ממנה צו גובה זיין מס פלעג אויף דוא
עשירים חנפענן איז פה זעהן איז די ארימע לייט פלעג אויף הארגן איז
נאך מיין איך
אין גערה מאורסה אים יום כיפור האט רבי
עקיבא גזאגט צו אים מיין זון האסטו נוט גהערט פון די מלאכים ווס זענן
ממנים איפר דור אזב עם אזו דא צו דור איין תקנה האט דער מת גזאגט

האלט

יג קיצור מנורת המאור פ"ח

האלט סוף נוס איה דעו מאסר וועלן צערנן אוף מור דיא ביזע סלאכיס
 וואס זענן געזעט איפער מור איז איה האב נוס קיין תקנה איז איה האב
 ניש גהערט קיין שום אום ליוונג צו מור עיערש איה האב גהערט פון דיא
 סלאכיס דאס זיין האבן מור גואנט ווען די ואלטס האבן איין זין איז ער
 זאל שטיין בציבור איז זאל זאגן (ברכו את ה' המבורך) וואלט מען דורך לזו
 גלאזט פון די יסורים איז איה האב נוס גלאזט קיין זין עיערש איה האב
 גלאזט מיין ווייב מעיפרת איז איה ווייב נוס אוב דא האט געווינן איין זכר
 אויך אנקבה און אפילו ווען זי האט געווינן אויך ווער וועט אום לערנען
 תורה האט אים רבי עקיבא גפרענט וויא אזו איז דיין גאבן האט ער גואנט
 עקיבא און וויא אזו איז דיין ווייבס נאמן האט ער גואנט שושמרה איז וויא
 אזו איז דר נאמן פון דיין שפאט האט ער גואנט אלדוקא האט זיך רבי
 עקיבא מצער גווען אויף אום איז און גאנצן פון שפאט צו שפאט ביז ער
 איז גקומן צו זיין שפאט איז האט גפרענט וויא איז דער סאן און זיין הויז
 האבן די לייב גואנט זינע ביטר זאלן צו סאלן ווערן איז גיהנם האט ער
 גפרענט אויף זיין ווייב האבן זיי גואנט איר נאמן איז איר געדעניש זאל
 ווערן אויס גמעקט פון דער וועלט האט ער גפרענט אויף זיין זין האבן
 זיין גואנט ער איז נאך איין ערל און האט זיך נאך נישט גווען און האט
 רבי עקיבא באלד געטון דעם זין און האט אים געזעט פו זיך צו מאכן
 אים לערנען תורה האט ער אפער נישט גקענט מקבל זיין דאס לערנן פון רבי
 עקיבא האט גפאסט פון זינעט ווען פערצייט זענן איז ארום גאנצן איין פת
 קול פון דעם הימל איז האט גואנט אויף דעם דאזיגן פאסטן האט רבי עקיבא
 גואנט זיא האט ער מקבל גווען דעם אלף בית און רבי עקיבא האט
 אים גפרט צו זיין הויז איז האט אים גלערנט בענישן איז קריאת שמע און
 שמונה עשרה און האט אים גשפעלט און שול איז ער האט גראוונט בציבור
 פו דעם עמוד איז האט גואנט (ברכו את ה' המבורך לעולם ועד) איז דער
 שעה האט מען דעם סת לזיו גלאזט פון די יסורים און ער איז גקומן צו
 הלום צו רבי עקיבא איז האט גואנט צו אים דיין דעה זאל וואן איז גן עדן
 דער פאר וואס די האסט מיך מציל גווען פון דעם דין פון דעם גיהנם
 (והנשמה) איז די נשמה איז זיך נאך דעם טוט משתתף מוט דעם נוף צו
 מקבל זיין די שפראך אזו וויא מור לערנען אין פרק חלק אנטינינום האט
 גואנט צו רבי דר נוף איז דיא נשמה קענען זיך נאך דעם טוט פאערן פון
 דעם דין דער נוף קען זאגן די נשמה האט געזינדיגט קען פון דעם טאג אן
 וואס זי האט זיך אפ גשירד פון מור ליג איה און קבר אזו וויא איין שטיין נוס
 שוחט

קיצור מנורת המאור פ"ח ט

שתייגט און ריקט זיך נומ און דיא נשמה זאנט דער גוף האט געזינדיגט
דען פון דעם טאג אן וואס אויף האב מויד אפ נשייד פון דעם גוף פליה אויף
אין דער לופטן אזו וויא איין פונול און זינדיג נומ. האט רבי גזאנט צו
אנטויגניגס אויף וועל דור זאגן איין משל דו זאך אזו גלייך צו איין מלך וואס
האט גהאט איין שיינעם וויין גארטן און האט גהאט אין דעם וויין גארטן
שיינע צייטיגע פירות און האט גזעצט און אום צוויי שומרים איין הינקדיגן
און איין בלינדן האט דער הינקעדיגן גזאנט צום בלינדן אויף זעה שיינע
צייטיגע פירות און דעם וויין גארטן קום און מאך מויד רייטן אויף דור און
מיר וועלן ברענגן די פירות צו אויף עסן זיי האבן זיין אזו גטאן און איין
צייט ארום אזו גקומן דער מלך דער האר פון דעם וויין גארטן און האט
גזאנט צו זיין וויא זעגן די שיינע צייטיגע פירות. האט דער בלינדן גזאנט
צו אום האב אויף דען אונזן צו זעהן דאס אויף זאל זיי האבן גנימן. און
דר הינקעדיגן האט גזאנט האב אויף דען פום צו גיין מוט זיין דאס אויף זאל
זיין האבן גענומן וואס האט דער מלך גוטן האט ער גמאכט רייטען דעם
הינקעדיגן אויף דעם בלינדן און האט זיי גמשפט און איינס ווארום ער האט
צו זיין גזאנט אזו האט איר גוטן אויף עסן די שיינע צייטיגע פירות. אזו
אויף ברענגט גאט די נשמה פון דעם מענשן נאך דעם טוט און ווארפט זי
אריין און גוף און שטרופט זיי מוט אנאנדער דען אזו שטייט און פסקט גאט
טיט רופן צום הומול פון אויבן דס אזו די נשמה פון דעם מענשן וואס זי
קומט פון אויבן פון דעם הימל אינ צו דער ערד טוט ער רופן פון איינס
דאס איז דער גוף וואס ער קומט פון דער ערד טוט ער רופן צו זיין צו
משפטן זיי מוט אנאנדער דרים דארף דער מענש מורא האבן פון דעם דאויגן
גרעסן ענש און זאל נומ נאך זאגן נאך זיין גליסטנקייט וואס דס אזו זיין יצר
הרע וואס ער אזו זיין שונא און וויל אום פון פירן :

פרק תשיעי

(מסברא נראה) פון דעם שכל קען בען זעהן דאס עס אזו דא איין ענש צו
דיא רשעים אויף זענר וועלט איבן זיערע זינד וואס זיי האבן
גטאן אויף דער וועלט דען ווען עס קומט צו איין מענשן גוסס אויף דער
וועלט פון וועגן דעם שכר פון איין מצוה אודר ביז פון וועגן דעם ענש פון
איין עבירה אזו דס נאר מעשה נס און דס אזו איין פון פארגענר נס פלומר
ער אזו פון פארנן פון דעם מענש דען דער מענש טראקט זיך דס דס אזו
דר מנהג פון דער וועלט און דער אמת איז דאס גאר לשכר אודר לעונש

און

קיצור מנורת המאור פיט

און דרום האט דו תורה אן גשריפן (הפּרַת תּפֶרֶת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא עֲזָנָה בְּדָה) פֿר
 שְׁנִיטֵן זאל ווערן פֿר שְׁנִיטֵן דאס דאוּנע נפֿש ווייל אור זינד איז אונ אור .
 אונ אינגערע חֲכָמִים האָבן עס מפורש גווען זוא וועט ווערן פֿר שְׁנִיטֵן פֿון
 דער וועלט אונ וועט ווערן פֿר שְׁנִיטֵן פֿון יענר וועלט . ווייל זו האט זיך
 נדהג גווען פֿר קערט פֿון אור ניטן שְׂכָל אונ דאס האָבן אונגערע חֲכָמִים
 גמיינט וואס זיין האָבן גזאגט די צדיקים אפילו ווען זיי זענן טוט ווערן זיין
 דאך אן גערופן לעבדיגע . אונ דו רשעים אפילו זיין זייער לעבן ווערן זיין
 אן גרופן טוטע אזו וויא מור לערנן אין דער מסכת ברכות . רבי הייא אונ
 רבי יונתן זענן גזאגן און איין בית הקברות זענן גהאנגן דו ציצית פֿון רבי
 יונתן איפֿר די קברים הט רבי הייא גזאגט צו רבי יונתן די ציצית פֿון רבי
 פֿדי דו מתים זאלן נישט זאגן מארגן וועלן זיין קומן צו אונז פֿלומר זיין
 וועלן דאך און אמאל שטארבן אונ היינט שענדן זיי אונז דאס זיין ווייזען
 דאס זיי פֿון מצות אונ מור מתים קענן קיין מצות נישט טון . אין דאס וואס
 וואס אין פֿסוק שטייט די מתים ווייזן גאר נישט דאס מיינט מען דוא רשעים
 וואס אפילו זיין זייער לעבן ווערן זיין אן גערופן מתים דו מאכן זיך גלייך
 וויא זיי ווייזן נישט דס זיי וועלן שטארבן אונ טואן עבירות . אונ ווען מען
 וויל קען מען עס פֿון דיי פֿסוק און אפ לערנן דאס איין רשע ווערט ביי
 זיין לעבן אן גרופן מת דען דער פֿסוק זאגט דורך צוויי עדים אונ דורך
 דרייא עדים זאל ווערן גשויט דער מת ער לעבט נאך אונ דר פֿסוק רופט
 אים אן מת און פֿון דאנן אפ גלערנט דאס די רשעים אפילו זיין זייער
 לעבן ווערן זיין אן גרופן מתים אונ מכל שכן נאך דעם אז דאס נפֿש
 ווערט אפ גשויט פֿון דעם גוף קערט זיך פֿונדא דאס נפֿש אום צו אור
 גוויינדייט אונ ווערט פֿר לודן אונ פֿר שניטן פֿון עולם הבא . אונ אויך
 אועלכע האָבן אונגערע חֲכָמִים גזאגט זיי גידרן אונ גיהנם אונ ווערן דארטן
 גמשפט צוועלף חדשים אונ נאך צוועלף חדשים ווערט זייער גוף פֿר לענט
 אונ זייער גשמה ווערט פֿר ברענט אונ איין ווינט פֿר שפּרייט זיי אונטר דו
 מריט פֿון די פֿוט פֿון די צדיקים דס מיינט מען זייער גשמה פֿר זייט זיך
 און גיהנם ווייל זיין זענן גוויינט גווען צו גזונן ווערן נאך דו תּאֲזוּת פֿון
 דער וועלט פֿר זייטן זיין אונ זיך אונ גיהנם צו מקבל זיין זייער עונש פֿדי צו
 גלייטערט ווערן אונ דער נאך קומן זיין און דער אונטרשטער מרעפֿ וואס
 אונטר דו הייליגע נשמות אזו (על פֿן) דרום איז בעסר צום מענש צו פייניגן
 זיין גוף אונ צו מקניע זיין אום אונ צו אים לייטרן אום און דער וועלט
 וואס זו אונ גלייך וויא איין שאפֿן וואס גייט אונעק פֿדי ער זאל קומן מוט
 שלום

קיצור מנורת המאור פ"ט

שלום אויף יענער וועלט איג זאל זיך תענגים אן טון איג זאל לעבן אויף
דער אמתר אייביג וועלט. איג עם זענען דא אנעלעגע זאכן וואס זיי זענען
אזו הארב וואס אפילו דער מענש הארף זייא האבן צו איין רפואה האבן
אינגערע תקמים אים פו באשן ער זאל ניש גהיילט ווערן מיט זייא רבי
צו דר ווייטן זיי אזו וויא מיר לערנן איג דער מסכת פסחים רבי יוחנן זאגט
מיט אלע זאכן מעג זיך דער מענש היילן אפילו מיט אסרי הנאה אויט
גענימן מיט די זאכן פון דער עבודה זרה וואס הייסט אשרה טאר מען זיך
גיט היילן סדענט ווא גמרא וויא אזו שמייט דא אזו אנדערש איין ספנה
גהער מען דאך מיט די זאכן פון איין ליגדן בום אויף מעגן זיך צו היילן
צו מציל זיין דעם מעלישם לעבין אזו אנדערש ניש קיין ספנה טאר מען זיך
דאך מיט אנדערע אסרים אויף ניש היילן ענפרט די גמרא דא שמייט איג
אמת אז עם אזו זא דא איין ספנה איג פון דעסמועגן טאר מען זיך דאך
גיט היילן מיט די זאכן פון דער עבודה זרה דען מיר האבן גלערנט רבי
אליעזר הגדול זאגט ווען עם שמיט איג דער תורה די זאלסט נאט לויב האבן
(בבל נפשה) מיט דיין נאמין לויב ווארום שמיט נאך די זאלסט אים לויב
האבין (בבל מאודה) מיט נאר דיין געלד לאז שמיט וועלכס ליבד אזו מען
זאל דער מיט נאט לויב האבין וועט שון וואס ניש אזו לויב אזו איין בל
שפן זיין אזו דער תריץ ווייל עם אזו דא אזו אמענש וואס זיין לויב איג
אים ליבד פון זיין געלד איג עם אזו וויבד דא אזו אמענש וואס זיין געלד
איז אום ליבד פון זיין לויב דרום שמיט (בבל נפשה ובבל מאודה) צו ווייזן
די זאלסט נאט לויב האבן מיט וואס דור ליבד אזו מיט דיין לויב אודר מיט
דיין געלד דרום טאר דער מענש זיך ניש היילן מיט די זאכן ווארום עם
ווייזט אום וויא ער גלייבט איג דער עבודה זרה אשרה דאס איג אור איז
איין ממש איג ניש דאס אליין דאס דער מענש מיט זיך מוסר נפש זיין צו
שטארבן פון זיך זעלבד איג זאל זיך ניש טאן איין רפואה פון דר אשירה
ביארט אפילו ווען מען וויל אים הארגן ווען ער וועט ניש דינען דוא ע"ז
אשרה זאל ער זיך לאזן הארגן איג זאל ניש דינען די ע"ז אשרה אזו וויא
מיר זאגן איג דער גמרא אז רבין איז גקיסן פון ארץ ישראל הט ער גזאגט
פון וועגן רבי יוחנן מיט אלע זאכן מעג מען זיך היילן אפילו מיט אסרי
הנאה אום גענימן מיט ע"ז אשירה איג גילוי עריות איג שפיכות דמים טאר
מען זיך ניש היילן. איג אן דעם אלימן אזו דער שדך מתיב ווייל דער
מענש מיט דאך שטארבן דרום אזו דאך בעסער ער זאל פריער אביסער
ווערן נשיט איג זאל דורך דעם זיך קופין דס אייביגע לעבן איי ער זאל אן
ווערן

ווערן

קיצור מגורת המאור פיטי

ווערן דאס אייביגע לעבן פון וועגן עטליכע יארן . און איין מענטש גזער
 זיך אפ צו לערנן פון דעם וואס דו צדיקים האבן נישט און אייטליכר צייט
 דאס זיין האבן זיך מוסר געש גווען צו אים קומן אויף קידוש השם און
 דרום קען קיין ברירה נישט קיין אין ווער מהיפה אויף גער וועלט אזו חשוב
 זענען זיי דארטן דען זיי האבן ממאם גווען פון וועגן נאטם ליבשאפט דאס
 לעבן פון דר ווערט וואס דס אזו גאר איין חיי שעה איז זענען נאטארפן
 גאר גרינג אזו וויא איינר דעם אנדערן טוט איין קוש און זענען געבליבן לעבן
 אוף אייביג :

פרק עשירי

(בתאזות בני אדם העושר) ווייל מענטשן גליסטן דס רייכקייט און זיי טראכטן
 דאס זיי וועלן עם קענען גרייכן דורך זיער שטארק גאך לופן
 נאך דעם זענען זיי דרום אלע ווערע מעג עוסק דרינגען ווייל זיי גליסטן
 צו רייך ווערן און אויף זיי האבן אונזערע חכמים גאנגט אלע מעג פון איין
 ארימאן זענען ביזו און דר וואס פרייט זיך און זיין חלק וואס גאט שיקט
 אים צו דער אזו פל יסיו איין עושר און אויף אים אזו ווארן גאנגט דר פסוק
 (ומזב לב משתה תמיד) דער וואס האט איין גוט הארץ אזו בייא אים גלייך
 וויא ער אזו אלע צייט אויף איין סעודה אזו וויא מור לערנן און פרק במה
 סדליקן דו רבנים האבן גלערנט וועלכר היינט איין עושר גאנט רבי מאיר
 ווער עם הט נחת רוח פון זיין רייכקייט און עם אזו נישט דא קיין גרעסר נחת
 רוח פון דעם וואס פרייט זיך און זיין חלק . אזו וויא מור לערנן און מסכת
 אבות און פרק בן זומא וועלכר הייסט איין עושר דר וואס פרייט זיך מוט
 זיין חלק וואס גאט שיקט אים צו און מור לערנן אויף און מדרש משלי עם
 שמיים און פסוק נאטם ברכה מאכט רייך און מערט נישט קיין טרוערניג אזו
 איז גמיינט ווען דער מענטש פרייט זיך און דאס וואס גאט האט אים גגעבן
 ווען פיל אודר ווייניג און מוט נישט טרוערן ווען ער הט נישט מער גמנא אזו
 ער פל יסיו איין עושר . אויף שמיים און פסוק דס גבעשטע לייב ווערט
 גפעט און דאס לייב וואס אזו זאט און פרייט זיך און איר חלק דאס ווערט
 פעט דען דאס לייב לעבט תמיד מוט תענוגים און מוט פרייליכקייט דרום
 ווערט עם פעט און דרום אויף דר צדיק וואס פרייט זיך און זיין חלק ווערט
 אייביג נשפייזט מוט גיטס און אזו גאר נישט געמינערט אזו וויא עם שמיים און
 פסוק אויך בון גוויין וינג און בון אויף אלט גווארן און האב נישט גזען איין צדיק
 זאל זיין פל לאזט אזו דער פירוש פון דעם פסוק אזו דר צדיק אזו אייביג נישט
 דינגערניג

קיצור מנורת המאור פי

הינגעריג נאך גוטע זאכן נייארט ער אזו ווי ספרנס מיט דעם ביסל וואס
נאט שיקט אים צו אונ ער גלייבט נוט וואס ער קען נוט גרייבן . איז מור
לערנן אויך איז מדרש אלע מעג פון דעם ארימאן ועגן בייז אזו גמיינט דר
וואס איז ארים איז זיין גלובן איז דא מורא צו אים געבן זיין געדר צו קושן
ווי דר פון עסן איז קליידר דען עס דאכט ווי אים דאס ער וועט ארים ווערן
דורך דעם אויף דעם אזו ווארן גזאנט אלע מעג פון דעם ארימן ועגען בייז
דען ער אזו פל זיין איז מרוערקיט איז אין בייז . אפר דר וואס האט איין
גוט הארץ איז פא אים תמיד אסענדה דס מיינט מען דער וואס פרייט ווי איז
זיין חלק איז גלייבט אונ נאט דאס ער וועט אים צו שיקען זיין פרנסה אונ
דר צייט וואס ער וועט זי דארפן ביי דעם מענטש אזו גלייך וויא איין סענדה
איז תמיד פא אים . (על פן) דרום זאל ווי דער מענטש אן לעהגען אויף זיין
בשעפא אונ זאל וך נוט פא ויבערן איז זיין גשווינדקייט איז זאל אויך נוט
פא לאנגן קיין פרעמד געלט נייארט ער זאל זאט זיין מיט דעם וואס נאט דעם
אים גלייט זעליגט דען דו וואס זענן פל זימיהם נוט זאט מיט דעם וואס נאט
הט אים גלייט זעליגט דען דו וואס זענן פל זימיהם נוט זאט מיט דעם וואס
נאט שוקט זיי צו דו גרוסטן צו האבן געלט . איז ווען זיי קעגן עס נוט גרייבן
בדיתר זוכון זייא צו קרוגן עס באיסור . איז קושן צו געבן עס אונ פא
פארנענט דען זיי האבן פא לייטן פון מורא וויא פא נאט . אונ דרום
הט דו תורה מחמיר גווען ביי דעם צאלן פון איין גנב מיין וויא בייא איין
גזלן אזו וויא מור לערנען אונ דער מסכת בבא קמא . דו תלמידים האבן
גפרענט רבן יוחנן פן זכאי פא וואס האט דו תורה מחסיר גווען בייא דעם
צאלן פון איין גנב מיין וויא בייא איין גזלן דען איין גנב מוז צאלן מאפל
אונ ווען ער הט גנאנבת איין אוקס איז האט אים גוקוט אדר פא קויפט
מוז ער פא אום צאלן פינף אוקסן איז ווען ער הט גנאנבת איין שאף אונ
האט זי גקולט אדר פא קושט מוז ער פא אור צאלן פא שאף אפר איין
גזלן דארף נאר צאלן דו גזילה וואס עס האט גגזלת הט רבן יוחנן גזאנט
צו זיינע תלמידים דרום האט דו תורה ביי איין גזלן מיקר גווען אונ צאלינג
מיין וויא ביי איין גנב דען איין גזלן האט גמאכט גלייך דעם פבוד פון דעם
קנעכט צום פבוד פון דעם האר פלומר ער האט פא לייטן אזו קיין מורא
ניט אזו וויא ער הט פא נאט קיין מורא נוט אונ הט גגזלת אופן ווארליך .
אפר איין גנב הט נוט גלייך גמאכט דעם פבוד פון דעם קנעכט צום פבוד
פון דעם האר דען ער הט פא לייטן מיין מורא גהאט וויא פא נאט אונ
הט גנאנבת אונ פא פארנענט קיין לייט זאלן אום נוט זעהן אונ פא נאט
הט

קיצור מנורת המאור פרק י

טז

האם עד קיין מורא נים גהאם דען ער הא גמאכט גלידק וויא גאמט און
זעהט נום און גאט אוער הערמ נום. אזו וויא אין פסיק שטייט וויא
גשריין אויף די דאוניע וואס מוסין צו פו בארנן פון גאט איין עצה און
זאגן ווער וועט אינו זעהן און פו בארנענש און ווער וועט אינו וויסן.
אויף שטייט אין פסיק דאס די רשעים זאגן גאט זעהט אונז נום. גאט הא
פו לאזט די ערד. (תנ"א) מור האבן גלערנט רבי מאיר הא גזאנט מען
הא גזאנט אמשל פון וועגן רבן גמליאל די זאך פון אנגב און אנולן אזו
גלידק צו צוויי מענטשן וואס האבן גזאנט און איין שפאט און האבן גמאכט
אמעדה. איינער האט גפעטן אויף זיין סעודה זיינע שפעט לייט און די
קינדל פון דעם מלך פון דער שפאט האט עד נום גפעטן. אין איינער
האט נום גפעטן נום די שפעט לייט און נום דיא קינדל פון דעם מלך.
נא וועמים עונש אזו גרעסר. מוז מען געוויס זאגן דער דאוניע וואס הא
זיינע שפעט לייט זא גפעטן אויף די סעודה און די קינדל פון דעם מלך
האט עד נום גפעטן אזו זיין עונש גרעסר דען עד האלט די קינדל פון דעם
מלך ערנר פון די שפעט לייט. אפר די אנדערר האט קיינעם נום
גפעטן דער האלט אלע גלידק. אזו אויף איין גולן דער האלט מענטשן נום
השיכר פון גאט דען ער גזלת אויפן ווארלד און האט פו קיינום קיין מורא
ניט. נום פו גאט און נום פו לייטן אפר איין נגב דער האלט מענטשן מיין
השוב וויא גאט דען ער האט מורא פו לייטן און גגבת און פו בארנענש
דס מענטשן זאלן אים נום זעהן און פו גאט האט עד קיין מורא נום אויף
לערנן מור און פרק תפלת השחר. דס רבן יוחנן בן זכאי האט גזאנט צו
זיינע תלמידים. עס זאל זיין דער ווילן פון גאט דאס איר זאלט פו גאט
אזו מורא האבן אזו וויא פאר לייטן. האבן זיינע תלמידים צו אים גזאנט
רבי זאקן מור דען פו גאט נאר אזו מורא האבן אזו וויא פו לייטן און
מיין נום האט רבי יוחנן צו וויא גזאנט הלואי זאלט איר פו גאט אזו מורא
האבן אזו וויא פו לייטן דען וועט איר זוך פו מיידן עבירות צו מיין און איר
קענט עס וויסן דאס דער אמת אזו אזו דען ווען אמענטש מוט איין עבירה
מראכט עד אלץ דאס קיין מענטש זאל אים נום זעהן און ער ווייסט דאך
וואל דס גאט זעהט אים און מוז דאך די עבירה. נא זעהט איר דאך
דאס דער מענטש האט פו לייטן מיין מורא וויא פו גאט. און אזו וויא די
תורה האט מהמיר גווען בייא דעם זאלן פון איין נגב מיין וויא בייא איין
גזקן. אזו אויף אזו דער עונש פון איין נגב בייא דעם בית דין של מעלה
גרעסער פון איין גולן און דרום שטייט און די עשרת הברות לא תגוב

און

קיצור מנורת המאור פ"יא

אין לא תגזול שמיים נזט וייל אין גב אין ערר פון אין גזלן אין דער וואס גנבת אין דוא מאסן אודר אין די געוויקטן וואס ער מעסט מיט פאלשע מאסן אודר ער ווענט מיט פאלשע געוויקטן דאס אין ערר פון אנדערע גניבות ווארום ווען ער וויל תשיבה טון קען ער נזט וייל ער ווייסט נזט פון וועמין ער האט גנבת מיט די פאלשע מאסן אין געוויקט אין אין גב אודר אין גזלן קען אנדרש קיין תשיבה נזט טון פון ער קערט אים די גניבה אודר די גזילה צו דעם וואס ער האט ביי אים גנבת אודר גנזלת אפר אין אנדער גב קען זא תשיבה טון ווארום ער ווייסט פון וועמין ער הט גנבת קען ער יענום אים קערן די גניבה דרום אין נזט צום מענשן ער זאל זיך פרייאן אין זיין חלק וואס גאט הט אים גגעבן אין זאל נזט פנערן צו גרום זיך זיין אין אייביגע שטראף און יענר וועלט איפר דעם גליסטקייט פון דער וועלט וואס דר מענטש ווערט פו לורין פון איר .

פרק יא

(פמה יש לאדם להרחיק עצמו מן הגזל) וויא פיל גהער זיך אין מענטש דער ווייפרן פון גזל דען דער וואס גזלת אפילו נאר וואס אין פרטה אין ווערט אין גלייך וויא ער גזלת אונעק די נשמה פון דעם גזל אזו וויא מור לערנן אין דער מסכת בבא קמא . אין נזט אליין ווער עס גזלת פון איינס האט דעם עזש גיארט אפילו ווער עס האלט און פון צו צאקו דעם ארביט פון זיין שכירות דר ווערט און אן גרוסן אנזן אין דער פסוק רעכנט אים גלייך וויא ער געמט אונעק דם נפש פון דעם ארביט מאן אזו וויא מור לערנן אין דער מסכת בבא מציעא . עס שטייט אין דער תורה (לא תעשוק ולא תגזול) די זאלכט נזט רופן אין זאלסט נזט גזלן . זאנט רב חסדא עושק הייסט ווען ער האלט אויף דעם ארביט פון זיין שכירות פון זיין טאג צום אנדרן . אין גזל הייסט ווען ער זאנט צום ארביט מאן אויף פון דור שולדיג און וועל דור נזט צאלן רבא זאנט עושק און גזל ווען אלץ איינס נאר דרום הט זיי דער פסוק גטיילט און צווייא לשונות צו וויזון ווער צאלט נזט דעם ארביט פון זיין שכירות און עזבר און צווייא לאוין (לא תעשוק) אין (לא תגזול) : (תנא) מור האבון גלערנט עס שטייט אין פסוק (ואליו הוא נושא את נפשו) דער ארביט פון הט דער צו זיין לעבון אין גשטעלט . דען איפר וואס אין דער ארביט פון אויף גנאנגן אויף איין הוכון טרעפ אין הט זיך אן גהאנגן אין איין בום און האט זיך זיין לעבון אין גשטעלט נאר איפר דעם יענר זאל אים דער פו געבון זיין שכירות און ווען יענער האלט אים אויף פון צו געבון זיין שכירות

קיצור מנורת המאור פ"א

שכירות או גליף וויא ער נעמט אום אוועק זיין נפש אזו וויא מור האבן אובן
 גשריפן : די רבנים האבן גלערנט עס שטייט אין דער תורה דו זאלסט נישט
 איבער נעכטיגן בייא דור ראם שכירות פון דעם געדרינגענעם וועסטו מיינען
 אפילו ווען דו געדרינגענער מאנט דוך נישט ביסטו דאך עובר אויף לא תלין
 דרום זאגט דו פסוק (אתה) ווען דו מוסט עס מוט זיין דעה און נישט מיט
 זיין דעה דען ער מאנט דוך זיין שכירות און דו גיבסט אים נישט אָפּר ווען
 ער מאנט דוך נישט ביסטו נישט עובר אויף וועסטו מיינן ווען דו זאגסט אים
 איבער בייא דעם קרעמער ער זאל אום געבן פו זיין שכירות וואס ער דארף
 אודר ביי דעם חלפון זאגסטו איבער ער זאל אום געבן זיין שכירות און זיי
 געבן אים נישט ביסטו אויף עובר אויף לא תלין דרום אויף זאגט דו פסוק
 (אתה) דו זאלסט דם שכירות נישט איבער נעכטיגן מוט דור אָפּר ווען דו
 זאגסט אים איבער זיין שכירות ביי דעם קרעמער אודר ביי דעם חלפון און
 זיי געבן אים נישט ביסטו נישט עובר אויף לא תלין : (וקשה נול חבירו מגזל
 הקדש) און עס אזו הארפר ווען ער גזלת זיין חביר וויא ער גזלת פון הקדש
 אזו וויא מור לערנן און דער מסכת פּבא בתרא און עס אזו גרום דער
 עונש פון גזל אזו וויא מור לערנן און פּרק חלק נאם קט גזאגט צו נח דר
 סוף פון אקע בשעפטיש און נקימין פאר מור זאגט רבי יוחנן קום און זעה
 וויא זייער גרום אזו דער עון פון גזל דען דאס דור המבול האבן גושן זייער
 פיל עבירות און זייער גזר דין אזו דאך נישט גחממת גווארן פון זייא האבן
 גשטיקעקט זייערע הענד צו גולגן אזו וויא און פסוק שטייט דען דאס לאנד
 און ווארן פיל מוט גזל דרום וועל אויף וויא פו דארפן און פו לענדן פון
 דעם לאנד : (וקשהעולם צריך לגשמים) און אזו דו וועלט דארף האבן רעגן
 ווערן זיי אויף גהאלטן איבער דעם עון פון גזל אזו וויא מיד לערנן און דר
 מסכת תענית רבי אמי זאגט דו רעגן ווערן אנדרש נישט אויף גהאלטן נאר
 איבער דעם עון פון גזל אזו וויא און פסוק שטייט איבער דו זיגד פון דו
 הענט דם אזו גזל פו דעקט נאם און האלט אויף דעם רעגן און דר תיקון
 איז דר צו תפלה צו מון נאך דעם אזו ער קערט אים דו גזילה און אזו
 קט נאם זייער מסאם גווען דם גזל דאס עד וויל אפילו נישט איין קרפן זאל
 גבראכט ווערן פון אום אזו וויא מור לערנן און דער מסכת סוּפּה רבי
 יוחנן זאגט פון וועגן רבי שמעון בן יוחאי עס שטייט און פסוק דען אויף
 נאם האב לוב משפט און האב פייגט גזל ביי איין עולה עס אזו איין משל
 צו איין מלך בישר נדם וואס ער אזו איבער גפארן ביי איין הויז וואס מען נישט
 דארטן מקם (אקציו) דמ ער גזאגט צו זיינע קנעכט נישט מקם צו דו מוכסן
 זאבן נימל

קיצור מגורת המאור פ"א יב

האבון זיינע קנעכט גזאגט צו אום אדונגנו המלך דער מכם איז דאך זיין
נוא נאך וואס זאלן מור געבן דאס מכם הט דר מלך גזאגט צו זיין פון
מיר זאלן זוף אפ לערנן די וועגס לייט דאס וויא זאלן נישט אנמלוסן פון
פון דעם מכם אזו זאגט אויך גאט אויך גאט האב לוב משפט איז האב פיינט
גזל איז איין קרבן עולה פון מור זאלן זוף אפ לערנען מיינע קינדער איז
זאלן אנמלוסן פון גזל איז אויך איז גאטס ווילן נישט קען זאל אים לזון
מיט גנעלטהו זאבון אזו וויא מור לערנן איז דער מסכת סנהדרין רבי אליעזר
פן יעקב זאגט ווען איינר נאזולת איין מאס ווייץ איז מאלט זי איז באקט
זי איז שייט אפ פון אור חלה וויא קען ער איין ברקה מאכט דען דער
בענשט נישט גאט נייארט ער דר צערנט גאט אויך דעם זאגט דר פסוק דער
וואס גזולת איז מאכט איין ברקה דער דר צערנט גאט איז פון דעס וועגן
ווערן דאס רוב וועלט גשטרובולט איז גזל איין טייל ווערן גשטרובולט
במזיד ווייל זיי גליסטן אנדרע לייטונגס געקד איז איין טייל ווערן גשטרובולט
בשוגג ווייל זיי זענען זוף טועה איז מיינון אויך פיל זאבון דס דס איז נישט
קין גזל איז אין אקט איז דס ווא גזל איז דרוף האבן אנזערע חכמים
גזאגט דאס רוב וועלט ווערן גשטרובולט איז גזל איז איין מיעוט ווערט
גשטרובולט איז עריות איז אלע לייט ווערן גשטרובולט איז דעם שמוז פון
לשון הרע בלומר איז עפום לשון הרע (הצדיק) איז דר צדיק וואס טוט
נישט זיין הארץ איז דעם גליסטקייט פון דער וועלט דעם וועט קיין גזל נישט
קומן איז זיין האנד אזו וויא איז פסוק שטייט (לא יאונה לצדיק פן און)
עס מרעפט זוף נישט צום צדיק קיין שום אום דעכט :

פרק יב

(המלוה לעני בשעת דחק) דער וואס לייאט געלד צו איין ארימן איז זיין
ענגשאפט אן רווחים (פראצענט) דער וועט זוף נישט אום גליטשן
אבר דער וואס לייאט צו איין ישראל אויך רווחים דער וועט זוף ווא אום
גליטשן בלומר ער וועט אן ווערן זיין געקד אזו וויא מור לערנן איז באבא
מציעא רבי שמעון פן אלעזר זאגט דער וואס הט געלד איז לייאט עס אונעק
לייטן אן רווחים דער וועט אייבונג נישט ווערן אום געגליטשט צו אן ווערן
זיין געלד פרעגט די גמרא מור זעהן דאך לייטן לייאן געלד צו אנדערע
אן רווחים איז ווערן דאך אן זייער געלד ענפרט רבי אלעזר דו וואס לייאן
אן רווחים ווען זיי ווערן אן זייער געקד קומן זיין ווידר אויף אבר דו וואס
לייאן אויך רווחים ווערן אן זייער געקד איז קומן שון אייבונג נישט אויף
און

קיצור מנורת המאור פי"ב

יה

אזו וי"א זענון פר בלינד דו אזנון פון דו מלוי ברבית אזו וי"א מוד לערנען
אזו דער גמרא רבי זסי זאגט קום אזו זעה וי"א עם זענון פר בלענד דוא
אזנון פון דו מלוי ברבית דען ווען אמענש רופט צו זיין חבר רשע אזו
קריגט ער זיך מוט אים גלייך וי"א יענער הט אים גשלאגן אזו הט אים גוואלט
הארנגן אזו דו מלוי ברבית מואק פול ערנר דען זי"א ברענגן עדות אזו
זיין שרייבר אזו טיגט אזו פען אזו שרייבן אזו חתמן דו אזו דו הט גלייקנט
אזו דעם גאט פון ישראל דען ווייל זיי שרייבן זיין שטר חוב אזו רוחים
זיין גלייך וי"א ער האט גלייקנט אזו גאט אזו אפילו גיטע רייד טאר מען
אזו נישט נעמן פר רבית אזו וי"א מוד לערנן אזו דו גמרא רבן גמליאל
זאגט עם זענון דא פריערדיגע רבית אזו אזו שפעטריג רבית דהיינו ווען
זי"א דו הט בדיעה צו לייאן געלד ביי זיין חבר אזו ער שיקט אים זיין מתנה
אזו זאגט צו אים דס שיק אוך דו דער פר דור דו זאלסט מוד געלד לייאן
דס אזו פריערדיג רבית אזו ווען ער הט גלייגן געלד בי"א אייניגס אזו האט
אם אפ שיקט דאס געלד אזו שיקט אים גאך זיין מתנה דער פר וואס ער הט
זיין געלד גהאלטן דאס אזו שפעטריג רבית רבי שמעון זאגט עם אזו דא
רבית דברים דהיינו דער לזה טאר נישט זאגן צום מלוי ווי"א דאס דער מענש
זיין גקומן פון דעם ארט אזו ער ווייזט דאס דו מלוי דארף דאס גייטוג צו
ווייזן אזו מוד זאגן אזו דער גמרא רבן שמעון בן גמליאל זאגט פון וואגן ווייזן
מוד ווען איינער רייאט געלד ביי זיין חבר אזו ער אזו נישט גוויינט צו געבן
אזו פריער שלום דס ער טאר אים היינט נישט געבן פריער קיין שלום דען
עם שמי"ט גבל דבר אשר ישך ווייזט דס מוד אפילו דו רייד וואס ווערן גרעט
פון ווענון ריבית אזו אוך אסור אזו וואס דו מלוי ברבית טראכטן דס זי"א
וועלן מרויח זיין ווערן זיי גאך אן אזו וי"א מוד לערנן אזו דער גמרא רבי
שמעון בן אלעזר זאגט דו מלוי ברבית מיין וי"א זי"א זענון מרויח ווערן זי"א
אן דען זי"א ווערן אן דורך דו רבית זייער געלד אזו גאך מיין דס זיי מאכט
דאס משה רבינו אזו נישט גווען קיין חכם אזו זיין תורה אזו נישט אמת אזו זיי
זאגן ווען משה רבינו וואלט גווייזט וי"א פול רוח אזו רבית אזו וואלט ער
עם נישט אן גשריבן אזו דער תורה דס דאס אזו אסור אזו זייער ענינה אזו
גדומט צו זיי בזה אייבונג (ואם רצו לחזור בתשובה) אזו ווען דו מלוי ברבית
וויילן תשובה מון אזו זי"א האבן זיין לאנגע צייט גענומן רבית דאס ווען
זאלן וועלן אים קערן צו אלע דו וואס זי"א האבן ביי זי"א גנומן רבית וועלן
זיי נישט קענען פצאלן אזו דארפן דו מענשן נישט צו נעמן פון זיי דו רבית וואס
זיי קערן זיי אום נייארט זי"א דארפן זי"א מחל זיין דו רבית אזו ווען דו מלוי
ברבית

קיצור מנורת המאור פ"ב יג

ברבית ווערן שוין מיין נומ געסן קיין רבית וועט גאט וואס ער אזו דער
בארמיג אויף זיינע בישעפניש איז וויל ניש דער רשע זאל שטארבן נייארט ער
זאל זוף אים קערן פון זיינע ביזע וועגן איז זאל בלייבן לעבן דער גאט
וועט זיי מוחל זיין אויף זיינע זינד איז דרוף האבן דיא רבנים גקערנט איז
בזא קמא די גולנים איז די מלני ברבית ווען זייא קערן אים וואס זייא
האבן גגולת געמט מען ניש צו פון זיי איז דער וואס געמט יא צו פון זיי
האבן די חכמים קיין נחת רוח נומ איז זיינע מעשים זאגט רבי יוחנן איז
דיא טעג פון רבי איז דאס גלעגנט גווארן דען עס האט זוף גטראפן איין
מעשה ביי איין גולן וואס ער הא גוואלט תשובה טון הא זיין ווייב גזאנט
צו אים די לידיקר מענש ווען די וועמט תשובה טון איז וועמט איסלדין
אים קערן זיין גולה וועט דור אפילו דער גארטל וואס אויף דור אזו אויף
ניש זיינר בלייבן האט ער זוף פיר מוטון איז האט קיין תשובה ניש גוטון איז
דער צייט האבן די חכמים גזאנט די גולנים איז די מלני ברבית ווען זייא
קערן אים דאס וואס זיי האבן גגולת געמט מען ניש צו פון זייא איז דער
וואס געמט יא צו פון זייא האבן די חכמים קיין נחת רוח נומ איז זיינע
מעשים דרום וויל איין מענש הארף טון וואס ניש איז דעמט פארמיג אזו
אין גאטס אוגן גהער ער מוחל זיין צו זייא די גולה אזו דרום וועט איין
ברכה קימין אויף אים :

פרק יג

(אף על פי) האמישו די תורה האט אן גזאנט אויף פיל ערטר אויף דעם
דין דאס ער זאל אמת גפסקות ווערן איז זאל זיין גלייך פיר אלע
מענשן האט נאך די תורה גמיזט אן זאגן דס אפילו ווען דער דיין וויל אמת
משפטן זאל ער דאך קיין שוחד ניש געמין ווארום עס אזו ניש מעגליך
דאס ער זאל ניש גייגן דעם דיין צו דעם צד וואס האט אים שוחד גגעבן דען
דער שוחד וועט געוויס פיר בלייבן זיינע אוגן איז דרום איז דער פסוק טון
איסור שוחד גשריבן גווארן איז דער תורה אויף צווייא ערטר נאך דעם פסוק
לא תטה משפט צו לערנן אויף דאס ווען דער איסור שוחד זאל מיין נומ
זיין נאר ווען מען וויל פאלש פסקנן וואלט עס דוא תורה נומ גדארפט צו
שרייבן דען די תורה האט שוין פריער אן גשריבן דאס מען טאר ניש גייגן
דעם משפט אפילו ווען מען געמט נומ קיין שוחד איז מכל שכן שוין ווען
מען געמט שוחד איז ווארום דען האט די תורה אן גשריבן לא תקח שוחד
צו ווייזן אפילו ווען דער דיין וועט זוף טראכטן ער וועט געמין שוחד איז
וועט

קיצור מנורת המאור פי"ג

וועט נאך אונזער ניין דעם דין איבער דעם מאר ער דאך קיין שוחד נישט נעמן
 דען די תורה האט עדות גלאבט דרוק דס אזו נישט מעגליך נייארט ער וועט
 געוויס פון קרימן דעם דין איבער דעם אזו וויא דער פסוק זאגט דען דער
 שוחד פון קלינד די אונז פון דוא קלינע (אמרו רבותינו) אונזערע רבנים
 האבן גלאבט אפילו ווער עס אזו איין חכם איז דער תורה איז נעמט שוחד
 אזו דער סוף דאס זיין דיעה וועט פון זיקט איז פון נארישט ווערן אזו ער
 וועט פון נעמן זיין לערנן איז די ליכט פון זייע אונז וועלן מינקל ווערן
 דען וויא באלד ער נעמט שוחד אזו נישט מעגליך דאס זיין הארץ זאל נישט
 ניין צו יענס צו זוכן אים איין זכות (ולא די לו) איז נישט גענוג צו
 דעם מקבל שוחד דאס ער טוט זיך שארין דר מוט נייארט ער טוט נאך
 שארין צו זיין דור אזו וויא מור לערנן און פרא פרא רבי תחוק זאגט
 דער דין וואס נעמט שוחד ברענגט איין שטארקן צארן אויף דער וועלט
 אין נישט דוקא דאס מען מאר נישט נעמן קיין געלד פון שוחד נייארט אפילו
 גוטע רייד מאר מען אויף נישט נעמן פון שוחד אזו וויא מור לערנען אזו
 פתובות עם שטייט און פסוק מען זאל נישט נעמן קיין שוחד מיין מען
 נישט נאר געלד זאל מען נישט נעמן פון שוחד נייארט אפילו גוטע
 רייד מאר מען אויף נישט נעמן פון שוחד דען ווען די תורה האט נישט אן
 גשריפן מען זאל נישט נעמן קיין געלד נייארט עם שטייט פתם מען זאל קיין
 שוחד נישט נעמן מוז זיין וואס עם אזו זאל מען אלץ נישט נעמן פון שוחד
 און דרום אונזערע רבנים די חסידים ווען איין מענטש איז נקימן פון זיין
 צום משפט און האט זיי גבראכט עפום איין מתנה אפילו וואס ער אזו
 חייב גווען צו געבן זיין אונד ער האט גרעט צו זיי גוטע רייד פון וועגן
 שוחד וואס זיין האבן גבראכט איז ויער הארצן מאמר וועלן זיי איבער
 דעם נישט זעהן קיין חוב צו די מענשן און אפילו ווען זיי זענן גווען זיך
 אין ויער דעה דאס זיי וועלן זיי רעכט משפטן האבן זיי זיך דאך פון מיטן
 פון צו זיצן אויף זיערע משפטים פדי מען זאל זיך אפ לערנען פון זיי צו
 אנקדופן פון שוחד און זיין פלעגן זאגן צו די מענשן אויף פון פסול
 צו משפטן אייך אזו וויא מור לערנן איז דער גמרא וויא אזו הייסט שוחד
 פון רייד זאגט די גמרא אזו איין גלייכעניש וויא די מעשה וואס האט זיך
 גבראפן צו שמואל דען שמואל אזו גלאבן איבער איין פריק אזו נקימן איין
 מאן איז האט אים גגעבן זיין האנד צו העלפן אים איבער זיין דעם פריק
 האט שמואל גלאבט צו אים ווארום מיסטו עם האט דער מאן זאגט צו
 שמואל אויף האב איין דין פון דור דור דור שמואל גלאבט צו אים אויך פון פסול

קיצור מנורת המאור פי"ג

צו ויצן איפר דיין דין רבי ושמעאל בן אלישע איז גווען איין פון די אים
איין מאן גבראכט ראשית הגז דס איז אפ גשורונו וואל דען מען איז מחויב
צו געבן צום פון אלע יאר איין זעכציגט חלק פון זיין וואל וואס ער
שערט אפ פון זיין שאף האט רבי ושמעאל אום גפרענט פון וואנן פיסמו
הט ער גזאגט פון דעם איז דעם אורט הט רבי ושמעאל גזאגט צו אום פון
דארטן ביז אהער איז דען קיין בהן נומ גווען דיא זאלסט עס געבן צו אום
וואס די האסט עס אזו ווייט גפרט . האט דער מענטש גזאגט אוף האב איין
דין פו דור האב איך מיר גבראכט ווייל איך מוז בלזו גיין אהער וועל איך
דעם ראשית הגז דור גרענגן האט רבי ושמעאל נומ צו גנומן פון אום דעם
ראשית הגז אום הט גזאגט צו אום איך בין פסיל צו ויצן אוף דיין דין האט
ער גזענט איין פאר רבנים וויא זאלן משפטן זיין דין . איז וויא רבי ושמעאל
איז גזאנגן דין איז דער האט איהם זיין הארץ גניגט צו גנומן איין זכות
צו דעם מענטשן צו גרעכט מאכן אום איז דין איז האט גזאגט ווען ער זאל
וועלן וואלט ער גקענט מעגן אזו אנדר אזו . אזו וואלט ער גבליבן גרעכט הט
ער גזאגט פו זאלטן זאלן זיין די בייגד פון די וואס נעמן שוחד דען איך האב
דאך נומ גנומן בייא אום דעם ראשית הגז אום ווען איך וואלט אפילו זיא
גנומן וואלט איך מיגט גנומן דען די תורה האט עס מיר מוכה גווען
גיגט מיין הארץ אזו צו גרעכט מאכן אום מכל ישבן דוא וואס נעמן שוחד דוא
טואן בודאי פאלט משפטן . (רב ענין) רב ענין האט אום איין מאן גבראכט
איין קארב מוט קליינע פיש הט ער דעם מאן גפרענט וואס דארפסטו . הט ער
גזאגט איך האב אדון צו לדון מוק פו דור . הט רב ענין נומ גוואלט צו נעמן די
פיש איז האט גזאגט צו דעם מאן איך בין פסיל צו משפטן דוך הט דער
מאן גזאגט צו רב ענין איך וויל ישן נומ דיין דין נאר פון דעסמוועגן געם
דאך צו מיין מתנה פרו די זאלסט מוק נומ פו מיין פון צו מקריב זיין
פפורים דען עס שטייט אז פסוק איין מאן איז גקומן פון דער שטאט בעל
שלישה איז הט גבראכט צו אלישע הנביא פרוט פון פפורים אז דאך קשה
האט דען אלישע גגעסן פפורים ער איז דאך נומ גווען קיין בהן דען ער
איז נאר גווען פון שבת גדי . נאר דאס ווייזט מיר דער וואס פרענגט אמתנה
צו איין תלמיד חכם איז גלייך וויא ער האט גבראכט פפורים איז בית
המקדש . דרום פו מיר מוק נומ פון דער מצוה . הט רב ענין גזאגט צו
אום איך האב נומ גוואלט צו מקבל זיין פון דור דיא מתנה . נאר היינט ווייל
דיא זאגסט איין מעם דאס די סיקט עס פון מצוה וועגן וועל איך צו נעמן
פון דור די מתנה . אום האט דעם מאן גשיקט פו רב נחמן איז הט גשיקט

קיצור מגורת המאור פרק יג

כ

צו רב נחמן לאז סיון האר משפסן צו דעם דאזיגן מענשן דען אויף עגן
בין פסול צו משפסן אום. האט זיך רב נחמן גמראכט ווען ער האט מיר
אזו גשיקט דאס ער איז פסול צו משפסן אום מוז געוויס זיין דס דער מאן
איז איין קרוב מוט רב עגן דרום אזו ער פסול צו משפסן אום. אזו גשטאנן
פר רב נחמן איין דין פון יתומים וואס אזו פריער גקומן וויא דער מאן
מיט זיין חבר. הט רב נחמן גזאנט דער דין פון דו יתומים אזו איין עשה
מען זאל רעכט משפסן אינ דער דין פון דעם דאזיגען מאן איז אויף דוא
אייגענע עשה אונ דער צו אזו נאך בייא דעם דאזיגן מאן דא פבוד תורה
דען ער אזו איין קרוב מוט רב עגן אונ עס אזו דאך איין מצוה איין תלמוד
הכס פבוד אן צו טון דרום דארף מען דעם דאזיגן מאן פריער משפסן.
האט רב נחמן אונעק גלאזט דעם דין פון דו יתומים וואס זענען פריער
גקומן אונ האט גנומקן דעם דין פון דעם דאזיגן מאן צו משפסן פריער אונ
ווייל דער חבר פון דעם דאזיגן מאן הט גזעקן דס רב נחמן מוט אים אן
אזו פול פבוד זענען פר ששאפט גווארן זיינע מענות דאס ער האט נוט
גקענט מענן זיינע מענות דען ער האט זיך גמראכט מען וועט געוויס מיינע
מענות נוט צו הערן אקעגן זיינע מענות אונ האט דרום אן גווארן דאס
משפסן. רב עגן אזו גוויינט גווען דאס אליהו הנביא פלעגט קומן צו אום
אונ פלעגט לערנן מוט אום דער ספר סדר אליהו: דאס אזו דער ספר פגיא
דבי אליהו. איז וויא דער סבשול אזו גקומן דורך אום האט זיך אליהו אפ
גמאן פון אום איז אזו שון נוט גקומן צו אום. האט רב עגן גפאקט אונ
הט גאט גפעטן אזו ער ווירד גקומן צו אום. אונ אזו ער פלעגט קומן צו
אים פלעגט זיך רב עגן דער שרעקן פר אום. הט זיך רב עגן גמאכט איין
קאסטן אונ אזו גזעסן דריינן פר אליהו בוז ער הט אום אום גלערנט דעם
ספר. אונ דרום איז דער ספר גשייט אונ צוויי מייל. דו ערשטע מייל הט
ער גלערנט אופן ווארליך נוט אונ קאסטן אונ עס אזו דריינן דא פיר חלקים
ווערט עס אן גרופן סדר אליהו רבה דער גרוסר ספר פון אליהו אונ דו
אנדערע מייל האט ער מוט אום גלערנט אונ קאסטן אונ עס אזו וויינג דא
דרייגען ווערט עס אן גרופן סדר אליהו זומא דער קלייגר ספר פון אליהו
פון דו דאזיגע אלע מעשים גהער מען זיך אפ צו לערנן וויא אזו איין מענטש
גהער זייער גווארנט זיין אונ משפסן צו משפסן אמת אונ צו אנטלופן פון
אלע זאכן וואס זענען עפיים גלייך צו שוחד אפילו פון שוחד דברים. אונ דו
וואס מוט אזו וועט זיך נוט אום גלימשן ביז אייביג

זמורת

קיצור מגורת המאור פייד

פרק יד

(חמדת בני אדם) דאס גליקטקייט פון די מענשן איז זייער נאך יאנון נאך
דיא הנאות פון דער וועלט דאס איז גורם צו זיי זיי זאלן נארין
לייטן און אלע זייערע עכקום און משא ומתן און אין סחורות און ווייל
לייטן וועלן מיינן ווייל דאס נארן איז גוט קיין גניבה אודר גנילה און דס
קיין איסור גוט דרום האט די תורה אן גזאנט דרוף אור זאלט גוט נארין
אין פאן זיין ברויך צו לערנן און דאס איין מענטש און מחויב צו האנדלן
מיט ערליכקייט און זאל גוט גליקטן צו נארן און זיין קופון אודר אונזיין פד
קופון און האטשו אימליכר וואס האנדעלט מיט סחורה און דאך זיין דעעה
נאר צו מרויח זיין מיט אור פון דעסטוועגן האט דאך די תורה גשאפט
דאס ער זאל גוט קופון אודר פד קופון פד מיין אודר זייניגער פון דעם
ווערט און פון דעסטוועגן ווען ער האט אפד ארום גרעט צו יענס און דעם
גזאנט מיין סחורה און נאר אזו פול ווערט און און וייל זי גיט פד קופון
נאר ווען מען וועט מור געבן פד אור טאפל וויא פול זי איז ווערט אונ
די וויקט קוף זיא דור פד טאפל געלד און אויף דעם תנאי די זאלקט צו
מיר גוט האפן דער פד וואס און האב דוף גנארט אודר ווען דער קופון
זאנט צום פד קופון און ווייס וואל דאס די סחורה און ווערט און פול גאר
אויב די וויקט פד קוף וויא מור פד העלפט געלד דען און האב זי גאר קיין
חשק גוט צו קופון נאר פד העלפט געלד וועל און זיא פארט קופון און
אויף דעם תנאי די זאלקט צו מור גוט האפן דער פד וואס און האב דוף
גנארט און דאס מען מען טון און זיינע רייד האפן איין קויט און יענער קען
אין גוט לאדן דער פאר וואס ער האט אים גנארט ווארט
ער האט דאך מיט אים בשיידקף ארום גרעט און און יענר און צו
גשטאנן דרוף צו פד קופון און און אזו האבן מור בשיידקף גלערנט און
פבא מציעא און ביי די זאכן און פלים וואס איין בעל הבית פד קופט גייט
גוט אן קיין גארונג ביי זיי דען די פלים וואס איין בעל הבית גיזט מיט זיי
זענן ביי אים גאכט מיין וויא זיי זענן ווערט און ער ווייל זיא גוט פד
קופון נאר ווען מען גוט אים פד זיי מיין וויא זיי זענן ווערט און וויא מור
לערנן און דער גמרא רב הסדא זאנט דער דין פון גארונג גייט מיין גוט אן
נאר ווען מען קופט פון איין סוחר וואס ער פד קופט פון וועגן משא ומתן
צו טון אפד ווער עס קופט עפיים פון איין בעל הבית גייט גוט אן קיין
גארונג ווארט ער פד קופט אנדריש גוט נאר ווען מען גוט אים מיין וויא עס

און

קיצור מנורת המאור פי"ד טו

אין ווערט האט רב דימי דרוף גזאנט עם אין רעכט אזו אין רבי אלעזר הט אויף גזאנט עם אין רעכט אזו אין די נמרא זאנט דארטן . דער מעט אין ווייל ביי אין בעל הבית זענן טייער זינע פליס וואס ער נוצט מוט זיי אין זענן מען זאל אים נוט געבן פ' זייא טיין וויא זיי זענן ווערט וואלט ער זיי נוט פ' קופט דרים אין גלייך וויא ער רעט ארום מיט אים דאס ער פ' קופט זיי פריער וויא זיי זענן ווערט :

פרק טו

(יש לה דבר) עם אין דא אזאף וואס אמעניש טוט שאדן צו זיין חבר אמאל האט ער הנאה דער פון אין אמאל האט ער קיין הנאה נוט דער פון נאר ער טוט עם זיין חבר להכעיס און דס אין הארבר פון אלע עבירות . און דאס אין דער וואס ענפ'ט איבר זיין חברם געלד און די הענט פון די מענישן וואס זיי זענן גולנים דאס על פי דין תורה אין ער מחויב זיין חבר צו צאלן דער פ' אזו וויא מור לערנען אמעשה און פבא קמא אין מאן הט גוואלט אן ווייזן אין גולן דס זיין חבר הט שמוא דס דטר גולן זאל עם אוועק געבן אין זיין חבר נקומן פ' רב צו קלאגן זיך אוף זיין חבר הט רב גזאנט צו דעם מענישן די זאלסט נוט אן ווייזן האט דער מעניש גזאנט אויך וועל דא ווייזן אין רב פהנא זענן דר ביי אין הט גיהערט וויא דר מעניש רעט אזו אין ער אוף גשטאנן אין הט דעם מעניש גשייט האט רב גזאנט צו רב פהנא די הארט רעכט גטאן וואס די האסט אום ממת גווען . און נאך הט רב גזאנט צו רב פהנא בוז אהער האבן דיא פרטים מושל גווען אין דעם לאנד זום זייא האבן נוט מקפיד גווען זען מור האבן איין מענישן אום גבראכט אן זייער דיעה . אבד היינט זענן די עובדי פוכבים ימולות מושל אין דעם לאנד וום זייא זענן יא מקפיד זען מור הרגנון אמעניש אן זייער דיעה אין זאגן די יודן זענן מורד אין אינז דען זייא הרגנון אמעניש אן אויך דעות . דרים ששייא אוף און גייר אוועק קיין ארץ ישראל און זיי מקבל אוף דור די זאלסט זובן יאר קיין קשיות נוט פרעגן צו רבי יוחנן וום ער אין דער רבי פון ארץ ישראל . אין רב פהנא גנאנגן קיין ארץ ישראל און אזו נקומון אין בית המדרש פון רבי יוחנן און הט גפונן צו ריש לקיש איין תלמיד פון רבי יוחנן דס ער חזרת איבר מוט די אויברנו תלמידים פון רבי יוחנן די הלכה וואס רבי יוחנן האט דעם טאג גדרשת . האט רב פהנא גזאנט צו זייא וואס פ' איין קשיא האט מען היינט גפרענגט האבן זיי אאום גזאנט די אין די קשיא . האט ער ווידר צו זייא גזאנט און

קיצור מנורת המאור פמ"ו

יום קמ רבי יוחנן גענפערט דרוף * האבן זיין אס גזאנט דעם און דעם
תירוץ * האט רב פהנא גזאנט דער ווס קמ די קשיא גפרענט דער קמ נומ
רעכט גפרענט און דער וואס קמ גענפערט דעם תירוץ דער קמ נומ רעכט
גענפערט דען איך וועל איך בעסרו קשיות פרעגן און וועל איך ענפערן
בעסרי תירוצים קמ ער זיין גפרענט גרוס קשיות און האט זיי גענפערט
נומו תירוצים און גזאנט ריש לקיש און האט גזאנט צו רבי יוחנן אלייב
איז און גזאנט פון בבל בלומר אשמאקקר למרן און ויין אלייב דרום
זאלסטו נומ איפר קלערן די הלכה ווס די וועסט מארגן זאגן און דר ישיבה
צו מארגן קמ מען רב פהנא גזעצט און דער ערשטו שורה פון די זיבן
שורות פון תלמידים ווס זענן גזעצן פו רבי יוחנן און רב פהנא און גזעסן
גלייך אקעגן רבי יוחנן קמ רבי יוחנן גזאנט איין הלכה און האט גמיינט רב
פהנא וועט אים גרוס קשיות פרעגן דרוף און רב פהנא האט נומ גפרענט
קמ מען רב פהנא איין שורה ווייטער ארום גזעצט האט רבי יוחנן ווייטער גזאנט
איין הלכה און רב פהנא האט ווייטער נומ גפרענט * האט מען אום ווייטער
איין שורה ארויטער גזעצט פון זיין האבן רב פהנא ארום גשמוסן אונטער
אלו זיבן שורות קמ רבי יוחנן גזאנט צו ריש לקיש דר לייב ווס די האסט
גזאנט און גווארן אפוקס דען ער קען גאר נומ פרעגן און אין אמת קמ רב
פהנא נומ גוואלט רבי יוחנן קיין קשיות פרעגן ווייל רב קמ אום אן גזאנט
ער זאל רבי יוחנן זיין יאר קיין קשיות נומ פרעגן און ווי רב פהנא האט
גזעקן דס מען קמ אים פון אלו זיבן שורות ארום גשמוסן קמ ער גזאנט
עס זאל זיין איין וויילן פו גאט דאס די זיבן שורות ווס און פון ווארן ארום
גשמוסן פון זיי זאלן זיי זיין גרעכטיג פו די זיבן יאר וואס רב האט מיר
אן גזאנט איך זאל רבי יוחנן קיין קשיות נומ פרעגן איז רב פהנא און
גשמוסן און זיינו פיס און קמ גזאנט צו רבי יוחנן הוב נאך אמאל אן פון
דעם אן הייב ווארום איך האב ווס צו פרעגן קמ רבי יוחנן אן גזאנט פון
דעם אן הייב האט רב פהנא איהם קשיות גפרענט ווס רבי יוחנן קמ נומ
גוויסט צו ענפרון און זיין קמ מען אים ווייטער גזעצט און דער ערשטער
שורה פון תלמידים גלייך אקעגן רבי יוחנן און רבי יוחנן און גזעסן און זיבן
קושין האבן זיין איין קישן ארום גזעצן פון אונטער רבי יוחנן ווארום זיי
האבן גזאנט ווייל ער קען רב כהנא נומ פו ענפרן זייני קשיות דארף ער
ניט זעצן און דרוף און רבי יוחנן האט ווייטער גזאנט איין הלכה האט אום
רב כהנא ווייטער קשיות גפרענט און ער האט אים נומ גוויסט צו ענפרן
האבן זיין ווייטער איין קישן אום גזעצן פון אונטער רבי יוחנן איז און און

גווען

קיצור מנורת המאור פט"ו

גווען בין זיין האבן אום געזיגן פון איינער רבי יוחנן אלז זעבן קושון און
ער איז גבלען זענן און דר ערד און דר רבי יוחנן און גווען אין אילטר
מאן איז די פרעמן פון זיינו אונזן זענן אום גהאנגן אויפן דו אונזן און
ער האט נישט געקענט זעהן און טהאט אום גמקט און הייבן דו האו מיט
אנגלעך רעדן. הט רבי יוחנן גזאגט הייבט מור און מיינו האר פון מיינו אונזן
און איך וועל אום זעהן הט רבי יוחנן גזעהן דס רב כהנא האלט זיינו לעפען
פון אנגער גשייד גלייך ווי איינר לאכט און דס איז רב כהנא גקומן פון
אין מפה און רבי יוחנן הט גמיינט דס ער לאכט פון אום הט עם אום
פר דראסן און רב כהנא דורך דעם געש גווארן און און גשטארבן און
טהאט אום בגראבן און דעם אנערן טאג איז רבי יוחנן ווידר גקומן און
בית המדרש און הט גזאגט צו דו רבנים האט איר גזעהן דו רבנים פון
בבל וויא אזו זיי לאכטן פון מענשן האבן דו רבנים גזאגט צו אום רב
כהנא האט גאר נישט גלאכט נייארט זיינע לעפען זענן תמיד אזו פון אנגער
גשייד. הט רבי יוחנן גזאגט אז עם איז יא אזו וועל איך גיין אום לעפדיג
מאכן איז רבי יוחנן גזאגט צו דר הייל וויא רב כהנא איז בגראבן גווען
הט ער גזעהן דס איז שלאנג האט ארום גרוגולט דאס מול פון דער הייל
און הט איר וויידול גהאלטן אין מול און האט קיינס נישט גלאזט אריין גיין
אין דער הייל הט רבי יוחנן גזאגט צו דער שלאנג. שלאנג שלאנג עפן
דיין מול פלומר לאז ארום דיין וויידול פון דיין מול און לאז אין אויט
דס דער רבי זאל קענן אריין גיין צום תלמיד. הט זוף דו שלאנג נישט
געפונט: הט ער ווידר גזאגט לאז אריין גיין אין חבד צו זיין חבד האט
דיא שלאנג דאך זוף נישט געפונט: הט ער ווידר גזאגט לאז אריין גיין אין
תלמיד צו זיין רבי הט זוף דוא שלאנג געפונט: הט רבי יוחנן גפעטן גאט
און הט לעפדיג גמאכט רב כהנא און האט אום און גשטעלט און האט
גזאגט צו אום און זאל גווען וויסן דאס דר סדר פון טיין האר און אופן
צו האלטן דיא לעפען וואלט עם מוף נישט פר דראסן און היינט קונט מוש
מיד און בית המדרש. הט רב כהנא גזאגט צו רבי יוחנן אוב דו קענסט
מאכן מיט דיין תפלה דס איך זאל נישט גשטראפט ווערן ווען איך וועל דוך
קשיות פרענן און זאל נישט שטארבן אויפן דור וועל און גיין מיט דור
אין בית המדרש אריין און אוב דוא קענסט עם נישט מאכן מוש דיין תפלה
וועל און נישט גיין מוש דור דען ווייל דו צייט און אונעק גזאגן און עם הט
דך מור גטראפן אום דס איך בין לעפדיג גווארן וועל און שוין טיין נישט
גיין מוש דור אין בית המדרש אריין פון איך זאל נישט גשטראפט ווערן

קיצור מנורת המאור פטיו מז

נאך אמאל איבך דור • האט אום רבי יונה אום גפרענט אלי ספיקות
וואס ער האט גהאט האט ער זיין אום פושט גווען אום גזאנט • אום דרום
האט רבי יונה גזאנט צו זייני תלמידים אור מיינט דו תורה קומט ארום
פון אייך בני ארץ ישראל • גיין : זוא קומט ארום פון דו תלמידי חכמים פון
בבל דען מור האבון זוא פון זיין גלערונט :

פרק מז

(האדם חננו הפורא יתעלה בשכל) דעם מענש האט נאט גילייט זעליגט
מיט שכל ער זאל אום דעד ווילן אום גוטס אום זאל ממאס זיין אום ביין
פדי ער זאל נוט זיין גלייך צו בהמות וום זיי ווייסן נוט צו אום דר ווילן
אום צו מאכן אצווישן שייד צווישן גוטס אום ביין נאר וום זיער אונגן וויין
זיין אום דם טואן זיי אום זיי זענן עוסק צו דער פולן זיער בוך אום צו
אן זעטין זוך מוט וום זיי גופונן אפילו ווען עס קען זיי שאטן • אבך דר
מענש אזו בשאפן גווארן דם זיין גוף זאל בדונן צו זיין שכל צו אום צוהן
איהם פון דער מהשבה צו דער מעשה אום אלץ וואס ער מוט זוך
אן תענוגים זאל מיינ נוט זיין נאר צו דר האלטן זיין גוף ער זאל זיין גונד
צו לערנן אום צו לערנן מיט אנדרי אום צו לערנן דו תורה ער זאל קענן
דער גרייבן דורך אור דעם אמת אום זאל זיך פהעפאן אום דו ווענן פון
נאט פדי ער זאל זוכה זיין צום אייבונן לעבן אום דרוף האבן אונדרי חכמים
מרמו גווען אום פרק הרואה דם זיין האפן מפורש גווען דעם פסוק (בבל
דרביה דעה) אום אלע דיינו וועגן זאלסטו וויסן נאט אפילו ווען דוא גייסט
טון איין עבירה • אום זיער מיינ אפילו ווען דו ביסט עוסק אום דו בדערפנוש
פון דעם גוף וואס זיין ווערן אן גרופן איין עבירה ווייל דו נשמה האט קיין
הנאה נוט פון זיין נאר דער גוף זאל דייין פונגה זיין אום זיין צום אמת
תכלית דהיינו לשם שמים צו דר האלטן דעם גוף צו נאטס דונסט אום
גיט פון דייין הנאה וועגן זאלסטו זיין טון אום מור לערנן אויך יונ מדרש
תהלים עם שטייט אום פסוק דר צדיק עסט צו אן זעטן זיין נפש : אום
דער מיינ דר צדיק אום דר קלוגר מאן עסט ווייניג נאר פדי ער זאל דער
האלטן זיין לעבן צו נאטס דונסט אבך דער רשע אום דער נאר אום נוט
אזו גיערט ער עסט נאר פון זיין הנאה וועגן אום פולט אן זיין בוך אום
זארגט נוט וואס פול געדד גייט אונעק בייא אום דרוף דען ער טראכט זיך
דאס דו וועלט אזו נאר בשאפן גווארן צו עסן אום צו טרונקן אום ער
גלוסט נוט אום דר וועלט נאר צו עסן אום צו טרונקן אום זיין שעגדרכור

נאמן

קיצור מנורת המאור פט זי כו

נאמן אז אין קמו דרוף דען ער הייסט אויל דס מאכט (אכול ושתה יאמר
 לך) עם אז מרונק וועט ער אליך זאגן צו דור (אכול האכילה המנוחה)
 אויפ דס בעסטע עסן אזו דר ווע עסט צו דר האלמן זיין גוף אזו וויא
 איז פאזק שטייט דער צדיק עסט צו אן זעצן זיין נפש איז דער מענטש
 זאל נישט גלויבן צו פיל עסן צו אן זעצן זיינו תאוות נייארט ער זאל
 נאר עסן די מאכלים וואס דער האלמן דעם גוף אזו זיין גוונדקייט פרו
 זיין נפש זאל זיין קלאר צו פר שטיין די מופו חכמות פון דר תורה אזו
 ווען דר גוף וועט שטארבן זאל די נשמה פלייבן בהעשט אובין איז דער
 אויפ דר וואס זאגן גוף צו פקוין זייער תאוה היינט זעצן זיין זוף אן פון
 דער אזו מארגן פון איכור איז ווען זיין קעגן נישט גלייבן צו פקוין
 זייער תאוות פון זייער געלד גולן זיין פון אנדרי לייט איז דרום האט די
 תורה גשאפט אנדוסו זאך דס אפאטז זאל לאזן פר שטייגן זיין זון ווען
 ער וועט זעקן דס ער איז אפרעכט איז אויפ דס ער עסט אויף
 אזו אמאל אפונט פלייש איז מרונקט אזו אהאלבן לוג שטארבן זיין
 פון אמליא דס אזו דרום ווייל ער הייסט אן צו נאך זאגן נאך גוטו עסן
 שפיו אזו צו גלייגן זוף צו עסן פיל דען וועט ער דרוף זיין בייו גוויינג
 פו לענדן זיין פאמקס געלד וויא מיר לערנן איז דר מסכת סנהדרין אבן
 בורה גמורה דער ווערט גשטראפט ווייל זיין סוף קען נישט זיין דרום אזו
 בעסער מען זאל אום סכית זיין (והו גרסינן) איז נאך לערנן מיר אין פרק
 חלק רבי יוחנן זאגט דס ווס עס שטייט אין פסוק גאטס קללה אזו אין
 דעם הזו פון דעם רשע דס אזו ווארן גואגט אויף פקח בן רמליהו ער אזו
 גווען איין מלך פון ישראל איז פלעגט אויף עסן אלע מאל צייט פערצוג
 סאה טובין פר איין פר בייסונג נאך זיין עסן איז דס וואונג פון די צדיקים
 איז גבענשט דס אזו גזאנט אויף חוקיהו המלך דאס ער פלעגט נאר אויף
 עסן אפונט פלייש אויף זיין נאנצט סעודה איז דרוף האט שלמה המלך
 גשטראפט דעם מענשן איז האט גזאנט די זאלסט נישט עסן קיין פרזם מיט
 דעם ווס דס אבייו אזו דאס מיינט ער ארשע ווס זיין אויג אזו בייו איז
 האט קיין מאל נישט גנג איז די זאלסט נישט גלויבן צו זיין עסן שפיו

פרק יז

(היון הוא דומה למאכל) דר זיין איז גלייך צו איין עסן שפיו וואס וויינג
 דער פון אזו נישט אזו פול שאמט אזו אזו אויף דער זיין ער קאכט
 איז מאכט פר זיין דאס עסן איז מאגן איז דער פרייט דעם מענטשנס
 דארין

קיצור מנורת המאור פיז

הארץ אפר דר ווס שיפורת זוף אן פון דעם וויין דער טוט שארן זיין גוף
און פר לורט זיין שבל און איז זוף גורם אלע ביזע זאכן ווס טרעפן זיין
אין דער וועלט אזו וויא מור גפינן בייא נה דם דר וויין האט אים גורם
גווען שאנד און דאס איז גווען אסיבה דם ער זאל שעלטן זייני קינדר :
(ואמרינן דהם) און מור זאגן און דר גמרא עירובין רב חנן זאגט דר וויין
איז מיין ניט בשאפן גווארן אוף דער וועלט נאר צו מנחם זיין אבלים און
צו בצאלן דער מוט צו די רשעים זייער שבר אוף דער וועלט פר די מצות
וואס זייא טון דורך דעם תענוג וואס זייא האבן פון דעם וויין אזו וויא אין
פסוק שמיית גוט אלטן וויין צו דעם רשע ווס ער ווערט פר לארן פון
עולם און גוט וויין צו די אבלים ווס זייא האבן איין בוטר נמוט רבי
יצחק זאגט עם שמיית און פסוק (אל תרא יין כי יתאדם וגו') דם מינמ
מען דיא זאלסט ניט זעהן און גליסטן דעם וויין צו טרינקן דען ער מאכט
רוט דם פנים פון די רשעים אוף דער וועלט אפר ער מאכט ווייס און
בלייף זייער פנים אוף יענר וועלט דען זייא נעמן אפ דורך אום זייער
חלק עזם הבא אוף דר וועלט און ווערן אן יעני וועלט רבא זאגט אזו
מינמ דר פסוק די זאלסט ניט זעהן און גליסטן צו טרינקן וויין דען דר
סוף וועט זיין דם דיין רוט בלוט וועט פר גאסן ווערן דורך אום דען
חייל דיא וועסט דייך אן שופרין פון אום וועסטו טון בייו און וועסט גהרגת
ווערין דורך אום : (ומי שנמשך אהריו) און ווער עם ווערט גצונן נאך דעם
וויין און ווערט גוויינט צו טרינקן אום ציחט דער וויין אום פון דר וועלט
פר זיין צייט אזו וויא מיר לערנן אין דר מסכת אבות : רבי דוסא בן
הרכינס זאגט דער וואס שלאפט אין דער פרוא בוז ער און עובר קריאת
שמע און דער וואס טרינקט און מוטון טאג פול וויין ביז ער ווערט שיפור
און דער וואס שפילט זוף מוט קלייני קינדר און לערנט נוט דער ווייל און
און דער וואס וועט און דוא איין זאמלונג פון דוא עמי הארצים ווס זיי רעזן
דברים בטלים דיא זאכונ צוהון אום דעם מענטש פון דער וועלט פאר זיין
צייט דרום זאל זוף דער מענטש מרחיק זיין פון וויין טרינקן נאר וואס ער
דארף נייטוג צו האבן זיין עסן צו פר דייאן און לערנן מור און דר
מסכת ברכות רבי מאיר זאגט ווארום שמיית און דער תורח דוא פרשה פון
איין נזיר דאס ער טאר קיין וויין ניט טרינקן לעבן דער פרשה פון איין סוטה
וואס זוא אזו מונה מוט פרעמדע מאנן דאס אזו צו לערנן אינז דם דר
וואס זעהט וויא אזו מיט איין סוטה איז דער גאנגון און וואס פר איין עונש
זיא האט גהאט און דאס אזו אור גוקומן ווייל זיא האט זוף אן גשיפורת

קיצור מנורת המאור פיזי יח כד

מיט דעם ווייל זוא אז גאנצן איז די מונד גווען דער וואס זענען עס זאל
ער זיך אפ שידון פון וויין צו טרינקן דרום גהער זיך דער מענש פרחיק
זיין פון פול וויין צו טרינקן פרי ער זאל צו קיין זינד נישט קומן דורך דעם :

פרק יח

(אשרי אדם מפחד תמיד) וואו דעם מענש וואס האט תמיד מורא ער זאל
נישט פאלן און דר האנט פון זיין יצר הרע און שטארקט זיך אל
פאג צו סלקמה האלפן אקעגן אים פרי ער זאל נישט פון זוכן איין מעם
פון איין עבירה איז זאלקט נישט גלובן און דור דם די פוסט אפרוקר מאן בוז
אין דעם פאג פון זיין מוט דען די קענטש נישט וויסן נוס הוא קענטש נאך
ווערן אזו וויא מור נישטן בייא יוזגן פהן גרוד דם לסוף איז ער גונארן
איין משומר . (ולשמור מספק זה) איז פרי צו הוסון דעם מענשן פון דעם
פסק האבן דוא תקנים גויר גויען מען זאל נישט זיין אליין מוט איין אשה
פרי מען זאל נישט קומן צו דער עבירה אזו וויא מור קעגן אין קידושין
איין מאן זאל זיך נישט מיטן זיין מיט צווייא ווייבר אפר איין אשה מען
זיך מיטן זיין מיט צווייא מאנן . רבי שמעון זאגט איין מאן מען זיך און
מיטן זיין מיט צווייא ווייבר ווען זיין ווייב אזו מוט אים . און זאל איין
מענש

קיצור מנורת המאור פכ"ג

מעש גיט לערנן זיין זון אזו איין מלאכה וואס ער מוז דורך אהר פיר
האגדליון מוט ווייבר (ואמרין) אונ מור זאגן אונ דער גמרא ווארום זאל
זיך איין מאן מיט צווייא ווייבר גיט מיוחד זיין ווייל ווייבר האבן גרונג
דעות אונ מען קען זיין ביידו אויבר ריידן . אוך שטייט אין דער גמרא
פלימו אונ גוויינט גווען צו זאגן איין פאל זאל קומן אונ דא אונגן פון
דעם שטן דס אזו דער יצר הרע אמאל אזו גייען ערב יום כפור האט זיך
דער יצר הרע גוויזן צו פלימו גלייך וויא איין ארומאן איז אזו גוקומן אונ
האט גפעטן אויך דער מור מאל אים עפוס געבן עסן . האט מען אים
ארום גבראכט ברזט האט ער גזאגט דא גאנצע ועקט זוען זיינט בייא
שישן אונ עסן אונ אויך זאל עסן אויך דער גאס האבן זייא אום אריין
גנומן אונ האבן אום געצט בייא איין טויש . האט ער זיך גמאכט פיל
מיט גרוינדן אונ בלאטרן אונ האט גקוועשט איימ פון זייא . האט פלימו
גזאגט צו אום זיך רעכט אונ פו מיאום אינו גיט דס עסן . האבן זיי אום
געבן איין פוס צו טרוינקן האט ער אריין גהיסט דרינגן האט פלימו אן
גשרונגן אונ אום האט ער זיך גמאכט מוט אונ האט גמאכט הערן צו
דיא שטוב לייט אקול דס עס האט זיך זייא גדאכט מען זאגט אויך דר
גאס פלימו האט גהרגת אמענש הט פלימו פחד גקרוימן אונ אזו אנטלאפן
גווארן פון דער שטאט אין פעלד אריין אונ האט זיך באהאלטען אין
איין בית הכסא איז דער שטן אהין גגאנגן אונ האט דעם בית הכסא
צו גשלאסן . וויא ער האט גזעהן דאס פלימו אזו זיך זייער מצער הט
ער אויך גשלאסן דס בית הכסא אונ האט זיך מגלה ווען צו פלימו אז
ער אזו דאס אונ הט גזאגט צו אום ווארום שעלסטו מוך דרום הב אויך
עס דור אזו גטאן האט פלימו גזאגט צו אום וויא אזו דען זאל אויך זאגן
גיזול צו ווערן פון דור האט דער שטן גזאגט אזו זאלסטו זאגן דער דר
בארמוגר גאט זאל אן שרייאון אין דעם שטן ער זאל מוך נוט אן ריידן
צו ביזן . (על פן) דרום ווען איין נסיון קומט דעם מענש צו האנד דאס ער
קען טון איין עבירה זאל ער צו פרעכן זיין תאוה איז זאל אויבר שטאקן
זיין חשק וועט זיין שבר זיין גרום אזו וויא מור לערנן אונ מסכת אבות
(לפם צערא אגרא) גאך דעם פול צער וואס דער מענש אזו סבל דורך זיין
תורה לערנן אונ מעשים טובים צו טון אונ צו פובש זיין דעם יצר הרע
אזו פול וועט זיין שכר זיין :

קיצור מנורת המאור פכ"ד

כ"ט

פכ"ד (אף על פי) האמשי דער יצר פון דעם מענשנס הארץ איז ביין פון זיין
יונגט אן פון דעם וועג אז דר מענש וועט אן הייבן צו ברעכן
און צו שמוכן אים און זיין יונקייט וועט דער נאך זיין גרוינג צו איבר
שטארקן אום צו אלע זאכן וואס דער מענש וועט וועלן אפן ווען ער
וועט און זיין יונקייט פאלן און דער האנד פון זיין יצר הרע און וועט
זיך צוהן נאך אום וועט ער אום אלע צייט נפונן שווערר און זיך און
הארטר צו מנצח זיין און דער יצר הרע וועט זיך אלע טאג מער שטארקן
איבר אום אזו וויא מיר לערנן און דער מסכת סוכה רבי אבי זאנט
אין אן הייב און דער יצר הרע גלייך בייא דעם מענשן אזו וויא דער
פאדום פון ישון וועב און דער נאך אז דער מענש פאלנט אום שטארקט
ער זיך איבר אים און ווערט אזו וויא דוא גראבע שמוזיק פון אונאן צו מאכן
דינגונן אום און עס אז שון אום זייער שווער צו מנצח זיין און זאנט דוא
גמרא רבי יוסי הגלילי זאנט דו צדיקים און דער יצר טוב זייער שופט און דו
רשעים און דער יצר הרע זייער שופט . נוא זעקן מור דאס דער יצר הרע
איז איין שופט בייא דעם רשע און פורט אום אונעק פון גאטס פארקט . און
דוא בינגים האפן צווייא שופטים דעם יצר טוב מוט דעם יצר הרע . רבי
אלעזר האט גדרשט זיבן נעמן הט דער יצר הרע . גאט האט אום גרופן
רע דאס און שייטש ביין . משה האט אום גרופן ערל דאס און שייטש פאר
שטאפט ווייל ער פר שטאפט דעם מענשנס הארץ . דוד האט אום גרופן טמא
ווייל ער פר אום ריינגט דעם מענשן . שלמה האט אום גרופן שונא ווייל ער
איז דעם מענשנס גרעסטר שונא אזו וויא עס שטייט ווען זיין פינט און
דינגריי עבירות צו טון מאך אום עסין דס ברזט פון דער תורה בלומר
זייא תורה לערנן דען וועט ער דור גיט קענן טון און דאס וועט בייא אום
זיין גלייך וויא דו שארקט אום קולון און זיין קאפ . ישעיהו הנביא הט אום
גרופן מבשול ווייל ער מאכט דעם מענש שמוזקן . יחזקאל הט אום גרופן
אפן אזו וויא עס שטייט און נאט וועל אפ טאן דס שטיינרני הארץ פון
איער פלייש דאס און דער יצר הרע וואס ער און שווער צו פינגן אום וויא
אשטיין . וואל האט אום גרופן צפוני דאס און שייטש פר בארגניר און וויא
עס שטייט דעם צפוני וועל און נאט דר ווייטערן פון און דאס און דר יצר
הרע וואס ער און פר בארגון און דעם מענשנס הארץ . (אוינו מניח לאדם)
אין דער יצר הרע לאזט גיט נאך צום מענשן בון ער בערט צו מייטון אום
אזו וויא מיר זאגן און דער גמרא רבי יצחק זאנט דעם מענשנס יצר הרע
שטארקט זיך אובור אום און בערט צו מייטון אום אזו וויא און פוסק שטייט

קיצור מנורת המאור פכ"ד כה

דער רשע דאס איז דער נצח הרע קיקט אוף דעם צדיק און בנערט צו שייטן
אים איז ווען נישט דאס גאט זאל העלפן דעם צדיק וואלט ער נישט געקענט
בייא קומן דעם נצח הרע און נישט אליין וואס דער נצח הרע רעט אן דעם
מענישן צו זינדן ניערמט ער זאגט נאך אליין עדות אוף דעם מענישן בעולם
הבא דאס ער האט גוונדיגט אזו וויא מיר לערנן און דער גמרא רבי יוחנן
זאגט דער נצח הרע רעט אן דעם מענישן אוף דער וועלט צו זינדן און
זאגט עדות אוף אים בעולם הבא * זאגט רבא צום ערשטן ווערט דער נצח
הרע אן גרויסן איין דורך גיאר דאס ער גייט נאר דורך בייא דעם מענישן און
שטייט נישט איין און זיין הויז * און דער נאך אז דער מענישן הייבט אים אן
צו פאלגן ווערט ער אן גרויסן איין אורה דאס ער פיר זומט זיך שוין אמוסל
בייא דעם מענישן און זיין הויז * און דער נאך אז דער מענישן פאלגט אים
ווייטער ווערט ער שוין אן גרויסן איין איש כלומר איין בעל הבית דען ער
ווערט שוין איין בעל הבית בייא דעם מענישן און פיר זומט זיך שוין לאנג אין
דער מענישן מוז אים שוין פאלגן וויא אזו ער פירט אים און עס איז אים שוין
שווער פטור צו ווערן * (הרפאותו של אדם) און דעם מענישן רפואה פון
דעם נצח הרע איז ער זאל תורה לערנן אזו וויא מיר לערנן אין קרויזן *
דיא ושיבה פון רבי ישמעאל האבן גלערנט * מין קונד ווען דער מנוול דס
איז דער נצח הרע האט זיך בנענוגט און רעט זיך אן צו זינדן אזו צוה
איש און בית המדרש ווען ער איז שוין הארט אזו וויא אשטין וועט ער
דאך צו זיין אזו וויא אין פסיק שטייט דוא שטייגט וואס דוא וואסין האבן זיי
צו פאלגן דס מיינט מען דעם נצח הרע וואס ער איז הארט אזו וויא אשטין
איז ער ווארן צו פאלגן דורך דעם וואסר פון דער תורה דען דוא תורה איז
גלעבנט צו וואסר :

פרק כה

(הקביה) גאט ביה פון ווען זיין גרויסן חסד וואס ער מיט תמיד מיט די
ישראל נעמט ער אוף פון זיין און איסלובן דור מנהיגים דס זיין
חשוב זיין בייא דוא מלכים און שחרות צו זיידן גוטס אוף זיין פאלק ישראל
דען גאט פיר לאזט נישט דוא ישראל דאס זיין זאלן פיר לענט ווערן דרום
שטעלט ער אוף צו זיין אלע צייט העלפן דרום ווען דוא לי מ וואס זענן
חשוב בייא דוא שחרות אזו זייער פונעם ממליך צו זיין גוטס אוף די ישראל
וועלן זיין גלייבן בייא זייער גדולה און וועלן זיידן ווערן אזו וויא מיר
לערנן איז יקא שמואל זאגט ווען אמעניש ווערט און גומט פיר אפריים
פרשמעהר

קיצור מגורת המאור פניה כו

(פארשעעהר) און דא ישראל ווערט ער רייך אזוי וויא מיר גפונן ביא שאיל המלך דאס צום ערשטן האט ער דא ישראל געוילט מיט שערבלך דאס איסליכר ישראל האט גפראכט אשערבלי איז ער האט אויפ געוילט דא שערבלך האט ער גוויסט וויפיל זייא זענן דען מען טאר דו ישראל אליין נישט ציילן איז דער נאך אז ער רייך גווארן איז האט זייא שוין געוילט מוז שאף דס איסליכר ישראל המ גפראכט אשעפעלע פון דא שאף פון דעם מלך איז ער האט אויפ געוילט דו שאף המ ער גוויסט וויא פיל זיי זענן דר פון זעהן מיר דס ער אזוי רייך גווארן וויא מען המ אים און גנימן פו איין מלך אויפ ישראל איז ווען דר פרנס אזוי זיך מרחם און דעם ציבור וועט ער זוכה זיין צו האבן גדולה לעולם הבא אזוי וויא מיר לערנן איז אבות רבן גמליאל דר זון פון רבי יהודה הנשיא זאגט עם אז נישט תורה צו לערנן איז אמשא ומתן אויך אמלאכה דר ביא צו האבן דען דס מודנקייט פון דא צוויי זאכן פו געסן דעם מענשן צו זינדנן דען דא תורה מאכט דעם מענשן שלאף איז דא מלאכה אויך דער משא ומתן וואס ער מיש פון זיין פרנסה ווען מאכט אזוי און שלאף וועט דורך דעם זיין יצר הרע במל ווערן פון אים אויך אמליכר וואס לערנט תורה איז מיש דער ביא נישט איין מלאכה צו האבן זיין פרנסה דער פון ווערט זיי תורה במל דאס ער קען נישט בלייבן ביא דעם לערנן איז ער קומט נאך דורך דעם צו זינד דען ווייל ער האט מין פרנסה נישט ווערט ער איין גזלן איז פרוכט לייטן איז אלו דא ווס זענן זיך משתדל פו דעם צבור ביא דעם ישירה זאל זייער פונד זיין לשם שמים און נישט צו חשוב מאבן זיך איז צו פרנסן זיך דער מיש דאס ער האט דאס איז דס גמאן פון וועגן דעם ציבור דען זייא האבן דרום גקענט משתדל זיין איז פועל זיין דאס נאך ווייל דער זכות אבות פון דעם ציבור האט זייא דער צו גהאלפן און נישט פון וועגן זייער חשיבות האבן זייא עם גפועלת איז פון דעם וועגן ווען זייא מוז עם לשם שמים וועט זייא גאס געבן אשכר דר פו גלייך וויא זייא וואלטן עם גמאן מיש זייער חשיבות :

פרק כו (בל אשר יש לו עינים לראות) איסליכר וואס האט אזוי צו זעהן גהער אונזעק צו לופן פון עבירות דורך זיין פו ישט אנד אמילו ווען ער זאל קיין מורא נישט האבן דס ער ווערט דרויפ גשטראפט ווערן דען דו עבירות זענן אזעלכע זאכן וואס זענן מיאם פו איסליכר וואס המ שכל איז זענן אויסרייני זאכן איז מאבן דעם מענשן אשעכט גוויינגט איז איין פאלש גלייבונג איז ווען דא תורה וואלט זייא נישט פאר באשן וואלט דאך גהערט אוסליכר

קיצור מנורת המאור פכו

איטליכר קלוגר מענטש אנטלופון פון זיין אידן זאגן מור איז דער גמרא עם
שטייט און דר תורה אור זאלט אייד נומ פו אובריינגן צו טון די דאזיגע ביזע
זאכן דען אור וועט דר נאך זייער פו אובריינגט ווערן דען ווען דר מענטש איז זוך
אביסל מטמא מיט עבירות לאזט מען אום ער זל זוך פול מטמא זיין מיט עבירות
און ווען ער איז זוך מטמא און דר וועלט איז מען אום מטמא און ער וועלט די
רפנים האבן גלערנט עם שטייט אונדער תורה אור זאלט אייד הייליגען
וועט אור זיין הייליג דען איד גאט פון הייליג דס מיינט מען ווען דר מענטש
הייליגט זוך אביסל העלפט מען אום ער זאל זוך קענען פול הייליגן און
ווען ער הייליגט זוך אונטן און דער ערד הייליגט מען אום אובן און דומול
און ווען ער הייליגט זוך אויף דער וועלט הייליגט מען אום אויף יענער
וועלט דר פון לערנן מר אפ ווען אמענטש לופט נאך איין עבירה צו טון און
בהעפט זיך און אור לאזט מען אום טון זיין ווילן דען מען הט דעם מענטשן
אין זיין רשות געבן ער זאל גיין און דעם וועג וואס ער וויל גיין אבר דיר
וואס הט שכל און גייט און נומן וועג העלפט מען אום און מען אז אום
מציל פון די ביזע טרעפונג פון דער וועלט דרום איטליכר וואס האט שכל
גהער אום דער ווילן און גיט אום מטמא זיין און ביז גלייך וויא דר ווס
טוט אום דר ווילן און רעכט פארטיגן וועג אפילו ווען ער הט קיין מורא
ניט פו איין עזש' (המצות) און די מצות וואס גאט האט אן גואנט צו
פל ישראל דס זיי זאגן נומ עסן די זאכן וואס זענען מיאום און טמא דהיינו
שקצים און רמשים און חזיר און וואס ער האט אן גואנט דאס זיי זאלן נומ
ליגען בייא איין אשה ווען זיא איז נומ ריין דאס זענען אזעלכע זאכן וואס
מען קען דס מוט דעם שכל פו שטיין דאס זייא זענען איין עצה טובה פו די
ישראל בדי זייא זאלן זיין גזנד און ריין פון אלע אום רייניגקייט
און הייליג און ריין פון אלע טומאות און זאלן זיין דער ווייטערט פון אללע
וועלטליכע תאוות אויף דיא מצוות וואס גאט האט גבאטן מען זאל רעכט
משפטן און מען זאל קיינום נומ גארן און משא ומתן און מען זאל נומ
נוקם ונוטר זיין און מען זאל קיין יודין נומ פיינט האפן און מען זאל נומ
גליסטן קיין פרעמד געלד די זאכן דארף מען גייטוג האבן צום ישוב פון
דר וועלט דאס די וועלט זאל דורך דעם פועצט פרייבן און די מענטשן זאלן
קענען וואנען מוט אנאנדר און די מדינות זאלן קענען נומ גפירט ווערן און
דיא זאכן טאכען שלום צווישן מענטשן און קומט דורך זיי אלע נישט זאכן
וואס און דער וועלט איז און די אלע זאכן זענען נכלל און דעם פסוק
(ו' אהבה גרעה במדק) דס איז מיינט די זאלסט דיין חבר לוב האפן אזו וויא

קיצור מנורת המאור פ"ז לא

ד"ך איז נאם די ווילסא נומ איין אנדערד זאל דור עס טון זאלסטו עס צו
 ד"ן חכר נומ טון איז ווען דר מענטש וועט דעם פסוק מקיים זיין וועט ער
 קיינס קיין ביז נומ טון אזו וויא סוד ג'ט'ן דאס הלל הזקן הט גלערנט צו
 איין ביתי וואס ער איז נקומן צו אים ער זאל אים סנייד זיין אוף דעם
 תנאי ער זאל אים לערנן די גאנצע תורה איז דער קליינר צייט וואס ער
 וועט קענען שטיין אוף איין פיס האט אים הלל סנייד גווען איז האט אים
 גלערנט דעם פסוק (ואהבת להעך כמותך) איז האט גזאגט צו אים דר פסוק
 איז דר כלל פון דער גאנצער תורה איז דא אלע זאכן איז דער שכל מחיב
 מען זאל זיי נומ טון אפילו ווען די תורה וואלט זיי נומ פו באפן איז דר
 וואס גליסט פדעמד געלט דאס קומט דורך דעם ביזוון נפש וואס ער האט
 אזו וויא איז פסוק שטייט דס נפש פון דעם רשע גליסט ביזי (וכל בן דעת)
 איז איסליכר בן דעת גהער זוד אפ לערנן פון דעם וואס איזנערהע ערשטע
 אבות האבן גוטן דהיינו אברהם אבינו הט זוד גלאזט אריין ווארפן איז
 קאלף אובן פון גאס וועגן איז יצחק האט זוד גלאזט ברענגן פו איין
 קרבן איז דניאל האט זוד גלאזט אריין ווארפן איז לייפן גרוב איז הנגיה
 מישאל ועזריה האבן זוד גלאזט אריין ווארפן איז איין ברענידיגן קאלף אובן
 איז די עשירה הרצי מלכות איז די הרונים פון דער שפאט לוד איז אלע
 פתות צדיקים וואס איז אלע צייטן זענן גווען די האבן זוד מוסר נפש גווען
 צו אים קיפן אוף קידוש השם איז האבן זוד דר מיט גקוסט עוקס הגא' איז
 זויא מוד לערנען איז דער גמרא די רבנים האבן גלערנט אז רבי יוסי בן
 קספא איז קראנק גווארן איז רבי חנינא בן חרדין גגאנגן צו סבקר חולה זיין
 אים הט רבי יוסי גזאגט צו רבי חנינא חנינא מיין ברודר ווייסט דען נומ
 דאס די אומה עוברי פוכבים ומזלות הט מען פון דעם היסל גמאכט קיינען
 זיא דען זי הט חרוב גמאכט גאסס הויו איז האט פו ברענט זיין פאליין איז
 הט גהרגת זיינע חסידים איז הט פו לודן זיינע גיטע איז פרימע לייז איז
 הט דאך גאך אקוס אין דר מלוכה איז אוף האב גהערט זאנגן אוף דור
 דאס די זיעסט איז לערנט תורה איז זאמיקסט איין פול לייז איז לערנט
 מיט זייא אויסגבאר איז איין ספר תורה לאגט ביי דור איז זיין שון איז די
 איטה הט דאך גוזר גווען מען זאל קיין תורה נומ לערנן נוא ווארנס ב'יסמו
 עובר דרוף הט רבי חנינא גזאגט פון דעם היסל וועט מען זוד דר בארימן
 איפר אונן הט רבי יוסי גזאגט אוף זאג דור רייד מוט איין מעם דער
 בייא דען די זעהסט דאס זייא האבן חרוב גמאכט גאסס הויו איז האבן
 גהרגת זיינע חסידים איז האבן דאך גאך איין קוס אין דער מלוכה איז די

זאנסט

קיצור מנחת המאור פכ"ז

זאנכט מיר פון דעם הימל וועט מען זיך דר בארין איך אונז אויך ווינדן
מיך אויב מען וועט ניט פון ברענגן דורך איין דיין ספר תורה און פיאור. דעם
רבי חנינא גזאנט צו רבי יוסי וויא אזו וועל אויך זיין לערנס תבא. האט רבי
יוסי גזאנט צו אים איז עפס איין גוטע מעשה דור צו האנד נקומין. דעם
רבי חנינא גזאנט צו אים איך האב מיר אן גערייט געלד אויך סעודות פורים
און האב פון געסן און האב גמיינט עם און צדקה געלד און האב עם צו טיילט
צו ארימע לייט און האב מיר דר גאך נוט אפ גנומן פון צדקה געלד דעם רבי
יוסי גזאנט צו אים זען דו ביסט און איין וותרן גווען וויגש אויך מיר דאס
פון דיין חלק זאל זיין מיין חלק און פון דיין גורל זאל מיין גורל אויך זיין
לעולם תבא. האבן דו חכמים גזאנט עם און ניט גווען קיין סיד טעג. דער
גאך בוז רבי יוסי פון קסמא און שטארבן זענן גגאנגן אלע חשובים פון רום
און האבן אים מספיד גווען איין גרוסן הספד. איז זייער אים קערן זיך
האבן זיי גפינן צו רבי חנינא פון תרדיון דאס ער לערנט תורה מוט פיל לייט
אויספאר און איין ספר תורה ליגט איין זיין שום האבן זיי אום גנומן און האבן
אים ארום געוויקעלט מוט זיין ספר תורה און האבן אים ארום גערינגעלט
מיט פינדלף צווייגען פון ביימר און האבן און זיי אן געזינדן פיאור איז האבן
גבראכט שוואמן פון וואל און האבן זיי גוויקט און וואסר און האבן זייא
גליינט אויך זיין הארצן בדיער זאל נוט פאלד שטארבן און זאל פול יסורים
ליידן. דעם זיין טאכטער גזאנט צו אים מיין פאטער זאל אויך דורך דען זעהן
אזו. און דעם דר שבת פון דר תורה וואס דו האסט גלערנט. דעם ער
גזאנט צו איר מיין טאכטער ווען אויך אליין זאל פון ברענט ווערן וואלט עם
מיר זייער שווער גווען. אבר היינט דעם דו ספר תורה ווערט מוט מיר פון
ברענט. דר וואס וועט זיך אן נעמן דו שאנד פון דר ספר תורה דער וועט
זיך מיין שאנד אויך אן נעמן. האבן זיינע תלמידים גזאנט צו אים רבי ווס
זעהסטו. האט ער גזאנט צו זיי אויך זעה דער פארמיט ווערט פון ברענט
און דו אותיות פליהען אנועק. האבן זיי גזאנט צו אים עפן דיין מזל און
לאז דאס פיאור אריין גיין און גוף אריין וועסטו געבר שטארבן דעם ער גזאנט
צו זיי עם און בעסר דאס גאט זאל דו נשמה צו נעמן פון מיר וואס ער
האט זו מיר גגעבן און אויך אליין וויל מיך נוט ממית זיין דעם דר תליון
גזאנט צו אים. רבי ווען אויך וועל דעם פלאם גרום מאכן און וועל צו נעמן
דיא שוואמן פון וואל וואס אויך דיין הארצן זענען וועסטו מוכ ברענגן לעולם
תבא דעם ער גזאנט זא דעם דר תליון גזאנט צו אים שווער מיר דרוף האט
ער אים שווארן אזו פאלד דעם דר תליון גמאכט אנרוסן פלאם איז דעם צו

גנומן

קיצור מנורת המאור פ"ז לב

בנאמן דו שוואמן פון וואל פון אפ זיין הארצן אזא אים זיין נשמה געק ארום
בנאנגן און דר תליון אזא אוף און פיאר אריין נשפרינגן און אזא נשפארבן
אזא ארום בנאנגן איין בת קול איז הט גזאנט רבי חנינא בן תרדיון און דער
תליון זענן אן גבריית לחי עולם הבא הט רבי גוויינט און הט גזאנט איין טייל
לייט מוזן פול זארגן גיפס טון זיי זאלן זיך דער מוט עולם הבא קופן און
איין טייל קופן זיך עולם הבא און איין שעה אזא איין גלייבענש וויא דר תליון
(גורסינג) אוף לערנען מור און דער גמרא קמיעא בר שלום אזא גווען איינער
פון דו חשובים פון דעם מלכות אזא גווען איין מלך וואס הט זייער פיינט גהאט
ידין האט ער גזאנט צו זיינע הארען ווען איינר הט פויל פלייש און זיין פוס
צו זאל ער לאזן אפ האקן דו פוס און זאל ווערן געווינד אודר ער זאל זא
לאזן מוט דעם פויל פלייש און זאל פויל צער ליידן האבן זיי גזאנט צו אים
עס אזא בעסר ער זאל דו פוס לאזן אפ האקן און זאל ווערן געווינד און דס
הט ער גמיינט דו ישראל און הט זיי געגליבן צו פויל פלייש הט קמיעא בר
שלום גזאנט צו אים דו קענסט זיי נישט פו לענגן ווארן מען וועט זיך רופן
איין אפ גהאקט מלכות ווייל דו וועסט זיין גמינערט און איין אומה דרום איז
בעסר דו זאלסט זיי לאזן לעבן האט דער מלך גזאנט צו קמיעא דו זאלסט
דעכט גאר דו מנהג המלוכה אזא איסליכר וואס אזא מנצה דעם מלך מוט רייד
דעם ווארפט מען אריין און איין ליידיג הווי און מען שוט דאס הווי אוף אום
אן מוט ערד פרי ער זאל גהארנט ווערן דרינען וויא מען האט אום גופרט
אריין צו ווארפן און דעם הווי אריין הט איין הארינטע פון דו רומים גזאנט
צו אום ווייא צו דר שיה וואס זו נייט און גוט קיין מכם גוט דען לאזט מען
זיא גוט אריין און דר מדינה וואס זו נייט אהין און דס הט זו גמיינט אום דס
ער נייט צו גהארנט ווערן איבר דו ישראל און צו נעמן איין חלק לעולם הבא
מוט זייא און האט זיך גוט גמליה וועט מען אום גוט אריין לאזן און גן עדן
אריין ווארום אברהם זעט אוף דער מזר פון דעם גן עדן און לאזט אהין גוט
אריין דער וואס אזא גוט גמליה אזא ער גפאלן אוף דעם שפיץ פון זיין
ערלה און הט זו אפ גביסן מוט זיינע ציין און דס גזאנט אוף האב שוין
פיין מכם געבן וועל אוף שוין קענן איבר פארן און קומן און גן עדן
אריין און אז מען הט אום גוואלט אריין ווארפן און דעם הווי האט ער
גזאנט אלע מינע גיטר זאלן זיין צו רבי עקיבא און צו זיינע חברים
אז רבי עקיבא גנאנגן און הט גדרשת דאס אים קומט איין העלפט גיטר
ווייל ער הט אום פוינדן דר מאנט און זיינע חברים בוינדן אזא וויא און
פסקו שמיית ביי דעם להם הפנים דאס ער זאל זיין צו אהרן און צו זיינע

קיצור מנורת המאור פכ"ז כו

זין אינ וייל אהרן או באזינדר דר מאנט זאגן מיר דס איין העלפט קיסט
צו אום אינ דיא אנדערע העלפט צו זיינע זין או אז ארום גנאנגן איין
בת קול אינ דס גזאנט קשיעא פו שלום או אן גבריית לחיי עולם הבא
דס רבי גווינט או דס גזאנט איין טייל קושין זוף עולם הבא ערשט או
פיל יארן או ויא אנטונינוס דס רבי פיל יארן פרינט אינ איין טייל קושין
זוף עולם הבא אינ אשעה או ויא קשיעא פו שלום (וגרסינן) אוף לערנן
מיר או דר גמרא תענית או מורנוסרופס דס הרוב גמאט דעס אולם דס
אינ גווען איין חדר אינ בית המקדש או דענסמאל גנור גווארן איין גזירה
אוף רבן גמליאל מען זאל אום הארגנן או דער האר וואס או גווען
צווישן די יעצים גנאנגן צו רבן גמליאל אינ פו בארגנש או דס גזאנט
צו אום ווען אוף וועל דוף מציל זין וועקטו מוף פריענגן לעולם הבא דס
רבן גמליאל גזאנט ויא דס דר האר גזאנט צו אים שווער מיר דרוף האט
ער אים גשווארן או אזו או דר האר אוף גנאנגן אוף דעס דאך או דס זוף
אראפ גווארפן אוף דר ערד או אז גשטארפן אינ דס וויסן מיר וואל
ווען זיי זענן גזר איין גזירה אינ איינר פון די הארן וואס האבן דיא
גזירה גזר גווען שטארבש זענן זיי מבטל די גזירה ווארום זיי זאגן דס
דס זוף זיי גטראפן ווייל זיי האבן או איין שלעכטע גזירה גזר גווען או
ארום גנאנגן איין בת קול אינ דס גזאנט דער האר או אן גבריית לחיי
עולם הבא (לפיך) דרום איטקיבר מענטש וואס דס שכל צו פו שטיין
זאל קוקן אינ זעהן ויא דס לעבן פון דר וועלט או נאר נארישקייט אינ
האטשו דר מענטש גדיסט צו לעבן אוף דר וועלט זאל ער דאך מראכטן דס
זיינע מען זענן גדיף או ויא איין שאמין דרום גהער דר מענטש סמאס
זין אינ די נארישקייט פון דער וועלט אינ זאל זוף נוט סקנא זין או
קיין מענטש וואס גייט אינ איין פיוון וועג וואס דאס שאט צום גוף או
צום נפש האטשו עם דאכט זוף דס ער או מצליח לפי שעה אינ ער זאל
פון זין גליסטויקייט צו לוב האבן אינ צו דינען גאט :

פכ"ז (האל ית) גאט יתברך דס גנעפן צום מענטשן איין מול פרי ער זאל אום
גוויינען אינ רייד וואס אינ זייא או איין תועלת צום גוף או
צום נפש צום גוף וואס ער דארף ריידן צו דר גערן זוף דהיינו צו האנדלן
או אלע זיינע פדערפנש צו פו זארגן או צום נפש או איין תועלת צו
לערנן תורה שבכתב דאס או חומש אינ עשרים וארבע או תורה שבעל
פה דס יינו משניות או גמרא או די איבריגע ספרים פון די חכמי האמת
וואס דס או דר גרונד אינ דר בשטאנד פון אלע מצות דען דורך דעם וואס
ער

קיצור מנורת המאור פכ"ז

עד לערנט תורה וייסט עד די מצות צו טון. און אויך נוצט אים דס מול
 צו לובן גאט אויף אלע טובות וואס ער טוט מיט אונז און אלע צייט
 און צו מאכן איין ברכה אויף אלע זאכן וואס ער הט הנאה פון זיי אויף דר
 וועלט אינ תפלה מין פר אים. (וואס זוכה) און ווען דר מענטש איז זוכה צו
 אויף גיין צו דר העכסטער מעלה. דהיינו צו לערנן תורה מיט אנדרע לייט
 זיי זאלן גיין און גיטן וועג און וואל אום און וואל זיין חלק דס ער און
 זוכה צו זוף און און זוכה צו אנדרע צו טון מעשים טובים און זיין אלע
 ווערן אן גרוסן זינע קינד. דרום גהייר דר מענטש נישט פר לירען זינע
 ווייניג טעג און נארישע רייד און מפל שפן דאס מען וואלט נישט גארפמ
 דעם מענטשן אן צו זאגן דס ער זאל זינע רייד נישט אים צוהין און די זאכן
 וואס זענן אסור און מיאוס דהיינו נובל פה דען אפילו איין פהמה טוט
 אים דר ווילן און דעם וואס און נישט פר און און און ממאם און דעם
 און שלעכט פר און און מיט דעם מויל וואס און בשאפן גווארן צו ריידן
 הייליגע רייד זאל ער נישט ריידן קיין דברים בטלים און וויא מור לערנען
 אין ירושלמי רבי לוי זאגט ווען אויף וואלט גווען אויף דעם בארג טוני וואלט
 אויף גאט גבעטן ער זאל דעם מענטשן געבן צווייא מילך פכ"ז מיט דעם
 מויל וואס מען רעט דברי שקל פון דער תורה זאל מען נישט ריידן דער
 מיט און די נארישקייט פון דער וועלט און די פר צייטיגע חסידים פלעגן
 מאכן זייערע מילך און וויא פלי שרת דס זענן הייליגע פלים וואס מען
 פלעגט מיט זיי נוצן און בית המקדש און מען הט נישט גמארט נהגון און
 זיי מיט אנדרע זאכן פון דער וועלט און אויף פלעגן זיי האלטן זייערע מילך
 און פלעגן נישט ריידן מיט זיי און די רייד פון דר וועלט נאר וואס זיין
 האבן ניימיג גארפמ צו ריידן און דיא באדערפניש פון זייער גוף :
 (גורסין) אויף לערנן מור און דר גמרא אלע רייד זענן שלעכט נאר די
 רייד און דר תורה און נישט און אלע שווייגונג זענן נישט נאר דס שווייגן און
 דר תורה און שלעכט. און וויא אונזערע חכמים האבן געזען די דעות פון
 דיא מענטשן זענן שלאף גוטס צו טון און זייער צונג וואס און בשאפן גווארן
 צו ריידן און קליגע רייד עפן זיי צו ריידן און די רייד וואס אסור זענן
 און האמשו די צונג און פר שלאסן מיט צוויי צוימן דהיינו די ציין און די
 לופן שארפן זיי דאך זייער צונג און וויא איין שארפע פויל און ריידן מיט
 איר הוכע און פינע רייד דרום האבן אונזערע חכמים גשמראפמ דרוף :
 (גורסין) אויף לערנן מור און מדרש השפם רבי אלעזר זאגט פון ווען
 רבי יחי בן זמרא צווייא הינדרט און אכט און פערציג גלידן זענן און מענטשן

איין

דא

קיצור מנורת המאור פכ"ח

איין טייל פון זיי זענן אוף גשטעלט און איין טייל פון זיי לעגן אינ דיא צונג ליגט צווישן די צוויי באקן און איין שמראם וואסר און נעגן אונטער איר דס און דס שפייאקטס און און פון צוימט מוט איין מאפול צוים דס זענן די ציין און די ליפן און פון דעקטוועגן קום און זעה וויא פיל שריפות זיא און גורם דאס מיינט מען פיל קריג קומט דורך איר לשון הרע און גוען זי וואלט נאך גווען אוף גריקט און אוף גשטעלט ביי דעם מעגשן מבל שפן דאס זי וואלט פול בייז גורם גווען און דרום האפן אינגערע זקמים גזאנט פיר פארטייאן זענען נומ מקבל פני שכינה די פארטייא שפעטער און דיא פארטייא וואס הנפנן און די פארטייא וואס ריידן ליגען און די פארטייא וואס ריידן לשון הרע:

פ ק כח (הקובעים עצמם תמיד לשיחה בשלה) די וואס זענן זיך תמיד צו ריידן לערי רייד און דברים בטלים און וויא דר סדר און פון די פארק זיצר די ווערן אן גרויסן נארן (טפשים) און וויא און פסוק שאיט דס קול פון דעם נאר און מוט פיל רייד און זיי זינדען מוט די פיר רייד דען זיא זענן גורם צו מערן און גשפעט און מיר האפן גלערנט און דער מסכת אבות שמעון דער זון פון רבן גמליאל הט גזאנט אלע מיניע טעג בין איד גוואקסן גזארן צווישן חכמים און האב נומ געפינן קיין בעשערינג פיר דעם מעגשנס נוף וויא שווייגן און נומ דס לערנן און דר עיקר נייארט דס גוטס טון און דער עיקר אפר ווען ער לערנט און מוט און וויא ער לערנט און בעסר ער זאל שווייגן פון צו לערנן און אויך ווען ער און עוסק צו ריידן דברים בטלים אפילו ווען ער רעט שון נומ וואס אסור און צו ריידן פיר לירט ער דאך די צייטן וואס ער קען און זיי תורה לערנן און עם ווערט גזעהן פון זיין דיעה דס עם און מבונה און זיינע אוגן גאטם רייד און דעם שפר פון עולם הבא און וויא מיר לערנען און פירק חלק דפי נהוראי זאגט דר וואס אים און מעגליך תורה צו לערנן און ער לערנט גיט דר און מבונה גאטם רייד און נומ אליין דאס ער מוט ביז ווען ער רעט דברים בטלים נייארט אפילו ווען עם אים און מעגליך תורה צו לערנן און ער לערנט נומ אפילו ווען ער רעט נומ קיין שפעטערייא ווערט דאך זיין וועגן אן גרויסן מושב לצים און וויא מיר לערנן און אבות ווען צווייא מעגשן וועגן און ריידן נומ און דער תורה הייסט עם מושב לצים (לא די לו) און נומ גענוג צום מעגשן דס ער פיר זינדען זיין לייב מוט דברים בטלים און פיר לירט דורך דעם דס לעבן פון יענר וועלט נייארט ער מקט נאך פיל מעגשן זינדען דען דורך זיין עוסק זיין און דברים בטלים ציהמ

קיפור מנורת המאור פכ"ח כמ לר

ער צו זך דס זיי הערן אום צו אינ זענן אוך מבטל די תורה און זייער זנד ווערט אן גהאנגן און אום נייל ער דס זיי דר צו גבראכט דרום זל זך דר מענטש דר וויסן פון לערע בייד צו רעדן און זיין בערל זאל זיין תורה צו לערנן וועט ער פו זך זוכה זיין און וועט אנדערע לייט אוך מוזנה זיין אין אלץ וואס ער וועט טון וועט ער בגליקן :

פירן כמ (בל המתחיצין) איטליכער וואס שפעט אינ רעט דברים בשלים דר ליידיגט אפ פון זך גאטס פארבט און די חכמים פלעגן שאפן צו זייערע קינדן דס זיי זאלן זך נוט בהעפטן מוט אועלכע מענטשן אזו וויא מיר לערנען און ערבי פסחים פיר זאכן דמ רבינו הקדוש גשאפט צו זיין זן מין זון די זאלסט נוב וואגן און שקנציב ווארום זיי זענן שפעטער וועלן זיי דך אוך ציהען און געווייגן און שפעטרייא און די זאלסט נוט וועצן אוך איין בעט פון איין כותית איין טייל זאנען מען מיינט ער זאל זך נוט לייגען שלאפן אן קריאת שמע לייגן אזו וויא איין כותי מוט און אטייל זאגן מען מיינט ער זאל זך נוט זעצן אוך איין בעט פון אבותית סידון ער זאל פריער זעהן אוב קיין פנר ליגט נוט אינטרן בעט גוואנד איבן דר מעשה פון רב פפא דען ביי רב פפא האט זך איין מעשה גבראפן דאס אבותית אזו אום שולדיג גווען געלד פלעגט ער אפט אריין גיין צו אור צו מאגן זו דס געלד איין מאל דס זו דר ווארן איר זון אינ האט אום גלייגט אוך איר בעט און דס אים צו גרעקט מוט בעט גוואנט און וויא רב פפא אזו גקומן צו מאגן זיין געלד פון איר דס זו גזאנט צו אים ועץ דך דר נייל אויף דעם בעט פון אוך וועל גיין ברענגן דיר דיין געלד דס זך רב פפא געצט אויף דעם בעט און וויא זו איז גקומן דס זיא גזאנט צו רב פפא די האסט גטייט מין זון האט רב פפא איבן דעם גמוט אנטלופן פון דער מדינה דרום זאל מען זך נוט זעצן אוך איין כותית בעט פון מען זאל פריד זעהן אויב עם ליגט עפס נוט דרוינטר אויף האט רבי אן גזאנט זיין זון דוא זאלסט נוט אנטלופן פון צו געבן מקס (שראנקען געלד) דען טאמט וועט מען דך קרוגן וועט מען דיין געלד אוועק געמן אינ די זאלסט נוט שטיין פו איין אוקס ווען ער גייט אוך פון דער פאשע דען ער אזו דענסמאל ווילד גלייך וויא דר שטן אזו צווישן זיינע הערנר און ער וועט דך מוזק זיין פון דאנן לערנן מיר אפ דאס דר וואס גוויינט זך און שפעטרייא פו לירט ער זיין גוף און זיינע מזונות אינ נידרמ און גיהנם אינ אזו גורם בייז צו אנדערע און צו דר גאנצער וועלט דאס זיי ווערן גשמראפט איבן אום און דרום איז נוט צו דעם מענטשן ער זאל זך דר וויסן פון שפעטער און זאל גיין וויא מען לערנט תורה :

פירן

קיצור מנורת המאור פ"ל

פרק ל (כל מה שאמרנו דל) אלץ וואס אינזערע חכמים האבין גזאנט איז
קדרשות איז אין הגדות זענען מור מהיב צו גלייבן דרען גלייך
וויא איז תורת משה איז ווען עס ווערט געפירן דריין איין זאך וואס עס
דאכט זיך איז דאס דאס איז איין גזמא אדער הייז דעם נאקאר אזו מוזן
מיר אן הענגן דעם חרון איז איז דאס אונזער שקל קען נישט פאר שטיין
אבר נישט איז ווערע רייד זאלן מיר דעם חרון אן הענגן איז דער וואס
שפעט און איין זאך וואס אינזערע חכמים האבין גזאנט דר ווערט גשטראפט
אזו וויא מיר לערנען איז מסכת עירובין דער וואס שפעט און די רייד פון
דיא חכמים דר ווערט גמשפט נאך זיין מוט איז הייסע צואה איז וויא מיר
האבין אובין גשריבן די מעשה פון אינקלוז וויא ער הט זיך גוואלט מנעד
זיין הט ער און גבראכט מוט פישוק איין פאר וואס ער פלעגט שפעטן און
דיא רייד פון די חכמים איז הט אים גפרענט מוט וואס איז מען דיר דן
אויף יענר וועלט האט ער גזאנט איז הייסע צואה (ואע"פ שמעיו) איז
האטשו מיר גמונן דס אינזערע חכמים האבין גזאנט אזעלכע זאכן ווט עס
דאכט זיך איז דס זיי זענען אנומא איז דר אגת איז נישט אזו אבר דער
וואס פארשט און קלערט נאך נאך די זאכן וועט ער גמונן זייער גלייבניש
אזו וויא מיר לערנען איז פאך בפה מדליקין דאס רבי שמעון איז גועסן איז
הט גדרשת דאס לעתיד לבוא (ווען קשיה וועט קומן) וועט איין אשה אלע
טאג געוויינן אקירד אזו וויא איז פסוק שטייט זי וועט טראגן איז געוויינן מיט
אנאנד אזו דר מין איז דעם טאג וואס זי וועט טראגן די ווערן איז דעם
וועט זי געוויינן דס קינד דען איז איין טאג וועט זי קענען אום טראגען דאס
קינד אזעלכע געוויסע דורות וועלן דענסמאל זיין האט איין תלמיד גשפעט
אזים אום הט רבי שמעון גזאנט צו אים עס איז נישט קיין נייאם קום איז און
ווער דור ווייזן אנלייבניש דר פון און דר וועלט איז ער ארום גגאנגן איז
האט אים גוויזן אהין דאס זי לייגט אלע טאג איין זיי אזו וועט און גאט
קאבין דאס איין אשה וועט אלע טאג געוויינן איין קינד איז דאס קינד וועט
אין איין טאג פארטיג איז אים גטראגן ווערן איז נאך איין מאל איז גועסן
רבי שמעון איז האט גדרשת דס לעתיד לבוא וועלן דיא ביימ אום צוהין
אויז פארטיג מאכן פירות אלע טאג הט איין תלמיד גשפעט אום אום
איז האט גזאנט עס שטייט דאך דאס קיין גייעס וועט נישט זיין אויף דער
וועלט האט רבי שמעון גזאנט צו אים עס איז נישט קיין גייעס דען מיר
געפינן דאס פון דער ערד וואקסן פרייסע שוועמלך די האבן איין גשטאלט
אזו וויא בילקום איז אויף זייערע קליידר געפינן מיר איין גלייבעניש
שאלכטין

קיצור מגורת המאור פרק לא

הא
שאלכתמן פון איין ביום דאס האט אזו איין גשטאקט וויא איין זיידען
קלייד :

פיק לא (יש לנו קדעה) מור דארפן צו וויסן דס דס בשטאנד פון דר וועלט
אזו אוף אמת דאס דער מענטש זאל מיט אמת אום גיין אוף דער
וועלט אזו וויא מיר לערנן אין מסכת אבות רבן שמעון בן גמליאל זאגט אוף
דרייא זאכן האט דיא וועלט איין קיום אוף דין מען זאל רעכט משפטן אום
אויף אמת מען זאל ריידן אמת אום אוף שלום דאס די לייט זאלן שלום האבן
אייןר מיט דעם אנדרן איג דס אזו איין קלארע זאך דאס אין דעם אורט וויא
שלום אזו דארף מען נישט גייען קיין דין צו האבן . אום ווען די לייט גייען
מיט אמת אזו דער שלום דורך דעם גוויינטלעך צווישן זייא . דרום זענען דיא
דרייא זאכן נקבל פון דעם ווארט אמת אום דרום שטייט דס ווארט אמת אום
מזמן פון די דרייא זאכן . דין אמת שלום . צו ווייזן דס אמת איז דער עיקר
פון דיא דרייא זאכן אום דיא וועלט איז נישט אנדרש בשאפן גווארן נאר מיט
אמת אום דרום שטייט אמת אום סוף אותיות אום אן הוב פון מעשה מראשית
דאס אזו . פרא אלוים את . מאבן דיא סוף אותיות אמת צו לערנן איג דס
אלץ נום אזו בשאפן גווארן אום דיא זעקס טעג וואס נאט האט די וועלט
בשאפן בשטייט אלץ אוף אמת אום דער נאמן פון הקב"ה אום אמת אזו וויא
אין פסיק שטייט (והי אלוים אמת) ווייל עס האבן זיך אום גלאזט פון אור
דיא אנשי אמונה דאס זענען די לייט וואס גייען אלץ מיט אמת . אזו וויא
מיר לערנן אין מסכת שבת רבה זאגט ירושלים איז הרוב גווארן ווייל עס
האבן זיך אום גלאזט פון אור דיא אנשי אמונה . דען אזו שטייט אום פסיק
פר שפרייט אייך אום דיא מארקן פון ירושלים אום זעהט אום אור וועט נפונן
איין מאן וואס בנערט אמת וועל איך פר געבן צו ירושלים אירע זונד (נבזמן
שהאמת מעודה בארץ) אום אין דר צייט וואס דער אמת איז גוויינטלעך אוף
דער ערד אזו מאכט נאט גווארן זיין ברכה פון דעם הימל . אום ווען קיין
אמת אום נישט צווישן מענטשן אזו צערוינט נאט אום אפילו דאס גוויינטלעך
וואס לנגן אזו וויא מעשות צו דער ציילן זענען דיא אפילו מענטשן וום
זאגן לנגן דרוגן האמשי זייא האבן קיין הנאה נישט דער פון אום אנדרן
לייט האבן קיין שארן נישט דורך דעם זאגן זייא דאך לנגן דרוגן ווייל
עס דאכט זייא דס זיי זענען מקבל הנאה ווען זייא רעדן לנגן אום זאגן
אזעלכיי זאכן וואס נישט אמת אום אום אפילו דיא זאכן האבן אוף אינגרע
דכמים נאסרת ברי דער מענטש זאך זיך נישט גוויינן צו רעדן לנגן אום האמשי
זייער עניש אום נישט אזו גרום וויא דער עניש פון די וואס לנגן אום פר

קיצור מנורת המאור פד"א לב

פירין לייט דער מוט אוקר וויא טוין שאדן לייטן דער מוט • איז עס דאך
אָסור • איז נוט אליין דאס דער מענש זאל נישט זאגן קיין לוגון נייארט
איטליכער וואס איז איין גרא שמים דער גהער מקיים צו זיין מוט זיין מול
וואס ער טראכט איז זיין הארץ נאר פון דרבי שלום וועגן מעג ער משנה זיין
זיין דיבור אזו וויא מור זאגן איז פֿרק הבא על יבמתו רבי אלעאי זאגט
מען מעג משנה זיין די רייד פון שלום וועגן דען מור גופונו דס די ברידר
פון יוסף האבן גשוקט שרוחים צו יוסף איז האבן גהייסן צו די שלוחים זיי
זאלן אום זאגן (אביה צדה לפני מותו) דיין פאטער הא איז גשאפט פון זיין
מוט מור זאלן דור זאגן דוא זאלסט פון געבן איז מוחל זיין צו דיני ברידר
דאס וואס זיין האבן גזונדעט צו דור איז האבן דין פערקוסט איז מור גפונן
ניט דס געקב האט עס גשאפט נייארט וויא אליין האבן עס אזו גהייסן זאגן
איז וויא האבן עס גמוזן פון שלום וועגן • אוף הייבן אנגורו חקמים גזאגט
עס איז מותר צו לובן איין פלה פון איר חתן איז זאגן אוף איר דס זוא
איז שייך איז האט הן האמטשו עס איז נישט אזו בדי זיא זאל חן קריגן איז
איר מאנס אזונן : (ואף על פי כן) איז פון דעקט וועגן זאל זוף דר מענש
דאך נישט גווייגן צו משנה זיין זייגע רייד אפילו איז לערו רייד בדי ער
זאל נישט גווייגן זיין צינג צו ריידן לוגון • אזו וויא מור האבן גלעקט איז
יבמות רב האט גהאט אנוייב ווס זי האט אים פיל צער אן גטאן ווען
ער האט גזאגט צו איר קאך מור בזנים האט זיא אום גקאכט ארבים איז
ווען ער האט גזאגט קאך מור ארבים האט זי אום גקאכט בזנים וויא הייא
זיין זון איז גרום גווארן האט ער צו זיין מוטער פאר קערט גזאגט • ווען
דער פאטער האט אים גהייסן זאגן צו זיין מוטער זיא זאל קאכן ארבים האט
ער גזאגט צו זיין מוטער דר פאטער האט גהייסן קאכן בזנים האט זי גקאכט
ארבים אזו ווי זיין פאטער האט גוואלט האט רב גזאגט צו זיין זון דיין מוטער
איז בעסר גווארן דען זיא קאכט וואס אוף וויל • האט הייא גזאגט דאס
איז ווייל אוף פון קער צו איר דיני רייד בדי די זאקסט דיין ווילן בקוין
האט רב גזאגט זאקסט איז נישט מוזן דען די גוויינסט דין דורף דעס צו
ריידן לוגון • דרום זאל דר מענש גווייגן זיין צינג צו ריידן אָסט איז גאט
וואס ער איז איין אמתר גאט דער נועט איזו פורין איז אמתן וועג :
פרק לב (יש דברים אחרים) עס זענן דא אנדרע רייד ווס זיין זענן אוף
לוגן רייד דס דר מענש מוט זוף פארזומן מוט אַזעלכי מעלות
ווס ווערן נישט גפונן איז אים • איז עס איז דא אַמענש וואס ער זאגט
זיין חבד צו ער זאל אים טוין אַטובה איז איז נישט מקיים זייגע רייד • איז
דרוף

קיצור מנורת המאור פד ב לג לו

דרוק או גזאנט גווארן דר פסוק הוּם דײן צױנג פון צו רײדן פאלשקײט •
 (וּגְרִיסִינָן) אױג מור לערנן אױף אױג פּרָק חלק רבײא זאנט פּרענר דױב אױף
 גמײנט דױס עס אױז נױט דא קײן מענש אױג דר װעלט װס זאל תּמױד רײדן
 אַמַת האט מור גזאנט רב טובױה װען מען זאל אױס זעבן אַלץ װאס אױן
 דער װעלט אױז װאלט ער קײן לױגן נױט גזאנט אױג ער האט מור דר
 צײלט אױף האב גראד גמראפון אױג בױן גקױפן אױן אײן אױרט װאס האט
 גהײסן קלשטא דױס אױז מײטש אַמַת װײל דו לײט פון דעם אױרט פלעגן
 אַלץ אַמַת רײדן אױג קײן מענש פון װײא אױז נױט גשטאַרפן פּר זײן צײט דױב
 אױף דארטן אײן װײב גנומן אױג האב צװײא קױנדױ גהאט מיט אױר אַמַת אױז
 מײן װײב גזעסן אױג האט גצװאנגן אױר קאפ אױז גקױפן אױן שכינה אױג האט גרופן
 אױף דער מור אױג האט גזאנט דײן װײב אױז דא האב אױף מור גמראנט װײל
 זױא צװאנט זױך אױז נױט שײן ארײן צו לאזן צו אױר פּרעמדע לײט • דרום
 האב אױף גזאנט זױא אױז נױט דא אױז זענן מײנו צװײ קױנדױ גשטאַרפן זענן
 דױא שטאַט לײט גקױפן אױג האפן גזאנט צו מור דו האסט דו קױנדױ סמױת
 גװען װײל דו האסט לױגן גזאנט דױב אױף גזאנט צו זײא חס ושלום אױף האב
 גאר נױט פּדױעה גהאט לױגן צו זאגן גאר װײל מײן װײב האט זױך גצװאנגן אױר
 קאפ האב אױף גמײנט עס אױז קײן פּבױד נױט צו לאזן אַנדױע לײט צו אױר
 דרום האב אױף גזאנט זױ אױז נױט דא האפן זײא גזאנט צו מור • מור פּעמך דױך
 גײא אױעק פון אױז פּדױ דױא זאלסט נױט אן רײדן דעם מלאך הַסּוּת ער
 זאל שױטױה האפן אױג אױגור שטאַט אױפּר לױגן רײדן :

פרק לג (חומר עונש השבועות) עס אױז הארב דער עונש פון דױא פאלשי
 שבועות צו דו לײט װאס שװערן אױג אױף פּר זײער נאנגן דױר
 אױז דער עונש גרום אױג אױגורױ חקמױם האפן גזאנט דאס אױפּר דער עבירה
 קױפן פּול צרות אױף דער װעלט אױז װי מור האפן גלערנט אױג פּרָק פּעשױת
 סאַכרות דאס אַחױה רעה קױמט אױף דער װעלט אױפּר אױס זױסמו אױז פּאלשו
 שבועות אױג אױפּר חילול השם אױף לערנן מור אױג סדרשױ תּגהומא װער עס
 פעלשט אױן שבועות דער לײקנט אױג נאט אױג האט אױפּר קײן סחילה נױט
 אױז װײא אױג פּסוק שױט נאט רײנגנט נױט פון אױן עונש דעם דאזױן װאס
 שװערט בײא זײן נאמן צו פאלש • אױג מען װארט אױס נױט זײן עונש גײאָרט
 ער װערט באלד גשטראפט (ומצינו) אױג מור גפּוּגן דאס דו לײט פון יבש
 גלעד זענן אלע אױס גקױפן פון ינג בױז אַלט װײפּר אױג קלױן גזױנד װײל
 זײא האפן עױפּר גױען אױף דער שבועה װאס דו ישױאל האפן גשווארן דױס
 אלע לײט זאלן קױפן מלחמה האלטן אקעגן שבט בגױסן בײא פּילגש בגבעה
 אױז

קיצור מנורת המאור פ"ג

אז וי"א האבון עזר גניען אוף דער שבועה אז וניען נוס גקומן צו דער
מלקמה דרום וניען וי"א אלו אים גקומן : אוף אזו אין מעשה גניען אז אין
דארף דאס דוא לייט פלעגן שווערן אז פלעגן האלפן וייער שבועה אז
זענן דאך אלו הרוב גווארן דען איינר פלעגט זאגן צו זיין חבר דא שווער
איך דס איך וועל גיין אז וניעם אורט אריין אז וועל דארטן זען אז פרויקטן
אין וי"א פלעגן מוז אזו וי"א וי"א האבן גשווארן אז וי"א דאך הרוב גווארן
נייל וי"א האבן אויסקומט גשווארן דען זיי האבן די שבועה נוס גייטוג גהארקט
אז וייער עס דער ווייטקט זיך פין צו שווערן פאלש דעם האט גאט לויב :
פרק לד (לפי שאין בני אדם בקיאים בחומר השבועה) וייל מעגשן וניען נוס
בקי אין הארפן עניש פון דר שבועה אז דורך וייער גרום גלויסקייט
וואס וי"א האבן צו געלד וועלן וי"א קומן צו פו בלינדן וייערו אונן אז צו
שווערן פאלש דרום האבן אינזרע חכמים מתקן געווען דאס דס בית דין זאלן
מודיע זיין צו דעם וואס וי"א שווערן דס הארפיקייט פון דער שבועה אז מען
זאגט צו אים די זאלסט וויסן אלע עבירות נוס אז דר תורה שטייאן שטייט
בייא וי"א (ונקה) דאס גאט רייניגט אים פון זיין עניש ווען ער מוט תשובה
אז בייא פאלש שווערן שטייט (לא יקה) דאס גאט רייניגט אים נוס אפילו
ווען ער מוט תשובה נייארט ער מוז דאך גשטרופט ווערן דארף אז אלו
עבירות וואס אז דר תורה שטייאן ווערט מען פין אים אליון גצאלט אויך
זי"א אז בייא אפאלשער שבועה ווערט מען גצאלט פין אים אז אלע עבירות
וואס אז דער תורה שטייאן ווען ער האט איין זכות ווארט מען אים גנויט
אז דריי דורות אז בייא איין פאלשער שבועה ווערט מען גצאלט פין אים
תיבה אז אז מען פשווערט אים זאגט מען צו אים די זאלסט וויסן דס נוס
גאך דיין ריעה נאך פשווערן מיר היך נייארט נאך אינזר דעה נאך : איינר
דער מעשה פון רמאות וואס עס האט זיך גטרופן פו רבא מוט אשפעקן
דען איינר אזו חייב גווארן פו רבא ער זאל זיין חבר געלד אפ שווערן אז
ער האט גזאלט גיין שווערן האט ער גגעבן דס געלד נוס ער אזו זיין חבר
שולדיג גווען אז אהולין שפעקן אז האט גזאגט צו זיין חבר האלט מיר
דעם שפעקן בזו איך וועל אפ שווערן : אז ער האט גשווארן דאס ער
האט זיין חבר שון אפ גגעבן זיין געלד : וי"א דער חבר האט גזעהן דאס
ער האט גשווארן אזו ער פרויג גווארן : וז האט אוןארק גשאן דעם שפעקן
צו דר ערד אזו ער צו בראכן גווארן אז דס געלד אזו ארום גפאלן פין
אז האט מען גזעהן זיין ערמה נוס ער האט גהאט אין זיין שבועה : דרום
האבן אינזרע חכמים גזאגט דס מען פשווערט איין מעגשן נאך דער ריעה

קיצור מנורת המאור פל ה לו

פון דעם בית דין פון זאל קיין גרמא ניש האבן און זיין שבעה : פירק לה (דבר הנדרים כל בעני בני אדם) דו זאך פון נדרים און גרוג און דו אויפן פון דו מענישן און זיי זענען גוויינשליך און זיין אפד עם און גיש דער מעניש זאל זוך דער ווישערן דר פון אפילו לדבר מצוה און וויא און פאך שטייט דו זאלסט ניש זעבן זיין מול אין איין נדר צו מאבן זינדיגן דורך דעם זיין פלייש און האבן מיר גלעדונט און מסבת שבת דס פון זענן נדרים שטארפט דעם מענישנס ווייב און האבן מיר גלעדונט אין מסבת נדרים אין טאקטס זון פון רבי ינאי סבא און גקומן פיר רבי ינאי רפה עד זאל אים מתיר נדר זיין האט רבי ינאי זאגט צו אום זענן דו זאלסט גויסט פשעת און דו האסט אין נדר נאמן דס מען זעט עפונן און הוסל דאס בוך פון דייע מעשים צו זעהן אוב דו פוסט און פרום דס דו מעניסט אנדר מן זואלסט גשאן אנדר המ עד גזאנט זיין המ רבי ינאי אים מתיר נדר גווען זאגט רבי ינאי פון דעם פאך און דאס גרוינגן דען עם שטייט (ואחר נדרים לבקר) נאך דעם זענן דר מעניש מוש אנדר פארשט מען נאך און הוסל נאך זייט מעשים אוב עד און און פרום דאס עד מען איין נדר מן זאגט דו גמרא האמשי רבי ינאי דט מוש דעם פתח הדשה זענען מתיר נדר גווען אפד מיר זאלן מיש און הדשה ניש מתיר נדר זיין :

פירק לו (כל נרא השם) אישליכר וואס האט מורא פיר נאט זענן עד זעהט און זיין חבד דאס עד פירט זוך ניש וויא רעכט און און אמצוה דאס עד זאל אים שטראפן נאר קיינר זאל עם ניש הערין פיר עד זאל אים ניש מבייש זיין דען פל ישראל זענן ערב אייג פיר דעם אנדערן : פון דר גמרא לערנן מיר אס דאס דער וואס שטראפט זיין חבד און עד זוכה און און מוכה זיין חבד דס דער חבד המ חרטה און דער עבירה וואס עד המ גושין : (אבל חתנה) אפד דער וואס חתנית דס עד זעהט דאס זיין חבד נייט ניש און איין גליין זענן און ניש זענען וואס עד שטראפט אים ניש זיארט עד דעם אים נאך גלאטע זייד מיש זיין זינג און זאגט צו אים דווא פירט דך וויא רעכט אז און האסט קיין אים רעכט ניש גושין : דער דאזיגער חוקה מאכט פול מבישלות דען עד און עובר און דער מצות עשה : (חובות תוביח את עמיתך) דו זאלסט שטראפן זיין חבד : און אויך און דער חוקה נרם דס אנדרע לייט ווייל זיי זעהן דאס מען רופט דעם דאזיגן מוש זיינע ביינע מעשים (זעלן זיי זוך און קערין צו זיין און דעם בייזון זענן : אויך שטייט און דער גמרא רבי שמעון בן הלפתא זאגט פון דעם טאג אן וואס דער פח פון חניפה האט זוך גשמאדקט

קיצור מנורת המאור פלוי לו

נשטארקט האבן די דיינים אן געהויבן צו פיר קרוימן דעם דין איז די מעשים
זענען קאקע גווארן דען טייל דאס פראקטע פאלק זעהן דאס די תלמיד
תקנים חנפן און פיר ווערן נישט איז די מענישן וואס טואן ביז דרום לערנן
זיין זיך אפ ביז צו טון * (ועל בן) און דרום דער וואס גייט איז נוסמן ווען
זאל ער שטראפן צו זיין חבר ווען ער זעהט דאס ער טוט נישט רעכט איז
זאל אים נישט חנפענן דען וועט ער זוכה זיין דורך דעם איז וועט מוכה
הרבים זיין :

פרק לו כל המגלה לאדם איטליקר וואס זאגט אים צו איין מענישן דיא הייד
וואס איין אנדערער האט גרעט אויף איהם אין פיר פרעניש דר הייסט איין
רבילות זאגן און דרויף אזו גזאגט גווארן דר פסוק דוא זאלסט נישט גיין רבילות
זאגן אין דין פאלק און נאך מיין עם קאן זיין איין סבה דאס בלוט זאל דארניכר
פיר נאמען ווערן דרייבן שטייט דר בייא דר פסוק די זאלסט נישט שטיין צו פאר
גיסן דין חברם בלוט * עם איז גוועזן איין מעשה בייא איין חכם דאס ער האט
גזאגט זיין סוד צו איין אנדרן חכם * הט ער גזאגט צו אים האסטו פיר
שטאנן מיינע הייד הט ער גזאגט צו אים אויך האב שון פיר געבן וואס
די האסט גזאגט צו מור * דאס האט ער גמיינט זיין זיך דאס אויך האב
שוין דעם סוד אפ נוסמן פון מיין הארצן דאס ער וועט נישט ארום גיין פון
מיין מולד ביז אייבונג * (יבשם) און אזו וואל וויא איין מענישן אזו אן גזאגט
דאס ער זאל נישט מגלה זיין דעם חברם סוד אזו אויך אזו איין געהט מוכה
פיר אים דס ער זאל נישט מגלה זיין זיין סוד אפילו צו זיין לוב האבן דען
דיא חכמי המוסר האבן גזאגט אייבונג זאלסטו זיין גהיט און דין סוד איז
זאלסט אים נישט מגלה זיין צו קיין מענישן און דער וועלט אפילו ווען ער
איז דין לוב האבן דען אזו זאגן מענישן איין משל דעם סוד ווס די גטרויעסט
אום נישט צו דין פיינד זאלסטו אום נישט גטרויען צו דין לוב האבן דען צו
צייטן קען דר לוב האבן פיר קערט ווערן צו דור איין פיינט וועט ער מגלה
זיין דעם סוד * איז נאך האבן די חכמי המוסר גזאגט אייבונג האט זיך
נישט גטראפן ווען אויך האב איינעם אים גזאגט מיין סוד איז ער האט אום
אום גזאגט דס אויך זאל אום שולדיג מאבון נייארט מיין אליין האב אויך
שולדיג גמאכט דען אויך האב גזאגט ווען אויך אליין האב נישט גקענט איין
האלטן דעם סוד און מור איז האב אום אום גזאגט צו אנדרע נוא ווארום
זאל אויך דען שולדיג מאכן צו אנדרע וואס האבן דעם סוד אום גזאגט
און ווען ער וועט חם ושלום גוויינין זיין צונג און רבילות וועט ער דורך
דעם

קיצור מנורת המאור פלח לח

דעם קובץ צו ריידן לשון הרע און דר וואס פֿערט און לעבן זאל האט זיין צינג פֿון צו ריידן ביזע רייד :

פרק לח (גדול פּוּחָה של לשון הרע) וויא גרום דר פּח פּון לשון הרע און דאס אייגס פּון דו זאכן וואס דו ישראל האבן זוכה גווען צו דער לייזט ווערן פּון מצרים און גווען דס ווי האבן נומ גרעט קיין לשון הרע און וויא מור לערנן און מדרש ויקרא רבה יהודה זאגט פּון ווען פּר קפרא און דעם זכות פּון פּר זאכן זענען אינגערע עלשרן אומס גלייזט גווארן פּון מצרים ווייל וויא האבן נומ משנה גווען זייער נאמין (נישט און וויא היינט דאס מען שעמט זיך מוט דעם יודישן נאמן) און ווייל ווי דאס האבן נומ משנה גווען זייער לשון (נישט און וויא היינט דס מען שעמט זיך מוט דער יודישער שפּראכע און מען רעט נאר דייטש) און ווייל ווי האבן נומ גרעט קיין לשון הרע דען און אן הוב שוקן וואס נאט דאס גשיקט משה צו דו ישראל דס ער זאגט צו אום זאג צו דעם פּאלק דאס וויא זאלן לייאן פּון דו מצריים זלברנע פּלים און גילדינע פּלים און דאס און גווען צוועלף חדשים פּר זייער אים גיין אונטעס און נומ גווען איינר פּון וויא דאס ער דס מלישין גווען און זיין חבד פּר אמצרי דאס ער וויל און פּון און ווייל קיינר פּון זי און נומ גווען אום גפּראכן און זנות דען דר פּסוק און זי מייחס צו זייערע משפּחות און זייערע פּאטערס נעמן און דאך גדרונגן דאס זי זענן אקע גווען בשרים לערנן מור אפּ פּון דאנון דאס איין גרוסר זכות און צו דעם וואס ווערט גיציל פּון לשון הרע צו ריידן (לפּיך האיש החפּץ היום) דרום דר מענטש וואס וויל לעבן זאל צו האלטן זיין מויל פּון צו רעדן לשון הרע דען דרום האט נאט ארום גרינגעלט דעם צינג מיט צווייא מויערן דהיינו דו ציין און דו לופּן כדי דער מענטש זאל נומ עפּינגן זיין מול נאר צו רעדן נאר צו דו זאכן וואס דאס לעבן פּון זיין גוף און נשמה הענגט און זי (הזוכה לינער מזה) און דער וואס און זוכה צו גיציל ווערן פּון לשון הרע דר ווערט גיציל פּון דו צרות ווס און דר וועלט זענן און וויא און פּסוק שטייט דר וואס האט זיין מול און זיין צינג פּון לשון הרע צו רעדן דר האט זיין לייב פּון צרות :

פרק לט (המקבל לשון הרע) דער וואס נעמט אן לשון הרע און גורם דאס מען רעט עס דען ווייל דו לשון הרע רעדן יעדן דס מען נעמט אן זייער רייד מוט אשיין פּנים גוויינגן זי א זיך דרוגן און דרום האבן אינגריו חכמים מוהיר גווען דאס מוואל נומ אן נעמין קיין לשון הרע און וויא דו ושיבה פּון רבי ישמעאל האט גולערונט ווארום און דר נאנצער אָנער הארט

קיצור מנורת המאור פ"ט

האדם אינו דאם לעפול אינו נותן דאם אינו פרי או דער מענטש וועט דערן
אונד וואס נישט דערקט אינו זאל ער און פייגין דאם לעפול און אנער און
ער זאל דו וואך נישט דערן : (ווערן) אינו מיר לערנן אין פסקים רב שישת
זאגט דער וואס דעם לשון הקדש אינו דער וויס נעמט אן לשון הקדש אינו דר
וואס זאגט פירוש ערות און נון חקר דער אינו ווערט מואל אום ווארפן פו
דוא הקדש אינו דער וואס דערקט לשון הקדש הינדן און אפלימד חכם אינו נישט
גנו דאם ער זאל נישט גרייבן נאר ער אינו מחייב צו פו ענטפן דעם תלמיד
חכם אינו ווען ער מיט נישט און ווערט ער גשארפט דרום : (וכתוב בפירוש
רש"י) אינו רש"י פדענט און מעשה מיט און גובה מכם און ודורי ער אינו
גווען ארשע אינו און גשארפן . אינו אין דעם אונגם פאן און און גשארפן
אין דר שטאט ארום תלמיד חכם זענן גקומן אלי שטאט לייט און האפן
גשארפן דו משה פון דעם תלמיד חכם אינו דו משה פון דעם רשע האפן דו
קרום גראפן נאך דר משה פון דעם תלמיד חכם . זענן פיינט און זיי
אן גפאלן האפן זייא גלאום דו ממות שייין אינו זענן אפמלאפן גווארן
דער נאך אז דו פיינט זענן אונעק גנאנן האפן וואך אלע גרום לייט פון
דער שטאט אום גקערט צו פגראפן דעם תלמיד חכם אינו זייא פו בוטמן
גווארן דו משה פון דעם תלמיד חכם און דער משה פון דעם רשע אינו זיי
האפן דעם רשע פגראפן מיט גרום פבוד קען זייא האפן גפיינט דאם און דר
תלמיד חכם אינו דער תלמיד חכם גשרונן צו זיי און זענן אייד סענה דען
דס און נישט דער תלמיד חכם מיין רבי אינו עס האט אים נישט גהאלפן דס
גשרייא אינו דו קרום פון דעם רשע האפן פגראפן דעם תלמיד חכם האט
זיך דער תלמיד ויער מצער גווען אינו קט גנאנט ווס קט מיין רבי גוונדיקט
וואס ער זאל און פקדפה פגראפן ווערן . אינו וואס קט דער רשע און פו
אנומס גפאן דס ער קט ווכה גווען מיט און אפבוד פגראפן צו ווערן אינו זיין
רבי אים צו חלום גקומן אינו האט גנאנט צו אים זיי דוך נישט מצער דרום
קום און און וועל דור ווייזן מיין פבוד אינו גן ערן און וועל דור ווייזן דעם
רשע וויא ער אינו און גיהנם . נאר אפאל האב און גקערט וויא מען האט
אין תלמיד חכם פבנה גווען אינו האב נישט גווערט דרום פון און גשארפט
גווארן מיט דר שגראף דאם מהאט מוך און שענדלך פגראפן . און דר
רשע קט אפאל אן גפרייט אפערה צום האר פון זיין שטאט און דר האר
און נישט גקומן און קט ער דו סענה צו טיילט צו ארום לייט דרום
אין דאם זיין שגראף גווען דאם ער אינו און פבוד פגראפן גווארן . קט
דר תלמיד גנאנט צו זיין רבי פיו וויא לאנג וועט דר רשע און גמאפט

ווערן

קיצור מנורת דכאור פל ממ

ווערן אינ גיהנם מוט דעם דאזאגן גרוסקן צער דט זיין רבי גזאגט צו
אום בוז שמעון בן שמח וועט שטארבן און וועט זיין אוף זיין ארמט צו ליידין
דיא יסורים * דט דר תלמוד אום גפרענט ווארום וועט שמעון בן שמח
ליידן אועלכו יסורים דט זיין רבי אום גענפרט אופר די מקשפות וום
זענן און אשקלון און ער הארגיט זיין נט * צו פארנן דט דר תלמוד
דר ציילט די רייד צו שמעון בן שמח * וואס האט שמעון בן שמח גטאן
ער דט איין גזאמעלט אכציג בחורים דזכו לייט און אין דעם טאג האט
גרענגט דט ער אוטליכן געפיין אגרוסקן קרוג און זיין האנד און אוטלוכר
דט זיין אופר קלייד אריין גלייגט און דעם קרוג און און גקומן צו די
מכשפות און דט גזאגט צו זיין און בון אוף איין מכשף און אוף וויל
איין אריין גרענגן אכציג בחורים מוט טרוקנו קליידר האטשן היינט
רעניגט דט ער אוינגק גטאן צו די בחורים האפן זיין ארום גנומן זייערי
קליידר פון די קרוג און האפן זוף אן גטאן און זענן אריין גזאנגן
צו די מכשפות און אוטלוכר דט אוף גהויפן איין מכשפה פון דר עקד
פדי זיי זאקן שון מיין נט קעני קיין פישוף פרוכטן און האפן זיי גהאנגן *
זעקן מור פון דאן דט דר תלמוד דעם און גשטרופט גווארן וויל
ער דט גהערט וויא מהאט אתלמיד דעם מבה גווען און דט גשוויגן
דרום זאל אוטלוכר זאל שמים זוף הוטון פון צו ריידן לשון הרע און
אוף פון צו הערן ריידן אוף איין אנדרן און מפל שפן זענן מען רעט
אוף אתלמיד דעם דארף ער ענפרון פון זיינט וועגן און פו ווערן אקן
נאך דעם פבור נאך פון דעם תלמיד דעם :

פרק מ (הרצפה לישיב בשלוח) ווער עם וויל זוצין ריאונג זאל זוף דער
ווייפרן פון מהלוקת * און עם און גרום די טובה פון דעם וואס
הערט וויא מען שענט אום און ענפרט נוט דרוף דען ער און זוף גרום
דאם מען וועט אום שוין נוט שענדן דאם אנדרע מאל דען ווען ער זאל
זענום ענפרן וואלש ער אום נאך איין מאל גשענט און דרוף דט איין דעם
גזאגט אייביג דט מוד קיין מענש נוט גשענט מיין פון איין מאל דען און ערשטן
מאל האב אוף גלישן זיין שענדן און האב אום גשוויגן פדי ער זאל מוד נאך
ווייפר נט שענדן * אויף לערנן מור און מדרש ווער עם וויל האפן פול
ליבהאפן זאל ער זוף מוט קיינום נוט קרוגן און זאל קיינום נט שענדן
און ווען מען שענט אום זאל ער ליידין און זאל שווייגן און זאל מוחל
זיין צו די מענשן וואס האבן אום גשענט און די דאזיגע גוטע מדות
וועלן אום גרום זיין דאם ער וועט האבן פול ליבהאפן וואס זיי וועלן אום
ליבר

קיצור מנורת המאור פ"מ מא

ליבר זין פון פרידער (ואמדין) אוף זאנן מיר איז דר גמרא ע"ש ששייט איז
פסיק דאס משה איז גנאנגן צו דתן איז אבידס' פון דאנון לערנן מיר א"ש
דאס מען גהער זוף נישט צו שטארקן איז מחלוקת דען מיר זעהן דס משה רבינו
האט מחל גווען אוף זיין פבור איז איז אליין גנאנגן צו דתן נאכדס צו הייזן
מיט זיין דאס וויא זאלן ווייזער קיין מחלוקת נישט פירן רב זאנט דער וואס
שטארקט זוף איז מחלוקת אזו עובר אויף איין לאו פון דער תורה דען עס
ששייט איז דר תורה (ולא יתה פקח ובגדתו) איז קיין מענטש זאל נישט זיין
אזו וויא קרח איז אזו וויא זיין עדה וואס זיי האבן זוף גשטארקט איז מחלוקת
דרום זאל אייטליכער גאטש פאדעטיגער מענטש נישט שטארקן זוף איז מחלוקת מיט
קיין שום מעגלשן איז דר וועלט איז מקד שפן מיט זיין רבי ווס די חקמים
האבן דרוף גזאנט (ומרא רבך פמורא שמים) די זאלסט פו דין רבי אזו
נישט מוקד האבן אזו וויא די האקט מוקד פו גאט :

פרק מא (הרגיל בשחוק) דער וואס איז גוויינט איז גלעכטער איז גשפעט
דער פריענט זוף צו עבירות פון זנות אזו וויא מיר לערנן איז אבות רבי
עקובא זאנט גלעכטער איז פו שייאשקייט גוויינטן דעס מעגלשן צו זנות איז
דס האבן די חקמים גזאנט אפילו איז די ערטר וויא מען גהער לוסטיג צו
זיין דהיינו פייא איין חופה פון דעס טוועטן גהער מען דאך נישט צו פיל
פרייליך זיין איז פו שייאשקייט צו מ' ייפן אזו וויא מיר לערנן איז פריכות
פו דער זון פון רבינא הט חתינה גמאקט זיין זון הט ער גזעקן דאס די
רבינים זענן ווייער פרייליך הט ער גבראקט איין טייארן פוס פון פיין ווייס
גלאז איז הט אים צו פראבן פו זיי זענן זיי טרויער גווארן (אמר ליה
רבן לרב המנונא וזטא) די רבינים האבן גזאנט צו רב המנונא זוטא אוף
דר חתינה פון רבינא זון לאז איינז דר האר עפוס זינגן הט ער אן גהובן
זינגן איז האט גזאנט ווייא צו איינז דס מיר מוזן שטארבן ווייא צו איינז
דאס מיר מוזן שטארבן האבן די רבינים גזאנט צו אום איז וואס זאלן מיר
ענפן נאך דור' האט ער גזאנט איר זאלט זאגן ווייא צו איינז דאס די
תורה איז מצות גיאות אנועק פון איינז ווען מיר וועלן שטארבן דען ווען דר
מענטש שטארבט קען ער שון מיין קיין תורה נישט לערנן איז קיין מצות נישט
טון' רבי יוחנן הט גזאנט עס איז אסור צו לאכזן מיט דעס פולן מויל
פל מיר זענן איז גלות דען עס ששייט איז פסיק דענסמאל וועט דער
פילט ווערן איינער מויר מיט גלעכטער ווען מיר וועלן דר לייזט ווערן פון
דעם גלות איז די פעלקר וועלן זאגן גאט הט גרוסע וויינער גישאן מיט די
ישראל' אפר כל זמן מיר זענען נאך איז גלות טאר מען נישט מוט דעם

פולן

מ קיצור מנורת המאור פמ"א מב

פילון מויל לאבון איז סגל שפן שון ווען דר מענטש שטייט איז און הייליג
 אדרט דהיינו איז איין שיל אוקר איז איין בית המדרש נהער עד בודקאי צו
 שטיין איז זאל מראכטן דס דו שטינה אז איבר אים איז דו גרעסטע זאך
 פון אלע זאכן אז ווען דר מענטש שפעלט זיך שמונה עשרה דאווינען מוז
 ער שטיין בהבגעה אויף זאגט דו גמרא רבי ירמיה אז געסן מר רב דס
 ער געקן דאס רב האט פיל גלאכט האט ער זאגט צו אים עס שטייט
 (ויילו ברעקה) אפילו ווען מען איז פרייליך זאל מען דאך מיט ציטרנש זיין
 פ' גאט דען דר האט לאכט צו פיל ווארפט אראפ פון זיך דעס עול פון
 גאט דס ער האט קיין מורא נישט פ' גאט צו לאבן אז פ' און לערנן מור
 אין מסכת סוטה רב זאגט דס אזער וואס הערט תמיד זאגט איז גוויינט זיך
 אין מענינים זאל אום גרויסן ווערן דען דר מענטש דארף זיך און מריסקייט צו
 געוויינן נישט און מענינים:

פ'ק מב (באהבת השם יתברך לישראל) ווייל הש"י האט לוב צו דו ישראל
 האט ער זיי גמערט תורה איז מצות צו מופה זיין זיי דר מוט אויף
 פיידע וועלטן אויף דער וועלט איז אויף יענר וועלט אז וויא מור לערנען
 אין מסכת מכות רבי שמלאי האט גדרשט (תרי"ג מצות) זעקס הנהגות איז
 דרייצען מצות זענן גזאגט גווארן צו משה אויף דעם פארט מיני דריי הנהגות
 איז פינה איז זעכציג זענן אזעלכע מצות וואס זענן דעס מענטשן מור באשן
 פון צו טון אקענן דו טעג פון דעם יאר דס זיי זענן אויף דריי הנהגות און
 פינה איז זעכציג איז אימליכר סאג זאגט צום מענטשן אז נישט אין מור קיין
 געבירט גייערס אמצוה און לאז מורף נישט אונזעק גיין ליידיג איז צוויי הנהגות
 און אכט און פערציג זענן אזעלכע מצות וואס דר מענטש און גבאשן צו
 טון זייא אקענן דו גלייך פון דעם מענטשן דען אז פול גלייך זענען און
 מענטשן איז אימליכעס גלייך זאגט צום מענטשן אז מוז מור אמצוה און לאז
 סוף נישט ליידיג בלייבן אן מצות רב הנהגות זאגט עס שטייט איז פסוק (תורה
 צוה לנו משה) דאס ווארט תורה מרעסט אן זעקס הנהגות און עליף דען
 אז פיל מצות זענן גשאפט גווארן צו איינע דורך משה איז צוויי מצות
 האבן מור גזערט פון גאט אליין (אנכי הי אלהיך) און (רא ויהי לך אלהים
 אחרים) סוף הכל זענן זייא זעקס הנהגות און דרייצן מצות (וכל מצוה)
 איז אימליכע מצוה און ווארן געבן צו לייכטן צו דעם וואס מוט זי בעולם
 הזה ובעולם הבא אז וויא מור לערנן און מסכת סוטה רבי מנחם נר יוסי
 האט גדרשט וואס מיינט עס דר פסוק (פי נר מצוה ותורה אור) גלייכט ער דו
 מצוה צו איין לייכט וואס לייכט נאר ביי גאכט און דו תורה גלייכט ער צו

קיצור מנורת המאור פמ"ב

דער ליכט פון דעם טאג דאס איז צו ווייזן אונז און וואל וויא איין ליכט
לייכט נאר לפי שעה און אויך די מצוה און נאר מגין אויף דעם מענטשן לפי
שעה און און וואל וויא די ליכט פון דעם טאג לייכט אייביג און אויך
דיא תורה און אויך מגין אויף דעם מענטשן אייביג דאס און איין משל צו
איין מענטשן וואס גייט און וועג און איין גאנץ פינסטרע נאכט און ער האט
מורא ער זאל זיך נישט אן שלאגן און דערנר אונד ער זאל און אנדער נישט
אריין פאלן אויך האט ער מורא פון חיות רעות און פון גולגים וואס לופן
ארום גיין נאכט און ער ווייסט נישט אונד ער גייט און רעדטן וועג האט
זיך אום געטראפן איין לעכט און ווערט ער ניצול פון די דערנר און גרייב
ווארום ער קען זעהן וויא צו זיין נייארט ער האט נאך מורא פון חיות
רעות און ער ווייסט נישט אונד ער גייט און נישט וועג וויא דר מארגן שטערן
איז אויף געגאנגן און עס איז טאג געווארן און ווערט ער ניצול פון חיות רעות
און פון גולגים נייארט ער ווייסט נאך נישט אונד ער גייט און נישט וועג און
און ער קומט צו דעם אורט וויא די וועגן צו שייידן זיך און ער דר קענט
זיין וועג און ווערט ער שון ניצול פון די אלע זאכן און און אויך מוט דעם
מענטש דען די וועלט און געגליבן צו אפינסטרע נאכט און עס קען טייל
שלעכטס קומן צו די מענטשן פון עבירות און די זאכן זענן געגליבן צו
דערנר און גרייב און חיות רעות וואס זיי טאן שאדן דעם מענטשן און
זענן אויך די עבירות וואס דר מענטש טוט דורך דעם אן ריידונג פון דעם
נצח הרע וואס ער פירט דעם מענטש פון דעם רעדטן וועג און דריים
קומן די יסורים אויף דעם מענטש ווען דר מענטש בקימט אָבן איין ליכט דם
מיינט מען ווען דער מענטש און זוכה מצות צו טון וואס זיי זענען געגליבן
צו איין ליכט און ווערט ער ניצול פון איין טייל שטראף ווארום די מצות זענן
מגין אויף אים פון יסורים און ווען דר מארגן שטערן שיינט און און עס
ווערט טאג דאס מיינט מען ווען דר מענטש און זוכה תורה צו לערנן און
ווערט ער ניצול פון חיות רעות און גולגים פלאגער ער ווערט ניצול פון אלע
שטראף און יסורים נאר ער האט נאך די זארג אויף זיך אונד ער גייט און
רעדטן וועג דם מיינט מען ער האט נאך זארג צו האבן דאס דר נצח הרע
זאל אום נישט פון פורין פון דעם רעדטן וועג אָבן ווען ער קימט צו דעם
אורט וויא די וועגן צו שייידן זיך און דר קענט זיין רעדטן וועג און ווערט
ער ניצול פון אליין דם מיינט מען ווען דר מענטש שטארבט און דר וועג
צו שייידן זיך און ער און געווען פריים פון זיין טוט און ווערט ער ניצול פון
אליין (ואס יש צדיק שאינו זוכה לשתי שלחנות) און האטשע עס און דא

אצדיק

מא קיצור מנורת המאור פמ"ב מג

אצדיק וואס ער איז נישט זוכה צו צווייט מושן דהיינו ער זאל האבן גוטס
 אויף דער וועלט. און אויף זענער וועלט דען מור נפיקן דאס פול צדיקים
 האבן גלישן פול ערלייא צער און עניות אויף דר וועלט דאס און פרי ער
 זאל אים פייניגן אויף דער וועלט וואס זי און פלה וואבד פלומד דר מענש
 ווערט פו לודון פון אור איז קיין רעכט גוטס און נישט דא און אור און זאל
 מערן זיין שבר אויף יענר וועלט וואס זי און איין אייביגע וועלט און דאס אקום
 (קרא עור) איז נישט אליין דאס אפענש פקומט איין שבר ווען ער מישט אמצנה
 נארט אפילו ווען עס איז נמר גווארן איז זיין הארצון צו טון אמצנה און
 און עס האט זיך אים איין אונט גמראשן און ער האט זי נישט גוטן רעכנט מען
 אים גלייך וויא ער האט זי גוטן (קפשיעשה המצנה) און ווען ער מישט אמצנה
 זאל ער ווא טון מישט לופשאפט איז מוש גרום חשק נישט וויא איינר ווארפט
 איין משא פון זיך און זאל ער אויף אראפ ווארפן פון זיך דעם עול פון דער
 מצנה און זאל זיך אפ טון איז זאל פאר ווערן פון אור נייארט ער זאל די
 מצנה טון מישט שטארקייט און מישט לופשאפט און וויא מור לערנט און
 פרכות רבי יהושע בן לוי זאגט אייביג זאל אמענש לופון צו הערן איין דבר
 הלכה אפילו אים שבת ווס דענסט מאל מאר מען נישט לופון זאל ער דאך
 לופון צו הערן דברי תורה און איין מצנה צו טון מעג ער אויף לופון אים
 שבת :

פרק מג (המצנה הראשונה) דו ערשטו מצנה ווס גאט האט גפאמן דס און
 גווען מצות מילה : (דרש רבי יהודה בר זביתה) רבי יהודה בר
 זביתה האט גדרשות און דער צייט וואס משה רבינו און שלאברג גווען זיין
 קינד פרי צו זיין און זענן גקומן צווייא משחתים ווס הייסן אף און חיסה
 און האבן אים איין גשלונגן און האבן נישט אויפ גלאזט פון אים נאר די
 פים און האט צפורה באלד גנומן איין שארפן שטיין און האט אפ גשנומן
 דיא ערלה פון אור וון איז האט עס אן גרויט און די פים פון משה האבן
 זייא אים דענסט מאל ערשט אפ גלאזט און דר צייט האט משה גוואלט
 הרגנן דוא צווייא משחתים און וויא און פסוק שטייט דס גאט האט גואנט
 צו משה לאז אפ פון אף און פו לאז דעם חיסה דו זאלט זייא נישט טון
 זעהן מור דס משה האט זייא גוואלט הארגנן און אטייל זאגן דס דעם משחת
 חסה האט משה גהרגות דען עס שטייט און פסוק דס גאט זאגט אויף די
 קיין חסה נישט דען משה האט אים גהרגות : (תניא) מור האבן גלערנט רבי
 יהודה זאגט דו מצנה פון מילה און זייער גרום דען עס און נישט דא קיין
 צדיק גמור איז דער וועלט און וויא אברהם אבינו און גווען און פון דעסט

וועגן ואו

קיצור מנורת המאור פרק מג

וועגן אז ער נעמ ווארין גרוסן גאנץ פון נאמ בוז ער האט זיך מלי גנוען אזו
זיין און פסוק שטייט דס נאמ האט גזאגט צו אברהם גיין פון פאר איין זיי
גאנץ מוט מוט דעם וואס די וועסט דוק מלי זיין :

פרק מה (כל המצות שעושה אדם מאהבה ובשמחה) אלע מצות ווס דער
מענטש מוט מוט ליבשאפט און מוט שמחה און מוט זיין גוט
הארץ די ווערין אן גרוסן (מצוה מן המובחר) ווען דער מענטש אזו זוכה צו
מלי זיין זיין זון גהער ער זיך צו פרייאן זיין גרוסע פרייד און זאל לזיך
צו נאמ זיין בשעפער וואס ער הט אום מצוה גנוען און גגרייכט צו געוויינן זיין
זין ער זאל מקיים זיין און אום די מצוה פון מילה און ווייל די ישראל האבן
דיא מצוה פון מילה מקבל גנוען און זיך בשמחה פרייאן זיי זיך און איר
אייבונג און אייביג . אזו וויא מור לערנן און מסכת שבת רבי שמעון פן
גמליאל זאגט אימליכע מצוה וואס די ישראל האבן זי מקבל גנוען און זיך
מיט שמחה אזו וויא מצות מילה מואין די ישראל נאך היינט אויך מוט
שמחה . און אימלעכי מצוה וואס די ישראל האבן זי אן גנומן מוט קריג
אזו וויא עריות די מצוה מואן זיי נאך היינט אויך מוט קריג דען עם ווערן
גיט גשריפן ביין בתופה דאס ביין קריג זאל דער בייא גוט זיין . (פתיח
במנהיג) עם שטייט גשריפן און ספר המנהיג דאס עם אזו דיא איין סוף און
פדרש מען זאל מאכין איין סעודה און דעם טאג וואס מען אזו מלי וואס
קינד : אויך קען מען זעהן און דער גמרא נדה דס מען פלעגט מאכן איין
סעודת ברית מילה דען רב ספא הט גוואלט מאכין און איין ברית מילה
און בענטשן די ברכה שהשמחה במעונו אזו וויא מען מאכט און איין התורה
ווייל מען אזו פרייליך נאר דרום הט ער גוט גמאכט די ברכה ווייל דס קינד
הט צער פון דער מילה אזו דרום די שמחה גוט גאנץ נוא אזו דער פון
זעדהיגן דאס מען פלעגט צו מאכין איין סעודת ברית מילה . קום און זעה
דאס עם אזו גוט פון האנדן קיין ליבדס צום מענטשן וויא זיינע קינד און
פון דעסמוועגן פרי צו זיין דעם רצון פון נאט זעהט דר מענטש דאס מען
פון ניסט פון זיין זון דאס דס מילה און אזו עם מקבל און זיך בשמחה רב
הינא זאגט נאך מיין מוט ער דס ער גוט אום פיל זעלד און מאכט דעם טאג
איין

קיצור מנורת המאור פמ"ה מו

אין זם שמחה און אין סעודה • אויף לערנן מור און מנחות דו רבנים
האבן גלעדנט דו ישראל זענן גליבט דאס נאט הט זיי גליבט מוט תפילין
אויף זייערע קעפ און מוט תפילין אויף זייערע אָרס און מוט ציצית און
זייערע קליידר און מוט מנחות און זייערע סודין און דרוק הט דוד הסלף
גזאנט מוט זובין אָרליי זאכן מוז אויף דוויך נאט לובין און טאג דהיינו פור
ציצית און צווייא תפילין און אין מנחה און אין דער צייט וואס דור און
גזאנט און בית המדרש און הט גזעהן דאס ער און נאקוט הט ער גזאנט
ווייא צו מור דאס אויף בין און דער שעה נאקוט אן אין מצוה • און וויא
ער הט זוף דר מאנט און דער מצוה פון מילה וואס און זיין מלייש און
אזו און זיין דעה ויידר גשמילט גווארן און ער האט דרוק גמאכט אין
מזמור (למנצח בנגינות על השמינית) אזו דר מין ער הט דעס מזמור גזענן
אויף דער מצוה פון מילה וואס זוא און גפאטן גווארן צו טאון זו און
אכטן טאג :

פרק מו (משנברה מלכות עובדי כוכבים ומזלות על ישראל בעונותיהם) וויא
דאס מלכות עובדי כוכבים ומזלות הט זוף גשמארכט איפר דו
ישראל אזו האבן זיי גוזר גווען אויף ישראל שווערע גזרות און בייע •
און וייל וויא האבן גטראכט צו פד לורן דו ישראל האבן וויא דרום
גוזר גווען אויף וויא דאס זיי זאלן קיין תורה נט לערנן און זאלן קיין
מצות נט טון וואס זיי זענן מין אויף דו ישראל פון אלום ביין • אויף
האבן זיי גוזר גווען דס דו ישראל זאלן זייערע קינד נט מלי זיין פדי זיי
זאלן בלייבן ערלים און זאלן ווערן צו מישט צווישן דיא עובדי כוכבים
ומזלות אפר הקביה פון ווענן זיין רחמנות און זיגע תסדים הט גזעהן וויא
דיא ישראל זענן זוף מוסר נפש און אלע דורות איפר דו מצות און האט
דרום גניינט דס הארץ פון דו גדולי המלכות צו גומן אויף דו ישראל און
הט גמאכט דאס זיי האבן מבטל גווען דו גזרות און האבן סתיר גווען צו
דיא ישראל צו מקיים זיין דו מצות בפרהסיא • אזו וויא מור קערנען און
מסקת ראש השנה אכט און צוואנציג טאג און אדר און אין גושע בשורה אן
בקומין צו ישראל דאס זיי דארפן זוף נט אפ טון פון דער תורה דען אין
טאל הט דאס מלכות עובדי כוכבים ומזלות גוזר גווען אויף דו ישראל דס
זיי זאלן קיין תורה נט לערנן און זאלן זייערע קינד נט מלי זיין און
זאלן מחלל זיין שבתות און ימים טובים און גזאנטן יהודה בן שמע און
זייע תבירים און האבן גפרענט אין עצה פון אין שררת וואס אלע גרעספע
לייט פון דר פריעה זענען גווען גוויינטרף צו קיסמן צו אור האט זו גזאנט

קיצור מנורת המאור פרק מו

צו זיי גייט איין שרייבט ביי נאכט איז די מארקן און אין די גאסן פרי די
הארן זאלן הערן און זאלן זיך דר בארמן אייך זיך זענן זיי גנאנגן און
האבן גשריין ביי נאכט און האבן גזאגט טוט עס פון נאכט וועגן זענן מור
דען נוט איינערע ברודר . זענן מור דען נוט קינד פון איין פאטער זענן מור
דען נוט פון איין מוטער און ווארום זענן מור פון ענדערט פון אלע פעלקער
און לשונות וואס איר זענט און איינע גוור שווערע גיורות האבן זיי מבטל
געזען די גיורות און האבן די ישראל דעם טאג יום טוב גמאכט (גרוסיני)
און לערנן מור און מסכת מעלה אמאל הט דאס מלכות עובדי פובכים
ימלות גוור גווען אנורה און די ישראל דס זיי זאלן נוט היטון שבת און
זאלן נוט מלי זיין זייערע קינד ...

און גנאנגן רבי ראובן בן אצטרובל איז הט זיך אפ גשורן דיא
האר וואס אייך דעם שפען און פון הינטען האט ער זיך ביי האר צו
גלאזט פרי ער זאל נוט דער קענט ווערן דאס ער און איהודי דען דיא
עובדי פובכים ימלות פלעגן און צו גיין איז און גנאנגן און האט זיך מר
שפעלט פון איין שררה און הט זיך גזעצט צווישן זיי און הט גזאגט ווער עס
הט איין פיינט צו וויל ער דאס דר פיינט זאל ארום זיין אונד ער זאל רייך
זיין הט דר מלכות גזאגט ער וויל פעסר ער זאל זיין ארום הט ער גזאגט
דרום און און פעסר דאס די ישראל זאלן אום שבת קיין מלאכה נוט מון
דען וועלן זיי זיין ארום הט דער מלכות גזאגט די האסט רעכט גרעט דיא
גיורה זאל בטל ווערן און די ישראל זאלן שון מעגן שבת היטון האט ער
וויך גזאגט צו אום ארום המלך ווער עס הט פיינט צו וויל ער דס זיי זאלן
זיין שטארקע לייט אונד שלאפע לייט האט דער מלך גזאגט ער וויל דאס די
פיינט זאלן זיין שלאפע לייט האט רבי ראובן גזאגט די דאזיגע יהודים זענן
נוט שלאפן פון אייך נאר וויל זייא זענן מקיים מצות מילה דען ווען עס
ווערט גבורין און צו איינים פון זייא און זאמלן זיי זיך איין און שטייען אום
אפ זיין פלייש צו אכט טאג און פון גיסן זיין בלוט ווערט דרום דעם קינדס
בה שלאפט און ווען די וועסט אפ מבטל זיין פון זיי די מצוה פון מילה
און וועלן זיי זיך שטארקן און וועלן מוכר זיין און דור האט דער מלך
גזאגט צו אום די האסט רעכט גרעט די גיורה זאל און בטל ווערן

קעזר מנורת המאור פמיו

(קענו רבנים)

דיא רבנים האבין גערענט איין מאל הט דאס מלכות עובדי פוקבים ומלכות
גוזר גווען איין גזירה אוף די ישראל דס זיי זאלן נוט מלי זיין זייערע קינדער
אונ אין דר צייט און גוברן גווארן רבינו הקדוש הט זיין פאטער רבי שמעון
בן גמליאל גזאנט הקבדה הט אויגו גשאפט מור זאקין מלי זיין אויגענד קינדער
אונ די דאזיגע עובדי פוקבים ומלכות האבון גוזר גווען אויף אויגו מור
זאלן נוט מלי זיין וויא און זאקין מור מבטל זיין די גזירה פון הקבדה
אונ זאלן מקיים זיין די גזירה פון דעם מלך עובדי פוקבים ומלכות און פאךד
איז רבי שמעון אוף גשמאנן אונ הט מלי גווען זיין זון רבינו הקדוש אונ וויא
דער האר פון דר שקאט און דאס גוואר גווארן האט ער גשיקט אונ האט
גרופון רבי שמעון בן גמליאל אונ האט גזאנט צו אים ווארום האטמון עובר
גווען אוף דר גזירה פון דעם מלך אונ האט מלי גווען זיין זון האט רבי
שמעון גזאנט אויגער נאט הט און גשאפט מור זאלן אויגענדע קינדער מלי
זיין האט דער שר גזאנט צו אים די האטמ ביי מור פול פכוד ווייל די ביסט
איין ראש איבד זיין אוימה נאר עם און אבד איין גזירה פון דעם מלך דרום
קען אוף דוד נוט לאזן זיין הט רבי שמעון גזאנט צו אים וואס ווילקסטו מור
פון האט דר שר גזאנט אוף וועל דוד שוקין צום מלך אונ וואס ער וועט דור
וועלן פון וועט ער טון הט רבי שמעון גזאנט צום שר טוא מוט מיי וואס
דיא ווילקסט און האט דר שר באלד גשיקט רבינו הקדוש אונ זיין מוטער צום
מלך זיטנון זיי גזאנען אנאנען טאג אונ וועג צו אקעגן נאכט זענען זיין
צייט און אנמוזיגנס גוברן גווארן און די מוטער פון רבינו הקדוש אריין גזאנען
צו דער מוטער פון אנמוזיגנס הט די מוטער פון אנמוזיגנס גפרענט צו דער
מוטער פון רבינו הקדוש וויא הון זון זייט מוט אונ קינד הט זון גזאנט צו איר
דר מלך הט גוזר גווען אויף אויגו מור זאלן אויגענדע קינדער נוט מלי זיין
אונ אוף האב מיי זון ווא מלי גווען דרום פוקט מען אויגו מוט אנאנדיר צום
מלך

קיצור מנורת המאור פמ"ו

מה

מלך צו מייסד אינו ויא די מוסר פון אנטווינוס דעם עס גהערט פון איד דעם זיא גזאנט צו איר אוב די וויקסט נעם מיי קינד מוט דור צום מלך וואס ער אזו נוט גמלית און דיין קינד נוב מור בוז די וועסט זיך אום קערן פון דעם מלך און גייר צום מלך און מאך אנטריגען דיין לייב און דיין קינדס לייב פון דעם מלך דעם זי אזו גטאן איז אזו גקומן צום מלך און דר שר אריין גמאנן צום מלך און דעם גזאנט צו אום אדוני המלך די אשה דעם עובר גנוען אויף דיין גנדה און האט גלאזט מלי זיין איר זון און היינט האב אונד זיא זיך גבראכט מוט אור קינד און וואס די ווילסט מון מוט אור קענסטו מון האט דר מלך גזאנט צו זיינע לייט זעהט אוב דס קינד און גמלית און ווארן גמינן דאס עס אזו נוט גנוען גמלית און דר צייט און דער מלך ברוגו גווארן אויף דעם שר און האט גזאנט צו אים אויך האב גוזר גנוען אויף דעם וואס גמלית זיין און די האסט מור גבראכט איין קינד וואס נוט גמלית און און דער צייט זענן גזעסן גרוסע הארן פו דעם קינד האבן זיי גזאנט צו אום אדוני המלך מור זאגן גענוים עדות דס דס קינד פון דר אשה און גנוען גמלית נאר זייער גאט און נאדינט צו זיי און ווען זיי רופן צו אים אזו ענפרט ער זייר תיבה און וייר או פסוק שטייט ווער און וייר גאט אונזער גאט דאס ער איז נאדינט צו אונד ווען מור רופן צו אים אזו דעם דר מלך תיבה גשאפט און מען דעם גהרגות דעם שר און ער דעם מבטל גנוען די גזירה און דעם דס קינד און די מוסר אהיים גשיקט לשלום וייר זי און ויידר גקומן צו דר מוסר פון אנטווינוס האט זי אור אפ גגעבן איר קינד און האט ביי איר אפ גענימן איר קינד רבינו הקדוש דעם די מוסר פון אנטווינוס גזאנט צו דר מוסר פון רבינו הקדוש ווייל גאט האט דור איין נס גטאן דורך מור און צו דיין זון דורך מין זון דרום זאלן די קינדן זיין חברים איינר מוט דעם אנדרן בוז אייבג און פון וועגן דעם שבר וואס אנטווינוס דעם געזיגן פון דר מוסר פון רבינו הקדוש און ער גווארן איין מלך איינר זיין אוימה און האט גירשת דיא וועלט און יעני וועלט (וגרסינן) אויך לערגען מור און פבא בתרא רבי ישמעאל פן אלישע זאנט פון דעם טאג אן וואס דר בית המקדש און חרוב גווארן אזו וואלט רעכט גנוען דאס מור זאלן גוזר זיין אויף אונד מור זאלען גיט עסן קיין פלייש און זאל נוט טרינקן קיין וויין נאר מען קען נוט גוזר זיין איין גזירה אויף איין ציבור סיידן דאס רוב פון דעם ציבור קענן בשמיין דר ביי אפר דר ביי קענין דאס רוב ציבור נוט בשמיין דרום און מען עט גיט גוזר און פון דעם טאג אן וואס דס מלכות עוברי פוכבים ומזלות דעם זיך מתפשט גנוען אייבד ישאל און זעגן גוזר אויף אונד שווערע גזירות און זענן

קיצור מנורת המאור פמ"ו

זען אינו מבטל פון תורה און מצות און לאון אינו ניש אויגעזעע קינד
מלי זין איז וואלט רעכט גוען דאס מור זאלן גוזר זין אוף
אינו מור זאלן ניש געמין קיין ווייב דען וועלן מור קיין
קינד ניש האבן איז די קינד פון אברהם וועלן ממילא ווערן פד לענט
פון דער וועלט ניש דורך די עוברי בוכים ומזלות איז די עוברי בוכים
ומזלות וועלן שון ניש גענן מבטל זין אינו פון תורה און מצות נאר מען
קען עס ניש גוזר זין ווייל דס רוב ציבור וועלן ניש קענן דער פיי בשמיין
און וועלן במזיד עובר זין אוף דר גזירה דרום איז בעסר מען זאל ניש גוזר
זין אוף זיי די גזירה כדי זיי זאלן זין שונאים דס זיי זאלן פייגן זיי מאמן
קיין עבירה ניש דער מוש וואס זייא געמין ווייב (והמצות שהיו מוסרין
עצמן עליה) און די מצות וואס די ישראל האבן זיך מוסר נפש גוען איבך
זיי בשעת גזרות צו מקיים זין זיי הט הקב"ה מבטל גוען די גזרות און הט
זיי גהאלפן זיי זאלן קענן מקיים זין די מצות און וויא מור וועלן ווייב און
חלק קדישת תפילין שרייבן אבך די מצות מילה אפילו ניש בשעת גזירה
זענן זיי אוף מוסר נפש ווייזעע קינד אוף קידוש השם און לאון זייא מלי
זין דען צו צייצן ששארפן זייא איבך דעם און וויא מור לערנען און מסכת
שבת רבי נתן זאגט איין מאל בין איך גנאנגן און די שפעט וואס זענען
אויף דעם ים און גקימן פד מור איין אשה וואס זי האט אור ערשטן זין מלי
גוען און ער און נששארפן דריבך און דעם אנדרן זין האט זיא אוף מלי
גוען און ער און נששארפן דריבך און דעם דריטן זין האט זי גבראכט פד
מיר האב איך גזעקן דאס ער און דרום און זין בלוט און נאך ניש אריין
גנאנגן איז די אברים אריין און האב איך גנאנט צו אור ווארט בון זין
בלוט וועט אים אריין גיין און די אברים הט זי גווארט און הט אום דר נאך
מלי גוען און ער גבליבן לעבן און מען הט אום גרופין נתן הבבלי אוף מין
נאמן און נאך איין מאל בין איך גנאנגן און דער מדינה קסומקיא און
גקימן פד מור איין אשה וואס זי האט אור ערשטן זין מלי גוען און ער איז
דריבך נששארפן און אור אנדרן זין האט זי מלי גוען און ער און דריבך
נששארפן דעם דריטן זין הט זי גבראכט פד מור האב אוף גזעקן דאס ער
איז גיין און עס איז נאך און אום ניש דא קיין בלוט און און איין קינד און
איין סבנה מלי צו זין ווייל עס האט נאך קיין בלוט ניש און ויער שלאף און
דיא מצות מילה ווערט אויך ניש רעכט גמאן דען די מצוה און עס זאל פון
דעם קינד אפ זין דס ברית און האב אוף גנאנט צו אור ווארט בון דאס
בלוט וועט קומן און דעם קינד האט זיא גווארט און האט אום דער נאך מלי

גוען

קיצור מנורת המאור פמ"מו

מו

גווען איז דאס קינד לעבן גבליבן און מען האט אום גרויסן נתן הפבלי אויף
מיין נאמן. דיא אדע מימרות קומט (ללמדת) צו לערנן אונז וויא זייער דיא
מצוה איז גווען גלייבט צו ישראל דאס וויא האבן זיך מוסר נפש גווען און
אויך זייערע קינדער וואס וויא זענען ליבד צו די מענטשן פון זיך אליין האבן
זיי דאך זיי אויך מוסר נפש גווען צו אים קומן פריי זאלן מקיים זיין די מצוה
פון זייער בשעפר :

פרק מו (בארבעה מקומות) אויף פיר ערטער האט די תורה אן גזאנט אויף
דער מצוה פון פריה ורביה איז פרשת בראשית און מיד האבן
גלערנט איז מסכת יבמות בית הלל זאגן אמענטש זאל נישט פטל זיין פון פריה
ורביה סיידן ער האט איין זון און איין טאכטער : אויך זאגן מיר און דר גמרא
זען ער האט גהאט קינדער און וויא זענן גשטארבן זאגט רב הונא ער האט
מקיים גווען די מצוה פון פריה ורביה און רבי יוחנן זאגט ער האט נישט מקיים
גווען די מצוה און דוא הקלה בלייבט און וויא רבי יוחנן דרום זאל דר מענטש
זעהן מיט גאר זיין יכולת מגדל צו זיין זיינו קינדער פרי ער זאל מקיים זיין
דיא מצוה פריה ורביה איז נאה מיין גווען ער האט און זאל ער זעהן מיט
זיין גאנץ יכולת צו אויף צוהון אום פרי ער זאל אפ טון פון זיך גאטס צארן
און וויא מיר לערנן און בקא בתרא * (על פן) דרום דארף דער מענטש טון
מיט זיין יכולת צו מגדל זיין זיין זון צו גוטן און צו דר וויסרון אים פון בייע
טרעפניג וואס קענען קומן אויפן עבירות און זאל אים פורזן און רעכט פארטייגן
וועג און זאל אים תורה לערנן און זאל אים געבן אויב און זאל אים איין
מלאכה לערנן ער זאל זיך קענען פארנעם זיין פון אור און וויא מיר לערנן
אין קידושין די רבנים האבן גלערנט אפאסר און מהויב זיין זון צו מלי
זיין און צו אים לייזן אים גווען ער איז אבבור און צו לערנן אים תורה
און צו געבן אים אויב און צו לערנן אים אמלאכה ער זאל זיך קענען פארנעם
זיין פון אור און אטייל זאגן ער און מהויב אים צו לערנן שווימן דען טאמיר
וועט ער פארן און אטיף און די שף וועט אונטער גיין דען וועט ער זיך קענען
מציל זיין ווען ער וועט קענען שווימן רבי יהודה זאגט ווער עס לערנט נישט זיין
זין אמלאכה איז גלייך וויא ער לערנט אים צו פגולן לייט דען ווייל ער קען
ק"ו מלאכה נישט וועט ער מיזן לייט פגולין פרי זיין פרינסה צו פקומן *
(וגרסינן) אויך לערנן מיר איז מסכת סוטה רבי אליעזר זאגט ווער עס לערנט
מיט זיין טאכטער תורה און גלייך וויא ער לערנט זוא פרי שאייט צו זיין און
עזות קייט צו פרויבן זאגט רבי אבהו דער טעם פון רבי אליעזר און ווייל
עס שמיט און פסוק דאס דוא תורה זאגט אויך הקמה אויך טוא רואן טומ
כלנהייט

קיצור מנורת המאור פ"ז

קלוגקייט בלומד בייא וועמן איך רוח אזו ווערט דער מעניש קלוג דרום ווען
דער מעניש וועט מיט זיין טאכטער תורה לערנן וועט זיא בייז טאן און דורך
איר קלוגקייט וועט זיא וויסן צו פאר בארנן אירע ביזע מעשים דרום זאל
מען מיט אטאכטער קיין תורה ניט לערנן (והאומנות המזב) און דו בעסט
מלאכה וואס אמעניש זאל לערנן זיין זון און דו תורה דס זוא שפייזט דעם
דעם מענישן אויך דר וועלט און מאכט אום איין בשמאנד אויך יענר וועלט אזו
וויא מיר לערנן און קדושין רב גהוראי זאנט איך לאז אוועק אלע מקאבות
און לערן נוט מוט מיינו קונטר גאר תורה דאס זיין זאלן עסן דעם שבר
פון זיער ארבת אויך דר וועלט און דאס קרן זאל זיין בלייבן שמיין לעולם
דבא דען אלע מקאבות וום און דער וועלט איז בשטייגן נוט צום מענישן
גאר אין זיין וועניש און ווען זיין פה איז אויך אום אבר ווען ער פאלט
און איין קרענק אודר ער ווערט גשלאגן מיט יסורים אודר ער ווערט אקט
אזו קען ער שון נוט ארבעטן און שטארבט און היינגר אבר דוא תורה אזו
נוט אזו נייארט זוא דר הייבט דעם מענישן און הוט איהם פון אלעם
בייזן אין זיין וועניש און נוט דאס אליין נייארט נאט און איין האפנונג אין
זיין אלטקייט און נוט דאס אליין נייארט נאט ברוד הוא הט לוב דוא
צדיקים אויך זיער עלטר מיין וויא איז זיער וועניש און אויך אזו גפינן
מיר בייא דו צדיקים וום האפן דו תורה גהאלטן איי זוא אזו גנעבן גווארן
און נאט הט זיין גפענישט און זיער וועניש און זאנט דער פסוק אויך זיין און
דיא וואס האפן צו נאט דוא וועלן פאר בייטן פה און זיער עלטר זאנט
דער פסוק זיין וועלן נאך שפראצן מוט גרעכטיקייט און אויך אזו גמונסט
בייא אברתם אבינו דאס ער האט גהוט דוא נאנצו תורה איי זוא אזו גנעבן
גווארן אזו וויא און פסוק שטייט וייל אברתם הט צו גהערט און מיין קוד
און האט גהאלטן מיין תורה און נאט האט אום גפענישט און זיין וועניש
און אין זיין אלטקייט און זיין וועניש האט נאט זאנט צו אום אויך וועל דוך
מאכן צו אנרום פאלק און וועל דוך פענישן און אין זיין עלטר זאנט דער
פסוק און אברתם אזו גווארן אלט און אזו גקומן און דו אלטע טעג און
נאט האט אום גפענישט מוט אלו נומן פרכות און אויך אלו צדיקים וום האפן
דו תורה גהאלטן און זיער וועניש און אויך זיין זאנט און דו וום האפן
צו נאט וועלן פאר בייטן פה און וועלן זיין שטארק און אין זיער עלטר אזו
אויך זיין גזאנט זיין וועלן נאך שפראצן מוט גרעכטיקייט און וועלן זיין צווייטער
מוט קונטר :

לעולם

קיצור מנורת המאור פמח

פרק מח (לעולם ישתדל אדם) אייבונג זאל זוף אמענש משתדל זיין אונ זל זעהן צו גוויינן זיין זון פון זיין זינקייט צו לערנן אום תורה נאך דעם פח פון דעם יונג אונ נאך זיינו יארן דהיינו ווען דאס קינד הייבט אן צו קענן רעדן זאל ער עס גוויינן אונ פסקים צו זאגן דהיינו (תורה ונהל לנו משה) אונ (שמע ישראל) אונ נאך אזעלכע פסקים פרי ער זאל אפ שייך אהלק צו גאט פון די רייד פון דעם קינד אונ דאס די ערשטי רייד פון דעם קינד זאל זיין אונ גאטס דינסט אונ דער פאטער דארף דאס קינד אפבר בעמז מיט גוטו רייד און דס קינד זאל זעהן דאס מען הט אום רוב אונ מען גלויבט צו אים ווייל ער גייט מוט חשק צו לערנן אונ ווען דס קינד ווערט גרום אונ אזו ממאס אונ די ערשטע קליינע מתנות זאל ער אום געבון אנדרי מתנות גרעסרי נאך דעם גלויסטן נאך פון דעם קינד אונ ווען דס קינד ווערט נאך גרעסר אונ אזו אונ די גרעסרי מתנות און ממאס זאל ער זאגן צו אום לערנן תורה פרי דוא זאקסט חשוב ווערן אונ וועסט ווצון אויבן און אונ מוועט דיך רופון רבי אונ מוועט דור פבור און טון אונ ווען דס קינד ווערט דר מוט און נוט אויבר גבעטן זאל ער זאגן צו אום לערן תורה פרי די זאלסט זוכה זיין צו קומן אונ גן ערן אונ ווען ער וועט דס קינד גוויינן אונ די תורה וועט דס קינד צום סוף מוט זיין שכל גרייכן די אמתה פונה פון דערי תורה אונ אור תענוג אונ אור ליבשאפט אונ וועט זאל לערנן לשמה : (ועדי שיהא הקטן בן ר או בן זי שנים) אונ ביז דס קינד וועט זיין אלט זעקס אודר זיבן יאר זאל ער אים נים גייטון אונ דעם יאך פון לערנן גיארט ווייניג זאל ער לערנן מוט אום מוט איין גפעטנער הייט אזו ווי מור לערנן אונ בבא בתרא : (אמר ליה רב) רב האט גזאנט צו רב שמואל בר שילת ער אזו גווען אמלמד תינקות האט ער גזאנט צו אים ווייניגר פון זעקס יאר זאלסטו נוט אן געמן אקינד צו לערנן דער מוט אונ פון זעקס יאר אן אונ וויימר זאקסטו עם אן געמן אונ זאלסט אום שמאפן דס לערנן מוט גוואלד אזו וויא מען שטאפט איין אוקס דס עסן מוט גוואלד ווען מען וויל ער זאל פעט ווערן נאך האט גזאנט רב צו רב שמואל בר שילת ווען די שלאגסט אקינד זאלסטו עם נוט שלאגן נאר מוט דעם רופן וום מען בונד דער מוט צו איין שוך ווען עט וועט וועלן לערנן וועט עם לערנן דורך דעם שלאגן אונ ווען עם וועט נוט וועלן לערנן זאלסטו עם מער נוט שלאגן אונ זאלסט עם און נוט ארום טוטוסון גיארט עם זאל ווצון מוט דוא חבירים וום לערנן דען וועט עם לסוף געמן זוף צום הארצן אונ וועט און וועלן לייירן ווייל עם וועט זעהן דאס אלע זיינע חברים לערנן (וגרסינן) און לערנן מור אונ כתובות רבי יצחק זאנט

אין

כיצור מנורת המאור פמ"ח

אין דר שטאט אישא האפן די חכמים מתקן גווען דס אמענש זאל זיך במהקן
מיט זיין זון און זאל אים גוטע רייד ריידן דאס ער זאל לערנן בזה ער ווערט
אלט צוועלף יאר אפן דער נאך זאל ער מיט גוואנד לערנן מיט אים און זאל
אים שלאגן און זאל אים נישט געבן קיין עסקן און זאל אים אלץ צרות
אין מיין בזה ער זאל לערנן פרעגט דוא גמרא עם קען דאך אזו נישט זיין
דען רב האט גזאנט צו רב שמואל בר שילת ווייניגר פון זעקס יאר אלט
זאלסטו נישט אן נעמן אקונד צו לערנן דער מיט אים פון זעקס יאר אן
און ווייטער זאלסטו עם אן נעמן און זאלסט עם ששאפן דס לערנן מיט
גוואלד אזו וויא סשטאפט איין אוקס דס עסן מיט גוואלד ווען מען וויר
ער זאל פעט ווערן זעקן מור דאך דאס פון זעקס יאר אן און ווייטער
זאל מען דס קונד ניימן צום לערנן און וויא זאנט רבי יצחק דס ווען צוועלף
יאר אן זאל מען ערשט דס קונד ניימן צום לערנן ענפרט דו גמרא רב הו
גמיינט צו פאך לערנן זאל מען עם פון זעקס יאר אן און ווייטער ניימן
צום לערנן און רבי יצחק מיינט משניות צו לערנן זאל מען עם ערשט צו
צוועלף יאר אן הובן ניימן צו לערנן דען אפוי האט גזאנט מייין זיין אס
דאס האט מוץ אוף געזונן דס מור גזאנט צו זעקס יאר זאל דס קונד אן הובן
פאך צו לערנן און צו זעקן יאר זאל עם אן הובן משניות צו לערנן אונ צו
צוועלף יאר זאל עם אן הובן צו פאסטן איין מעט לעת דהיינו יום פפיר
און השעה קאב דענסט מאל פאסט מען איין מעט לעת און דו און נאר
גזאנט בייא אמידול ווייל זוא לערנט קיין תורה נישט און אויך נאמור
שטארק דרום דארף זוא און אן הוב צוועלופטן יאר צו פאסטן איין מעט
לעת אפן אזכר לערנט תורה און דוא תורה מאכט דעם מענשן שלאף דרום
דארף ער נישט צו פאסטן בזה ער ווערט אלט דרייצעהן יאר : (ואמרין)
אוף זאגן מור און דר גמרא רב זאנט ווער עם פרעגט אריין זיין זון צו
לערנן תורה ווייניגר פון זעקס יאר אלט לופט ער לסוף נאך דעם קונד
צו מיין אלע רפואות צו גונד מאכן אים און קען עם נישט דער גרייך
ער זאל גונד ווערן דען דס קונד ווערט שלאף דרובר און ווערט ססופן
ווארום דוא תורה מאכט אים שלאף דעם פה און אמיל זאגן זיינע
חברים לופן נאך דעם קונד צו קומן צו זיין חכמה און קענן נישט
גרייכן אים דען ער ווערט מייין למדן פון זיין און דוא ביי דע דיעות זענן
אמת דען ווען דס קונד און אשלאף קונד אזו זאל מען עם נישט געבן פר
זעקס יאר לערנן ווארום עם און איין סבנה פר דעם קונד ווען עם און אפן
אשטארק קונד זאל מען עם יא געבן פר זעקס יאר לערנן וועט עם ווערן

קיצור מגורת המאור פמ"ח

אגרוסר למדן (נחייב אדם ללמדו) אינו דער פאטער און מחויב צו לאזן לערנן זיין קינד וויא ווייט ער קען דר לאנגן און דס קינד קען דער לאנגן אזו וויא מיר לערנן אין קדושין ביז וויא לאנג איז אפאטער מחויב ציא לאזען לערנן זיין זיהן זאגט רב יהודה פין וועגן שמואל אזו וויא זבולין בן דן דס זיין עלטער פאטער האט מיט איהם גלערינט מקרא און משנה און הלכות און הגדות דאס אלץ און אפאטער מחויב צו לערנן זיין זון (גם קצינו) אוף גופונן מיר בייא חזקיהו מלך יהודה האמשי ער אז גווען אמלך און אגרוסר חשוב צווישן די ישראל פון דעסט וועגן פון וועגן דעם ליבשאפט פון דער תורה וואס זיינע קינד זאלן לערנן האפן דוא חקמים גזאגט אוף אים דאס ער האט זיין אלץ גמרא און אוף זיינע אקסקון און בית המדרש אריין אזו וויא מיר לערנן און ברכות רב מתנה זאגט וואס מיינט עס דער פסיק ווער אזו אזו וויא דער חכם וואס ווייסט אפשרה צו מאכן און זיין נאך דאס מיינט מען ווער אזו אין חכם אזו וויא הקביה דאס ער האט גוויסט צו מאכן זיין פשרה צווישן צווייא צדיקים דהיינו צווישן חזקיהו המלך און צווישן ישעיהו הנביא דען חזקיהו המלך האט גזאגט ישעיהו הנביא דארף קומן צו מיר דען מיר גופונן דאס אליהו הנביא איז גאנגן צו אחאב ווייל ער איז גווען זיין מלך און ישעיהו הנביא האט גזאגט חזקיהו דארף קומן צו מיר דען מיר גופונן דאס יהורם בן אחאב האמשי ער אזו גווען אמלך און ער דאך גאנגן צו אלישע הנביא און ווייל זיין האפן זוף איינר מוט דעם אנדרן ניט געהן האט דרום ישעיהו הנביא נומ גשפראכט חזקיהו ווייל ער זומ קיין ווייב ניט גנומן האט גאט גמאכט אפשרה צווישן זיי און הט גפראכט יסורים אוף חזקיהו דס ער איז קראנק גווארן אזו הט גאט גזאגט צו ישעיהו הנביא זיין צו חזקיהו און זיין אום מבקר חולה דען ער איז קראנק אזו וויא אין פסוק שמיים און די דאוונע מעג און חזקיהו קראנק גווארן צו שמארבן פון דער קרענק און ער איז גקומן צו אום ישעיהו בן אמוץ הנביא און האט גזאגט צו אים לאז צוואה צו זיין חז גונד דען דוא וועסט שמארבן און וועסט ניט לעבן דס הט ער גמיינט דוא וועסט שמארבן אוף דר וועלט און וועסט נומ לעבן אוף יענר וועלט האט אום חזקיהו גפרעגט פר וואס האט ישעיהו אום גזאגט ווייל די האסט קיין ווייב נומ גנומן און האסט קיין קינד נומ גפראכט אוף דער וועלט הט חזקיהו אים גזאגט די שמערן זעהר האפן מיר גזאגט דאס נומ קיין גיטע קינד וועלן ארום זיין פון מיר דרום האב איך קיין ווייב ניט גנומן האט ישעיהו גזאגט צו אום מוט דוא פרארנגע זאכן פון גאט נום האסטו צו זיין די האסט גהערט צו זיין וום דוא פיסט גשאפט גווארן און

קיצור מנורת המאור פ"ח

גאט לאז טון מוט דיינע קינדער ווס ער וויל האט חזקיה גזאנט צו ישעיה גיב
סיר דין טאכטער אפטר וועט דין זכית און מין זכות גורם זיין דאס ניטע
קינדער וועלן ארום קומן פון אונז האט ישעיה גזאנט עס אזו שון דאך ננור
גווארן דו גוירר די זאלסט שארפן האט חזקיה גזאנט צו אים די פן
אטון פו קענד דין גביאות איז גיט ארום פון מויר דען איד האב און בקבלה
פון מין עלטר פאטר דוד המלך דס אפילו ווען אשארפע שווערד לוגט אוף דס
טענשנס האלף זאל ער זיך דאז ניט פו מידן פון צו בעטן גאט דען גאט קען
אין טציל זיין דר פון אזו וויא אין פסוק שמיט ווען מען וויל מיך הרגן טיא אוף
דאך צו גאט האפן דען דוד המלך האט גזעהן דעם מלאך המות איז זיין שווערד
אז גווען אום גצונן פון דר שיד אין זיין האנד איז ער האט גוואלט ממות זיין
צו דוד בשעת אז דער דבר איז גווען און דוד האט גבעטן און אזו
גיזול גווארן פון אים האט חזקיה אוף גאט גבעטן און אזו וואוין גהייקט
פון דער קרענק און ישעיה האט אים גגעבן זיין טאכטער האט זיא
אום גהאט צווייא זין מנשה איז רבשקה איין מאל האט חזקיה
גטראגן זיי אויף זיין אקסל צו פרענגן זיי איז בית המקדש תורה צו לערנן
האט איינר פון זיי גזאנט צום אנדרן אינוער פאטרם קאפ אזו דאז צו
טאבן דרום איין טאב צו ברטאן איז אים פוש איז דער אנדער האט
גזאנט אינוער פאטרם קאפ איז גוט צו מקריב זיין אוף אים קרפנות צו
דר דמות פוכבים ומלות הט חזקיה זיי אראפ גווארפן פון זיין אקסל צו דר
ערד אזו רבשקה נשארבן דר פון איז מנשה אזו לעבן גבליבן הט חזקיה
גלינט אוף זוף דס פסוק איז די פלים פון דעם שלעכטן מענשן בלוזר די
קינד דו זענן בייו (וגם צריך אדם) און אויך טון איין מענש גוויינן זיין
זין איז זיין יונקויט און מצות בדי ער זאל זיין גוויינט און זיי אז ער וועט
גרום ווערן אזו וויא מור קערנען און מסכת סוכה איין קליין קינד וואס
דארף גוש גיטיג צו דער מומר אזו עס מהיב און מצות סוכה און ווען ער
ווייסט צו שאקלן מוט איין לולב דארף אים דר פאטר צו קומן איין לולב
און ווען ער ווייסט איין שלית צו אן טון דארף דר פאטר צו קומן אים איין
שלית בדי צו געוויינן אים יונגרהייט און מצות אויך לערנן מור און מסכת
יבא רב נחמן זאנט איין קינד וואס איז אלט גיין אודר צעהן יאר אזו מוז
מען עס גוויינן עטליכע שעות צו פאסן ווען איין הענית אזו איז אוף אזו
מוז מען אום געוויינן און אלע מצות און אזו אויך שמיים און פסוק גוויין
דעם זינג נאך זיין פח נאך און גושן וועג בדי אז ער וועט אלט ווערן זאל
ער זוף אויך גוט אפ טון דר פון דאס מיינט מען ווען דאס קינד וועט

קיצור מנורת המאור פמ"ח מ"ט

אין זיין יונגקייט האבן איך זיך דאס לערנן און דס גוויינונג און מצות און
 דס גוויינונג און גוטע מדות און איין פל שפן דס און זיין אלמקייט וועט ער
 די גוטע מדה נישט אפ טון פון זיך דען דר הרגל און די גוטע מדות וועט
 ווערן צו אים איין טבע' און נאך מיין און דר עלקר דאס דס היינטיקייט
 פון דעם נסאור און דאס נאך יאנון נאך תאנות ווערט נקולט בייא דעם
 מענשן א נעם קומן אזעלדע יארן וואס דר מענש זאגט און זיי דס ער
 בערעט זיי נישט און איין פל שפן דאס ער וועט זיך דענסמאל האלטן און די
 גוטע מדות' אדר און מינט דר פסוק ווען די וועסט לאזן צום יונג ער זל
 זיך געוויינן און זיין ביוון וועג צו זיין פטל און צו נאך יאנון נאך דעם
 ווילן פון זיין גער דרע און די וועסט אום נישט פון ווערן צו אום קערן אום
 צו גושן ווייל די וועסט דור טראכטן ער און נאך יונג זאגט דר פסוק אפילו
 ווען ער וועט אלט ווערן וועט ער זיך נישט אפ טון פון דעם ביוון גוויינונג
 בלומער ער וועט זיך נישט קענן אפ גוויינן דר פון ווייל די ביווע גוויינונג
 ווערן צו אים איין טבע אזו וועט ער זיך שון נישט קענן אפ שיידן דר פון
 און ווען די וועסט אפ גוויינן דעם יונג און מצות און זיין יונגקייט אזו ווען ער
 וועט אלט ווערן וועט ער נאך מערן מצות צו טון :

פרק מט (בכל דבר) און אלע זאכן זאל אמענש לוב האבן זיין זון און
 צו שטראפן אים ער זאל גיין און גושן וועג דען ווען ער פון
 מייד שטראפן פון זיין זון דס ער פיינט זיין זון ווארום ער און אום גרות דס
 ער גייט ארום לתרבות רעה אזו וויא מור גסונן און (ואלה שמות רבה) עם
 שמיים און פסוק דר וואס פון מייד זיין רום פון זיין זון דר דס פיינט זיין
 זין און דר וואס דס לוב זיין זון פארשט ער אום מוט שטראפן פראענט דר
 מדרש דער מנהג עולם און ווען איין מענש זאגט צו זיין חבר יענר מענש
 האט נשלאגן דיין זון אזו גידעמט ער מוט יענס און קריג בוז און לעבן
 אריין און ווארום זאגט דר פסוק דר וואס פון מייד זיין רום פון זיין זון
 דר דס פיינט זיין זון' נייארט דר פסוק קומט צו לערנן דוה דער וואנט פון
 מייד זיין רום פון צו שטראפן זיין זון ווען ער מוט ביוו דר האט פיינט זיין
 זין דוה דעם וואס זיין פאטער שטראפט אים נישט גייט ער לסוף ארום
 לתרבות רעה דען אזו גסונן מור ביי ישמעאל דס אברהם דס גרום ליבשעמט
 גהאט צו אים און דס אים נישט נשטראפט און זיינע ביווע מעשים' און ער
 דסוף ארום גנאנגן לתרבות רעה און אברהם דס אים פיינט נקריגן דווייגער
 און דס אים ליידיג אום גוצונן פון זיין הויז דען אזו ישמעאל און אלט גווען
 מאפעקן יאר האט ער אן גהויפען צו ברענגן איין דמות עובדי פוכבים

ומולות זיין

קיצור מנורת המאור פמ"ט

ומזכות פון דר נאכ אין דאס הויז פון אברהם און דאס זון נשפילט דער
טוט דס מיינט מען ער האט עס גוונט און דאס שורה גואנט צו אברהם פון
פרייב דו דאזיגע דינסט קער מיט איר זיין ווארום פאשר וועט זיך מיין
זיין יצחק אפ לערנן זיינע פיינע מעשים * (ביצא בו) אויך גפינן מור אין
גלייבניש פיי יצחק דס ער האט ליב געהאט עשו און דאס אים נאט נשפראפט
ווען ער האט גטאן ביזו און ער לסוף ארום גנאנגן לתרבות דעה און וויא
מיד האבן גלערנט פונעם עבירות האט עשו עובר גווען און דעם פאן וואס
ער האט דו בכורה פון קופט ער און גלעגן פיי אין גערה מארסרה * און
האט גהרגט אנש-און האט גלייבניש און תחיות המתים און האט גלייבניש און
גאט און האט מבינה גווען דו בכורה און נאך מער ביזו האט ער גטאן דאס
ער האט געגליקט דעם טוט פון זיין פאשר און האט גוואלט הארגען זיין
פריינד יעקב און וויא און פאק שטייט דס עשו האט גואנט זיין זאלן געענן
דיא טרויער מעג פון מיין פאשר וועל אויך הארגען מיין פריינד יעקב און ער
האט גורם גווען צו יעקב דס ער האט גמזט אנמלושן פון זיינע עלטערן און
עשו און אויך גנאנגן צו ישמעאל צו אפ לערנן זיך פון אים נאך מער ביזו
און דס ער זאל נאך מער זיך און זיינע זינד און וויא און פאק שטייט
און עשו און גנאנגן צו ישמעאל (ביצא בו) נאך און אגלייבניש גפינן מור
פיי דוד דאס ער האט נאט גוואלט שלאגן זיין זון אבשלום ווען ער האט
עפס ביזו גטאן און ער לסוף ארום גנאנגן לתרבות דעה און האט גוואלט
הארגען זיין פאשר און און גלעגן פייא דו ווייפר פון זיין פאשר און האט
גורם גווען דס זיין פאשר און גנאנגן פארויס און האט גוויינט * און ער האט
גמאכט פאלן פון דו ישראל און דר מלחמה פיל טויזענד מענטשן און האט
גורם גווען צו זיין פאשר פיל שווער זאכן וואס קיין סוף און גיטאנו זיין
און וויא עס שטייט און פאק דאס דוד האט גמאכט איין מומור און זיין
אנמלושן פון פון זיין זון אבשלום און עס שטייט דרינגן דס דוד האט גואנט דו
נאט וויא פיל מיינע בליידיגער זענן * פיל לייט זענן אויך גשטאנן אויף מור
און מור לערנן און דער נמרא פרבות רבי שמעון פון יוהא זאנט עס און
ערטר איין ביזו אויף ציהאנג און דעם מענשטס הויז מיין פון דר מלחמה פון
גור ומגור דען פיי אבשלום שטייט דאס דוד האט גואנט (הי מת רבו צרה) דו
נאט וויא פיל מיינע בליידיגער זענן און פיי דר מלחמה פון גור ומגור שטייט
(למה רגשו גוים) ווארום זאלט איר שטארקן איר פעלקער עוברי בוכבים
ומזלות צו מלחמה האלטן אויף דו ישראל עס וועט אייך נאר נישט העלפן איר
וועט נישט קענען אויס ריכטן אקעגן ישראל און עס שטייט נאט זייער פיי

קיצור מנורת המאור פרק מט

זוהי סול מייגע בליידער זענן אזו וויא עס שטייט ביי אבשלום זעהן מור
דס די זאך פון אבשלום איז שווער פון דר מלחמה פון גוג ומגוג דר פון
זעהן מור וויא זייער איין מענטש גהער צו שטראפן זיין זון כדי ער זאל נישט
ארום גיין לתרבות רעה (ושבה גדול הוא לאדם) אינעם און איין גרוסקר
לויב צום מענטשן זענן עס גייט פון אום נישט ארום איין זון אודר איין
תלמיד וואס נישט גייט איז אזו וויא מור לערנן אונ ברבות או די רבנים מלענן
אונעק גיין פון רב חקדא פלענן זיי זאגן דעם פסיק (אלופינו מסובלים וגו')
קרובין דריין רב אונ שמואל איינר זאגט (אלופינו) מיינט מען זיי זענן הארן
אין דר תורה אונ (מסובלים) מיינט מען זיי זענן בלאדן מוט מצות אונ
איינר זאגט (אלופינו) מיינט מען זיי זענן הארן אונ תורה אונ אין מצות אונ
אונ (מסובלים) מיינט מען זיי זענן בלאדן מוט יסורים אונ לערנען דאך
תורה אונ טון מצות שטייט ווייטער אינעם פסיק (אין פריק) עס זאל קיין בלאדאך
נישט זיין צווישן אינעם דס איינער חברותה זאל נישט זיין אזו ווא די חברותה
פון שאיל דאס דואג האדומי איז ארום גנאנגן פון זיי (אין יוצאת) אונ עס
זאל פון אונער חברותה קיין ביז אונאנג נישט זיין אזו וויא עס אזו גרען
אין דר חברותה פון דוד דס אחיתופל אונ ארום גנאנגן פון זיי (אין יוצאת)
אונ עס זאל פון איינער חברותה נישט גהערט ווערן איין ביז גשריית דס
קיין בייער מענטש זאל נישט ארום גיין פון אונ אזו וויא עס אזו ארום גנאנגן
פון דר חברותה פון אלישע דס גהוי איז ארום גנאנגן פון זיי (בדחובותינו)
עס זאל נישט ווערן גהערט פון אינעם אונ איינערע גאסן קיין ביז גשריית אונ
דאס צו אונ זאל נישט זיין אונ אודר אתלמיד וואס זאל טון בייע מעשם
(זאל ישנה אדם את בנו) אונ אמענטש זאל נישט פר גנדערן זיין זון צו געבן
אום עפיים מיין פון די אנדערע פריער פון וועגן זיין זאלן זוך נישט מתקנא
זיין אונ אים אונ וויא מור לערנן אונ מסבת שבת רבא בר מחסא זאגט
פון וועגן רב חמא בר גוריא פון וועגן רב אייביג זאל אמענטש נישט פר גנדערן
זיין זון צווישן די אנדערע זון צו געבן אום עפיים מיין פון זיי דען פון וועגן
דער זאג פון צוויי סקעים זייד וואס יעקב הא גמענט געבן צו יוסף מיין פון
זייע אנדערע זון אזו האבן זוך זייע פריער מתקנא גווען אונ אים אונ די
זאך האט גורם גווען דאס אונזערע עלטרן האבן גג דרמ קיין מצרים (זייער)
אדם ליתור) אונ אמענטש דארף זוך צו היטן דאס ער זאל נישט אום ציהן
אמיאום ווארט פון זיין מול פר זיין זון אונ מכל שכן דס ער זאל נישט טון
אמיאום זאך פר זיין זון כדי זיין זון זאל זוך נישט אפ לערנן פון אים אונ
אזו צו טון זייערע ער זאל זעהן צו דר ווייטערן זיין זון פון איין מיאום זאך

קיצור מנורת המאור פמ"ט נ

אזי אויף פון אזוי איין זאך וואס נאר גלייך אזוי צו דר מיאוסר זאך. אפילו
ווען צו צייטן רירט דר פאטער אן אזי דר מיאוסר זאך זאל ער דאך זייער
היטן זיך פון צו אן רירן דרינגן פון ניין זין נייארט ער זאל גנעהן זיין זון
צו דר מדה פון די חסידים אזי זאל אים דר ווייטערן פון פינט שאפט מוט
לייטן איז פון קנאה איז פון קריג איז ווען איין מענטש שענט אים אודר ער
שלאנט אים זאל ער פון הולקן די זאך פון זיין זון פדי דר זון זאל זיך ניט
אריין ברענגן אזי איין ספקה פון וועגן דר קנאה פון זיין פאטערס קבוד. מען
האט גזאנט עס אזי גווען איין מעשה מוט איין חסיד דס ער הט זיך מתנווכח
גווען איז גמשפט מוט זיין חבר איז טוער פון דוא דיינים איז זיין זון אזי
אויך גווען ביי אים אזי הט זיין בעל דין אום גשענט איז גלעסערט איז הט
גזאנט צו אים די האסט אזי איז אזי גטאן איז ער הט גזאנט אויף דעם חסיד
זייער מיאוסר איז שענדליכע רייד. הט דער זון פון דעם חסיד דס גהערט
איז עס האט געגרימט זיין צארון דרייבן איז ער האט זיך גוואקט קריגן מוט
דעם מאן זיין פאטערס בעל דין ווייל ער הט זיין פאטער אזי גשענט. וויא זיין
פאטער הט דער פילט דרינגן דאס זיין זון ווייל זיך קריגן מוט זיין בעל דין
פון זינט וועגן הט ער גזאנט צו זיין זון מיי זון ווארום גרימט עס דוך איז
אנדערש אמת די זאך איז אויך האב גוטן די בייזע מעשים וואס זיך בעל דין
הט גזאנט אויף מיר ווארום זאלסטו דו קריגן מוט אים אויך האב גוטן נוט
וויא דעכט אזי דרום בין אויך דאך ווערט צו הערן דאס שענדליכע אזי די
קללות אויף מיינע בייזע מעשים וואס אויך האב גוטן איז אזי אויך האב
אנדערש נוט גוטן דיא בייזע מעשים וואס ער זאנט אויף מיר ווארום זאלסטו
זארג האבן אויף די דברים בטלים וואס ער זאנט לאז אים גיין אזי לאז ער
זאגן וואס ער וויל דען השם יהברך וואס ער וויסט די פון בארגיגע זאכן
ער ווייסט דס ער זאנט פאלשע רייד איז לנגין (וסוף דבר) דעו סוף פון
דר זאך איז דס אמענט דארף זיך זעהן צו פורן מוט זיין זון מוט יסורים
איז מוט אלערלייא שטראף פדי דס קינד זאל גיין איז גוטן וועג גייערט
ווען דר נאמור פון דעם קינד איז גוט דאס ער דארף אים נוט מדרוך זיין
צו גיין איז גוטן וועג דען דאס קינד גייט פון זיך זעלבסט איז גוטן וועג
דעם דארף ער נוט צו שטראפן:

פ"ק נ (המלמד את בנו תורה) דר וואס לערנט מוט זיין זון תורה אזי
זיין שכר גרוס אזי וויא מור לערנן איז קרושין רבי יהושע בן
לוי זאנט ווער עס לערנט מוט זיין אייניקל תורה אזי גלייך וויא ער האט
די תורה מקבל גווען אויף דעם בארג סיני דען עס שטייט איז פשוט דוא
זאלסט

קיצור מנורת המאור פינ

גא

ואלסט דו תורה צו וויסן מון צו דיינע קינדער און צו דיינע קינדס קינדער
און עם שמיים דער נאך געדענק דעם מאג וואס דו ביסט גשטאנן פו נאט
דיין נאט אויף דעם בארג חורב דאס אזו דר בארג סיני וויינט אינו דער
פסוק וייל ער לערנט מוט ויינע קינדער און קינדס קינדער תורה אזו גלייך
וויא ער האט דו תורה מקבל גווען אויף דעם בארג סיני רבי חייא בר אבא
הט אן גבראמן רבי יהושע בן לוי דאס ער האט נאך זיין נאכט הוינג אויף
זיין קאפ גהאט און האט זיין קינד גפירט און שול אריין צו לערנן דען פו
צייטן פלעגן דו מקמדים לערנן מוט דו קינדער און שול הט רבי חייא בר
אבא גפרענט צו רבי יהושע בן לוי ווארום האסטו דורך אזו גאייקט צו פוררן
דיין קינד און שול אריין און האסט פריער נוט אן גוטן דיין רעכט היטל אויף
דיין קאפ הט רבי יהושע בן לוי גזאנט צו רבי חייא בר אבא אזו דען דאס
איין קליינע נאך וואס עם שמיים דר ביי גשריבן ווען דו וועסט מאכן וויסן
דו תורה צו דיינע קינדער און צו דיינע קינדס קינדער אזו אזו גלייך וויא דו
האסט דו תורה מקבל גווען אויף דעם בארג סיני נוא וויא זאל אויך מוק נוט
אילון אזו איין מצוה צו מון פון דער צייט אן און ווייטר הט רבי חייא בר
אבא נוט אן גביסן דאס גבראמן פלייש וואס ער פלעגט אן צו בייסן בוז ער
הט פריער אייבר גלערנט מוט זיין קינד דאס לערנן וואס ער האט געקסן
גלערנט און הט נאך איין פסוק צו גלערנט מוט אום און רפה בר רב זונגא
הט נוט אן גביסן דאס גבראמן פלייש וואס זיי פלעגן אן צו בייסן בוז ער
הט פריער ויינע קינדער און שול אריין גבראכט (ונם הנשים) און אויף דו
ווייבר האטשו זיי זענן נוט מחויב צו לאזן לערנן זייערע קינדער האבן זיין
דאך איין גוטן שבר פו דס וואס זיי פמאן זוף און פוררן זייערע קינדער און
בית המדרש צו לערנען אזו וויא מיר לערנן און בקבות דו רבנים האבן
גלערנט עם אזו גרעסר דס פו זיכרונג וואס נאט הט פו זיכרמ צו דו ווייבר
פון ישראל מיין וויא צו דו מאנן דען עם שמיים און פסוק דאס דער נביא
זאנט אור גריאטו ווייבר הערט צו מיין קול אור פו זיכרמע מעכטר פו
געקט מיין זאג זעהן מור דס דער פסוק רופט זיי אן גריאטו און פו זיכרמע
רב הט גזאנט צו רב אשי דורך וואס זענן דו ווייבר זוכה לעולם הבא זיי
לערנן דאך קיין תורה נוט הט ער אום גענפערט דורך דעם וואס זיין פרגעגן
זייערע קינדער און שול אריין צו לערנן און מאבן זייערע מאנן לערנען
אין בית המדרש און לאוזן זייערע מאנן אנוועק ציהן צו לערנן און איין
אנדער שטאט און זענן מרוצה צו זענן אליין בוז זיין וועלן קומן דורך
דעם זענן זיי זוכה לעולם הבא (ונרסינן) אויף לערנן מור און מסכת סוטה

רבינא

קיצור מנורת המאור פמ"ו

רבינא זאגט דר זכות פון דר תורה קען מגין זיין אויף די ווייב דאס קיין
שטראף זאל נישט קומען אויף זיי איבער איין חטא. אויך ווען די וועלט מוז פֿרעגן
זיין זענען דאך נישט גשאפט גווארן תורה צו לערנען האבן זיי דאך איין זכות
פֿר דעם שֿכר וואס זיי מאכען זייערע קינדער לערנען אויך גיבן רשות צו זייערי
מאגן אוועק צו צייען אויך פֿרעמדע שטעט צו לערנען אויך ווארען צו זיי קומען
דרום צו טיילן זיין זיך מיט דעם שֿכר תורה פֿון זייערע מאגן אויך זייערע
קינדער (וועגנדר בננו לתלמוד תורה) אויך דער וואס איז מגדל זיין זיין צו תלמוד
תורה דר פֿרייט אום דר זיין אויף דער וועלט אזוי וויא אויך פֿסוק שטייט אין
קליגער זיין דר פֿרייט דעם פֿאטער אויך שטייט אויך פֿסוק מיי זיין זיין דין הארץ
אויך קליג אזוי פֿרייט זיך מייין הארץ אויך. אויך אויך מאכט דאס קינד דס זיין
פֿאטער יארשית עולם הפֿא אזוי וויא מור לערנען אויך ערבי פֿסחים רבי יוחנן זאגט
דריי זענען דא וואס ירשען עולם הפֿא דער וואס וואגט אויך ארץ ישראל אויך
דר וואס צייעט אויך זיין קינד צו תלמוד תורה אויך דער וואס מאכט הבדלה אויך
מוציא שבת איבער איין פֿעקער וויין וואס ער לאזט איבער פֿון דעם קודש וויין
אויף הבדלה דריבער צו מאכען (וגדול השֿב) אויך עס איז גרום דער שֿכר
ווען ער מאכט זיין זיין תורה לערנען דאס די תורה ווערט נישט אויך גהערט פֿון
זיינע קינדער אזוי וויא מור לערנען אויך פֿאטער רבי פֿרנץ זאגט מין וועגן רבי
יוחנן איטליכער ווער עס איז אהלמיד חכם אויך זיין זיין זיין אויך איין תלמיד
חכם אויך זיין זיין זיין אויך אהלמיד חכם אזוי ווערט די תורה נישט אויך גהערט
פֿון זיינע קינדער בוי אײבונג דען אזוי שטייט אויך פֿסוק אויך דאס איז מייין פֿריותות
בְּרִית וואס אויך האב מיט די ישראל דהיינו מייין רוח הקודש וואס אויך דור
ישראל אזוי אויך מיינע רייד פֿון דר תורה וואס אויך האב גטאן אויך זיין מויל צו
לערנען ווען זיי וועלן נישט ווערן אפֿ גיבן פֿון זיין כול אויך פֿון זיינע קינדער
מול אויך פֿון זיינע קינדער קינדער מול אזוי זאגט גאט דס פֿון זיינע אויך ביי
אײבונג וועט די תורה נישט ווערן אפֿ גטאן פֿון זיינע קינדער רב יהודה זאגט
פֿון וועגן רב גאט זאגט אויך בוי ערב אויך דער זאך דאס די תורה וועט
אײבונג נישט ווערן אפֿ גטאן פֿון זיינע קינדער. רבי ירמיה זאגט ווען דריי
דורות גאך אנהער זענען תלמידי חכמים אזוי קערט זיך די תורה אים צו
אויך הארפֿריג אויך גייט אײבונג פֿון זיין נישט אוועק. רב יוסף האט גמאסט
דוידערט אויך צוואנציג מענ. די ערשטע פֿערציג מענ האט מען אים גמאסט
לייגן אויך חלום די תורה וועט נישט ווערן אפֿ גטאן פֿון זיין מויל די אנדרי
פֿערציג מענ האט מען אים גמאסט לייגן אויך חלום די תורה וועט נישט
ווערן אפֿ גטאן פֿון זיינע קינדער מול די דריטע פֿערציג מענ האט מען אים

קיצור מנורת המאור פינ

גמקמ ליינן אינן תלום דו תורה וועט נומ ווערן אפ גטאן פון דיני קונדס קונדרס מול
אזו האט רב יוסף גזאנט פון היינט אינן ווייטד דארף איה שון מיין נומ צו פאסקן
דאס דו תורה זאך בלייבן בייא מיינע קונדר דען ווען דוא תורה וועט זייריא
דורות בלייבן בייא מיר אינן בייא מיינע קונדר אינן בייא מיינע קונדס קונדר
אזו וועט זי זיך שון אום קערן צו אור הארברוג בלומר ציא דוא ווס זען
גוואנט צו לערנן זוא אונ וועט שון נומ ווערן אפ גוטן פון מיינו קונדר (ולא
עוד) אונ נומ דס אליין נייארט דער זון וואס לערנט תורה אונ מציל צו זיין
פאטר פון דער שטראף פון דעם גיהנם אזו וויא דער מדרש אזו מפורש דעם
פסוק שטראף דיין זון וועט ער דוה לאזן רואון אינן וועט געבן זענפטמייט
צו דיין לייב דס מיינט מען מאך לערנן דיין זון תורה וועט ער דוה מאכן רואון
פון דער שטראף פון דעם גיהנם אונ וועט געבן זענפטמייט צו דיין לייב
בלומר ער וועט מאכן דס מען וועט דוה אריין ברענגן אינן גן ערן אוד האבן
מיר אובון גשרובן אמעשה וויא רבי עקיבא האט אן גמראפן אטומן מענש
דס ער הט גמראגן האלץ אוד זיין אקסול צו פר ברענט ווערן דרוגן אונ גיהנם
(אמרו גדולה הצלת הבנים לאבות) אינזרע חכמים האבן גזאנט עס אזו גרעסר
דיא הצלה וואס דוא קונדר זענן מציל זייער פאטר מיין וויא דו הצלה וואס
דיא פאטר זענן מציל צו זייערו קונדר דען דוא פאטר קענן נומ מציל זיין
זייערו ונדן גאר פון דו יסורים ווס אוד דר וועלט אונ אליין אונ קענן זיירא
מזכה זיין מוט עשירות אונ קענן זיירא מזכה זיין מוט פח אונ קענן זיירא מזכה
זיין דאס לעבן פון דער וועלט אבד ליום הדין קענן זיירא נומ מציל זיין זייערו
קונדר פון דער שטראף פון דעם גיהנם אזו וויא אונ פסוק שטייט דאס גאט
זאנט אונ עס קען קינד נומ מציל זיין פון מיינ האנט אברהם קען נומ מציל
זיין זיין זון ישמעאל פון דעם גיהנם אונ יצחק קען נומ מציל זיין זיין זון עשו
אבד דוא קונדר קענן זיא מציל זיין זייערו פאטר פון דער שטראף פון דעם
גיהנם בייא גרוסו קונדר אונ סיי קליינו קונדר דהיינו גרוסו קונדר זענן מציל
זייערו פאטר פון דעם גיהנם דורך זייערו נומ מעשים אונ קליינו קונדר
זענן מציל זייערו פאטר דורך דעם וואס זיירא שטארבן קליינר הייד דען האבן
זייערו פאטר פול צער דרובר אונ דורך דעם צער ווערן זייערו זונד פד געבן
אונ זיירא קומן נומ אונ גיהנם אזו וויא אין פסוק שטייט דרום מוט דעם דאזיגן
וועט ווערן פד געבן דו זונד פון יעקב אונ דס אונ דו פרוכט ווס זיין זונד
זאל ווערן אפ גטאן דורך דעם דאס מיינט מען דאס דעם מענשנס קונדר
שטארבן דאס אונ דו פרוכט ווס זיין זונד ווערט אפ גטאן דורך דעם (רבי
דיושע אומר) רבי יהושע זאנט דוא נומע מדה אונ תמיד בעסר אונ גרעסר

קיצור מנורת המאור פינא

פון דער פינא מורה נוא ווען מור זעהן בייא בייו דס דוא קונדר ווערן געזונגן
נאך זייערי פאטר און שטארבן אונד זייערו זונד און שון איין טל שפן דאס
דיא פאטר ווערן געזונגן נאך זייערו קונדר לחי עולם הפא און ווערן דורף
דיא ניצל פון דעם גיהנם און קומן צו זיין און גן ערן אריין און אז
שטייט און און פסיק און זייערי קונדר וועלן זעהן דאס זייערי פאטר קומן
צו זיין און וועלן זיך פרייאן דאס לערנט אינו דס גאט געענדט און זענר
וועלט די פאטר צו די קונדר און ווען די פאטר זענן געוען רשעים און די
קונדר זענן געוען צדיקים און געענדט גאט די פאטר און דערי סחיצה פון
דיא קונדר דוא צדיקים און און אז זאגט דר פסיק וועמן גאט האט לויב
דעם שטראפט ער און אז וויא אפאטר מיט זיין זון מרצה זיין דס טיינט
סען דס גאט בוילונג דעם זון וואס איז אצדיק דאס ער איז ממשר און זיין
פאטר וואס איז געוען ארשע און ברענגט דעם פאטר בייא דעם זון דעם
צדיק לחי עולם הפא רבי חנניה זאגט עס שטייט און פסיק ווען עס וועט
זיך מרעפן פו דור איין פונגל נעסט און זאלסטו די מוסר אנועק שוקן
און די קונדר זאלסטו דור נעמן און דאס רחמנות פון גאט איז פול
מעקר פון דעם רחמנות פון מענשן און ווען דוא מענשן וואס זייער
רחמנות איז ווייניג זענן זיין דאך גישאפט גווארן ווען זיין וועלן די
קונדר נעמן און זאלן זיין דוא מוסר פרייא שוקן זעהן מור דאס די מוסר
ווערט פריי דורף די קונדר מכל שפן שון דאס רחמנות פון גאט און דאך פול
און און שון איין פשיטא דס דורף דעם דס די קונדר ווערן צו גנימן וועט
גאט די פאטר פריי שוקן פון דר שטראף פון דעם גיהנם :

פרק נא (המלמד לבן חברו תורה) דער וואס לערנט מיט זיין חברו זון
תורה איז גלייך וויא ער האט אים בשאפן און וויא מיר לערנן און
ססקת סנהדרין רבי יוחנן זאגט דער וואס לערנט מיט זיין חברו זון תורה
דעכינט דר פסיק און גלייך וויא ער האט אים גוינין דען און שטייט
און פסיק דס זען דוא קונדר פון אהרן איז משה איז עס שטייט דר נאך
און דאס זען דוא נעמן פון די קונדר פון אהרן דער עלצטר זון דס גהייסן
גרב און דר אנדרר אביהוא און זעהן מור דס אהרן האט די קונדר גוינין
גאר ווייל משה דס מוט זיי תורה גלערונט דרום זענן זיי ווארן אן גרושן
און זיין נאמן און לערנן מור און פרק חלק רבי שמעון בן לקיש זאגט
דער וואס לערנט מיט זיין חברו זון תורה איז גלייך וויא ער האט אים
בשאפן דען עס שטייט און פסיק בייא אברהם איז דוא נפשות וואס זיין
דאמן בשאפן און חרן האפן זיין גנימן מוט זיך מאכט דרוף דר תננים און
די

קיצור מנורת המאור פניא

נג

דיא נפשות וואס זיין האפן אינטר טעניג גמאכט צו דער תורה און חרן
זעהן מיר דס דער פסיק רעכנט עס גלייך וויא זיין האפן זיין פשאפן און
לערנן מיר און פרא מציעא רבי איז גקומן און דר שטאמט וויא רבי אליעזר
ברבי שמעון המ גואנטמ דא האט ער גפרענט דו שטאמט לייט און גפליפן און
צו דעם דאוונן צדיק דא האפן זיין אום גואנט עס און אום גפליפן איין זון
און אייטלעך זונה וואס ווערט פון דינגן פון פיר גילדן דונקט ווא אום
פון אכט גילדן ער זאל מיט איר לונגן ווייל ער איז זייער שוין המ
רבי גהייסן פרענגן אום פון זיך און המ גואנט צו אום טוא תשובה און
האט אים מסמך גווען מואר אום רופן רבי און האט אים מואר גווען צו רבי
שמעון בן איסי בן לקיניא ער איז גווען זיין מוארם ברודר המ ער מיט
אום תורה גלערנט און האט אום פון שפרייט אמלית אום זיין קאפ און
וויא דיא רבנים גווען און האט אים אויך מסמך גווען מען זאל אום רופן
רבי פרי ער זאל זיך מתקנא זיין דרויגן וואס מען האט אום און קשוב גמאכט
און זאל בערן צו לערנן און פון דעם וועגן פלעגט ער אלע טאג זאגן
אייך ווייל גיין און מיין שטאמט אריין המ רבי שמעון גואנט צו אים מען
האט דו גמאכט פון איין תלמיד חכם און איין גילדן קלייד המ מען פון
שפרייט און דור און מען רופט דו רבי און דו זאגסט און ווייל גיין
און מיין שטאמט האט דער זון פון רבי אליעזר גואנט צו רבי שמעון דא
שווער און דס און זאל דו הייד פון לאזן און וועל זיין מיין נומ
זאגן און ער איז גרום גווארן האט ער זיך געצמ און דער תשובה צו
לערנן המ רבי גוהערט זיין קול און המ ער גואנט דס קול און גלייך
צום קול פון רבי אליעזר ברבי שמעון האפן דו לייט גואנט צו רבי
דאס און זיין זון האט רבי גיליאנט און אום דעם פסיק דו פרייט פון דעם
צדיק איז אבוים פון לעבן דס און רבי יוסי בן רבי אליעזר בן רבי שמעון
און דר וואס קופט זיך נפשות דער און אהבם דאס און רבי שמעון בן איסי
בן לקיניא וואס ער האט מוט אום תורה גלערנט און המ ער אום גוקנפט צו
זיך פון און און דער רבי יוסי בן רבי אליעזר און גשטארבן האפן זיין אום
גבראכט צו דער הייל וואס רבי אליעזר און רבי שמעון בן יוחאי זיין פאטער
זענן דארטן גלעגן האט אשלאנג ארום גרונגלט דו הייל און המ און וויידל
גהאלטן און און מול האפן זיין גואנט צו דער שלאנג עפון דיין מול און
לאזן אריין גיין דער זון צו זיין פאטער המ דו שלאנג נומ גוואלט עפונן און
מול האפן דו לייט גמיינט ווייל דער פאטער און אנהערט תלמיד חכם גווען
וויא דר זון דרום ווייל דו שלאנג אום נומ אריין לאזן צום פאטער און ארום

נגנן

קיצור מנורת המאור פרק נא

גמאנן איין בת קול פון דעם הימול און האט גזאגט נטט ווייל דו פאטר און
איין גרעסער תלמיד חכם גווען וויא דער זון און וויל מען אום נוס אריין לאזן
נייארט ווייל דער פאטר און דרייצעהן יאר און איין בייל גווען און הט תורה
גלערינט און דער זון און נוס גזעסן אין דער הייל צו לערנן און האט דעם
צער נוס גהאט דרום קען ער בייא זיין פאטר נוס בגראפן ווערן און וויא
מיר לערנן און מסכת שבת דם רבי אליעזר ברבי שמעון און זיין פאטר רבי
שמעון בן יוחאי זענן פדהאלטן גווען דרייצעהן יאר און אהייל און האבן דארטן
תורה גלערינט און דער צייט וואס דער סוף האט גוזר גווען און רבי שמעון
מען זאל אום האנגן איין אנדערס מאר אין רבי יקוסין און דער שטאט
וויא רבי מרפון האט גוזאגט הט ער גפרענט דוא שטאט לייט און גבלובן
אזון צו דעם דאזיגן צדיק וואס ער פלעגט בגראפן זיינו קונדר בלומר ער
פלעגט אלץ צו שווערן בייא דעם לעבן פון זיינו קונדר האבן וויא גזאגט צו
רבי קיין זון און נוס גבלובן צו אום נאר אטאקטירט זון און גבלובן צו אום
און איבליכע זונה וואס זיא פר דונגט זיך פר פור גולדן דונגט זיא אום
פר אכט גולדן ווייל ער איז זייער שיין הט רבי גייסן פרענגן אום פר
זיך און הט גזאגט צו אום ווען דו וועכט תשובה מיין און וועכט אן הייבן
תורה צו לערנן וועל און דור געבן מיין טאכטער האט ער תשובה גטאן
און און גמאנן תורה לערנן אמטיל זאגן ער האט דו טאכטער פון רבי נגוסן
און דאס איר ווידר גט געבן און אמטיל זאגן ער הט זיא נאר נוס נגוסן
בדי ביאל נוס זאגן דאס פון דעכט וועגן און ער גמאנן תורה לערנן בדי ער
זאל געטון דו טאכטער פון רבי י פנעגט דו גטרא ווארום הט עם רבי
גטאן דם ער און ארום גפארן און הט גכאכט פרי דם דו קונדר פון
דיא חכמים זאלן תורה לערנן ענפרט דו גטרא דרום הט רבי און גטאן
דען רב יהודה האט גזאגט פון וועגן רב און אמטיל זאגן רבי הייא פר אבא
האט גזאגט פון וועגן רבי יוחנן און אמטיל זאגן רבי שמיאל בר גחמני
האט גזאגט פון וועגן רבי יונה דער וואס לערנט מיט זיין חברש זון תורה
אין ער זוכה צו זוען אין דער ישיבה של מעלה דען און שמיים און פסוק
און זאגט גאט ווען דו וועכט מאכן דו ישראל אום קערון צו מור און צו מיין
תורה וועכט שטיין פר מור אין דער ישיבה של מעלה און ווער עט לערנט
מיט איין עב הארץ אזון תורה אפילו ווען גאט און גוזר איין גזירה און ער זון
בבבל פון זיינט וועגן דען און שמיים און פסוק ווען דוא וועכט אום ציהן
איין טיארן זאך פון איין פרעסער דאס מיינט מען ווען דוא וועכט מאכן אזון
פון איין עם הארץ פר איין תלמיד חכם וועסטו זיין וויא מיין כויל דאס דוא

וועכט

קיצור מנורת המאור פנ"א נב

וועסט קען מבטל זיין וואס אויך וועל גנור זיין : וגרסינן אויך לערנן מור איז
פּרָק הַלֵּק רַב יְהוּדָה זְאֵגָט פֿון וועגן רב ווער עס פּר מיד צו לערנן איין הַלְבָּה
מיט אַתְלֵמִיד און גְלִייד וויא ער גזלֵת אום אַוועק פֿון דער ירוּשָׁה פֿון זייני
עלֵטֶרן דען און שְׁטִיט און פֿסוק (תּוֹרָה צוה לָנוּ מִשָּׁה מוֹדָשָׁה קְהֵלֶת
יַעֲקֹב) דָּאס און פֿיטש מִשָּׁה דָּאס אָינז גבֵּאָטן דו תּוֹרָה וואס זוא און איין
ירוּשָׁה צו איין זאַמלונג פֿון יַעֲקֹב פֿון שְׁשֵׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית בְּרוֹמֶר צו פֿל יִשְׂרָאֵל
נֶאֱדָה דָּאס גזאַנט רב יְהוּדָה פֿון וועגן רב דער וואס פּר מיד איין הַלְבָּה פֿון
אַתְלֵמוֹד אָפִילוּ דו קוֹנְדֶּר שְׁעֵלְטֵן אום דען

און שְׁטִיט און פֿסוק (מוֹנֵעַ בַּר יַקְבֹּהוּ לְאוֹם) דָּאס און פֿיטש ווער עס פּר
מיד דוא תּוֹרָה שְׁעֵלְטֵן אום דו קוֹנְדֶּר דען

(בַּר) און פֿיטש דו תּוֹרָה און וויא עס שְׁטִיט (נִשְׁקִי בַר) וואפֿנט אייך מיט
דער תּוֹרָה דען טאַמור וועט נאט צעֶרְנוֹן אַיִבֶר אַיִךְ און (לְאוֹם) מִינֵט
קען דָּאס קוֹנְדֶּר און און וויא עס שְׁטִיט ביי רבֵּקָה

(וְלְאוֹם מְלֹאִם יֶאֱמִין) און איין קוֹנְדֶּר וועט זיך שְׁטאַרְקֶן

מִיין פֿון דעם אַנְדֶּרן קוֹנְדֶּר עוֹלָא זְאֵגָט ער און ווערט מען זאל אום לעֶרְנֶן און
וויא אַוּפֿ דען עס שְׁטִיט און פֿסוק (יַקְבֹּהוּ) דָּאס און פֿיטש לעֶרְנֶן וויא
עס שְׁטִיט (יִקְוֹב חוֹר בְּדִלְתוֹ) און ער דָּאס גלֵעֶכְרֵט אַלְאָךְ און דר טוֹר אָבִי
זְאֵגָט ער און ווערט גלֵעֶכְרֵט צו ווערן און וויא דוא פֿלי פֿון דוא
וועֶשֶׁר וּם און פּוֹל מוט לעֶכְרֵט און ווען ער לעֶרְנֵט מוט תּלְמִידִים וּם
פּר אַשְׁכֵּר דָּאס ער זְאֵגָט רב שְׁשֵׁת ער און זוכה צו דו בְּרִכּוֹת וואס זענן גזאַנט
גוֹאֲרֶן צו יוֹסֵף און וויא און פֿסוק שְׁטִיט ער וועט דאָבן דו בְּרִכּוֹת וואס
זענן גזאַנט גוֹאֲרֶן אַוּף דעם קאַפּ פֿון דעם שְׁפִיזֶר דָּאס און יוֹסֵף וואס
ער דָּאס דוא וועלט גשְׁפִיזֶט און וויא און פֿסוק שְׁטִיט און יוֹסֵף און דער
שְׁפִיזֶר רב שְׁשֵׁת זְאֵגָט ווער עס לעֶרְנֵט תּוֹרָה מוט לייט אַוּף דר וועלט
און ער זוכה צו לעֶרְנֶן מוט לייטן אַוּף יעֶנֶר וועלט דען און שְׁטִיט און
פֿסוק און ווער עס זעט אָן לייטן מוט תּוֹרָה אַוּף דער וועלט וועט ער וויא
אַוּף אָן זעטן אַוּף יעֶנֶר וועלט פֿון דעם אַלימֶן לעֶרְנֶן מור אַפּ דָּס דר וואס
לעֶרְנֵט מיט זיין תּבִרֵשׁ זון תּוֹרָה און זיין שִׁבְרֵ גְרוֹם אַוּף דער וועלט און אַוּף
אַוּף יעֶנֶר וועלט :

פּרַק נב (מי שְׁהוּא מְלַמֵּד) ווער עס און אַמְלַמֵּד מוט קוֹנְדֶּר סִיֵּא מוט
מוט גרוֹסֶע אַדֶּר מוט קלִינֶע זאל ער זיֵא נוט גייטען אַלֶּע
צייט מוט ריטער און מוט שְׁוועֶרֶע יסוּרִים גיֵאָרֵט אַמְאָל זאל ער זיֵא
גייטן און אַמְאָל זאל ער זיך מ אַבֵּן גְלִייד וויא ער וויל זיֵא שְׁלֵאָגֶן און זאל
זיֵא

קיצור מן ורת המאור פניב

זי"א נוס שקאנן און אמאר זאל ער זי"א איין פעטן מוט גוט רייד זי"א זאלן
וועלן לערנן נאך דער נאטור נאך פון דוא תלמידים און נאך דער צייט נאך
ווען ער וועט זעהן מיט וואס פעסער אזו זי"א איין צו נעמן און דאך זאל ער
אלע צייט זעהן דאס דוא תלמידים זאלן פרא אים מר"א האבן אזו וויא מור
גופונן איג דער מסכת פתיבות דאס רבינו הקדוש האט צוזאגן נלאזט
זיין זון רבן גמליאל וואס ער איז גווארן אנשיא און זיין אורט דס ער זאל
אפארקט ווארסן און דוא תלמידים און לערנן מור איג פראק במה מדליקין
דאס רב זאגט דער תלמיד וואס זאגט פרא זיין רבי און לערנט און זיינו לופען
ריידן נוס מוט גרוס פארקט אזו נהערן זי"א פרא פראענט צו ווערן און וויא
מיר האבן אובן גשרובן איג סימן מ ז : (נרסנין בסומה) און לערנן מור
און דר מסכת סוטה אייביג זאל מען אהלמיד אונעק שמוסן מוט דער לונקר
האנד ווען ער מיט עפוס נוס רעכט איג מוט דער רעכטער האנד זאל מען
אום ווייך מקרב זיין נוס אזו וויא אלישע הנביא האט אונעק גשמוסן זיין
תלמיד נחזי מיט זיינע ביידע הענט איג דר צייט וואס ער האט גנוסן פון נעמן
דר הובט מאן פון דעם מלך ארם צווייא צענטן זולפר און איין פאר קליידר
און אזו האט אלישע גזאגט צו נחזי אזו דען היינט די צייט צו נעמן זולפר
און קליידר און אייל בורט ביימ און וויין נערטער איג שאף און הינדער און
קנעקט און דונקסן פראענט דוא גמרא דס דען נחזי נאר אזו פיל זאכן גנוסן
ער האט דאך נאר גנומן צווייא צענטן זולפר און איין פאר קליידר זאגט רבי
זצחק איג דער צייט האט אלישע עוסק גווען און פראק שמונה שרצים וואס
אין דער מסכת שבת שטייט אזו איג נחזי געקומען איג האט זוף
גשפעקט פרא אלישע דס אלישע גזאגט צו איהם רשע אזו דען היינט
נקומן דוא צייט וואס די פנערשט צו נעמן אויף דער וועלט דעם שנה פון דר
תורה וואס די האסט גלערנט און פראק שמונה שרצים דרום רעכנט דר פסוק
אבטעריליא זאכן אקעגן דוא אבט שרצים און דרום זאל דאס צרעת פון
נעמן זיך פראעסן איג דור איג דס שטייט און פסוק און פרא מאגן זענן גווען
מצורעים און זענן געסן פון אוסן ווייניג בי"א דעם מועד פון דער שמונה
שומרון זאגט רבי יוחנן דאס אזו גווען נחזי מיט זיינו דרייא זון דען אמצורע
האט נוס גמארט וואנן צווישן לייסן און שטייט און פסוק אין אלישע הנביא
איז גגאנגן ביין דמשק זאגט רבי יוחנן ער איז גגאנגן אהין ער זאל נחזי
מחזיר בתשובה זיין איג ער האט נוס גוואלט חזר זיין דען ער דס גזאגט צו
אלישע און האב גלערנט פון דור ווער עס זינדונט און מאכט לייסן אויך
זינדונן אזו דער לאזט מען אום נוס פון דעם הימל ער זאל תשובה פון

סרענט

קיצור מגורת המאור פניב נג

פרענט דוא גמרא וואס דאס גחוי דען גמאן אטייל זאגן ער דאס דעם הייז
 וויא דא גולדינע קעלבר זענן גשטאנן וואס דאס פן נכט דאס זיין גמאכט
 פון איין דמות פוכבים ומזלות האט ער אונ דעם דאס איין גזעצט איין מאגנט
 שטיין איבער דא קעלבר וואס דאס שלעפט צו זוף איין און האט גמאכט דאס
 דיא קעלבר זענן גבלויבן שטיין און דער לופטן און דרום האבן זוף לייט
 טועה גווען און זיין און האבן גמיינט דאס עס איז איין ממש און זיין ווייל זיי
 הענגן אין דער לופטן פון זוף זעלברט דען זיין האבן נישט גוויסט דאס אמאנגל
 שטיין איז איין גזעצט און באקקן אויבער זיין און אטייל זאגן ער האט אויס
 גקרוצט איין שם אויף דאס לופטן פון דאס קעלבר און זיין האבן דורך דעם
 גקענט ריידן און האבן גזאגט (אנכי הי אלוהיה) און (לא יהיה קה אלוהים
 אחרים) און דרום האבן זוף לייט טועה גווען און זיין ווייל זיין האבן גמיינט
 דאס דיא קעלבר קענן ריידן פון זוף זעלברט און האבן זיין דרום גדיקט און
 האט ער גמאכט פיל לייט זינדונגן און אטייל זאגן ער האט דאס רבנים אוועק
 גשמוסן וואס זען גקומן לערנן בייא אלישע און האט גמאכט דאס פיל לייט
 האבן קיין תורה נישט גלערנט דען עס שטייט וויא גחוי איז אוועק פון אלישע
 און זענן גקומן דאס תלמידים צו אלישע און האבן גזאגט צו אים נון דאס אורט
 וואס מור זיצן און לערנן פון דור און צו ענג פון אונ ווייל פול תלמידים זענן
 צו גקומן אבער פריער פל זמן גחוי איז גווען איז פון זיי נישט ענג גווען דען ער
 האט אוועק גשמוסן דאס תלמידים פון צו קומן לערנן בייא אלישע :

פרק נג (פל קהל) אימלעכס קהל זענן גבאטן צו שטעלן צווישן זוף
 תלמידים דאס זיי זאלן קענן מוט די קינדער לערנן און מען זאל
 זייער גוהר זיין דאס די קינדער זאלן לערנן דען דורך דעם דאספ וואס גייט
 ארום פון זייער מויל בשעת זיי לערנן דאס דו וועלט איין קיום און וויא מור
 לערנן און שבת רבי שמעון פן לקיש זאגט פון וועגן רבי יהודה הנשיא די
 וועלט דאס פער קיין קיום נישט נאר דורך דעם דאספ וואס גייט ארום פון
 די קליינע קינדער בשעת אז זיין לערנן דאס רב פפא גפרענט צו אביי דער
 דאספ וואס גייט ארום דורך מיין לערנן און דורך דיין לערנן ווארום אז עס
 גיט און נישט וויא דאספ וואס גייט ארום פון די קינדער לערנן דאס אביי
 גזאגט צו אים עס איז נישט גלייך דער דאספ וואס גייט ארום פון אברוסן
 פעניש וואס דאס שון געזינדיגט צו דעם דאספ וואס גייט ארום פון אקנידי
 וואס דאס נאך נישט גזינדיגט נאך דאס גזאגט רבי שמעון פן לקיש פון וועגן
 רבי יהודה הנשיא אויך האב און בקבלה פון מיינע עלפרן דאס מען און נישט
 מבטל קליינע קינדער פון זייער לערנן אפילו צו בויען דאס בית המקדש און
 האט

קיצור מנורת המאור פניג

האם גזאגט רבי שמעון בן לקיש פון וועגן רבי יהודה הנשיא אזאליקע
שפאט וואס קיין מלמדים זענען נישט און איר וואס לערנען מיט קינדער און מיט
מען זי הרוב רבינא זאגט מען אז זיא מחדים אויך זאגן מור דארטן רב
המנינא זאגט ירושלים און מיין נישט הרוב גוזארן נאר ווייל זיי האבן זייערי
קינדער מבטל גווען פון לערנען דען אזו שמיט און פסוק (שפוק על עולל מהיין)
דאס און שייטש גאטס צארן און ווארען פון גאטן אויף ירושלים ווייל די
יונגע קינדער זענען גווען אויך דער גאט אינ האבן נישט גלערנט און זען
דיא מלמדים לערנען ערנסט מיט די קינדער לשם שמים און זייער שכר גרוס
און וויא מור לערנען אינ פרוק סדר תענית רבא האט גוזר תענית גווען ווייל
קיין דען און נישט גזאגטן און איין מלמד נקימון איין חזן צו זיין און
באלד וויא ער האט גזאגט (משיב הרוח) האט איין ווינד אן גהובן צו ווייזן
און וויא ער האט גזאגט (מוריד הגשם) האט רעגן אן גהובן צו זיין האט
רבא אים גפרענט וואס און דוין טון וואס דוין תפלה און אזו באלד גהערט
גוזארן האט ער גזאגט אויך בז איין מלמד פון קינדער און אויך קערן מיט די
ארימע קינדער און וויא מיט די רייכע קינדער אינ וועלכער עס פון מאנט מור
נישט צו צאלן און נעם אויך פון אים נאר נישט און לערן מיט זיין קינד אים
זיסט אינ אויך האב פיש אינ וועלכע צווישן די קינדער וויל נישט לערנען שענק
אויך אים פיש און בעט אים אזו לאנג בז ער לערנט (וגרסינן) אויך לערנען
מיד און בבא בתרא עס שמיט און פסוק אינ די וואס מאכטן גרענט לייזן
די וועלן שיינן און וויא די שפען בזו אייבונ און אייבונ דאס זענן דיא
מלמדים וואס לערנען ערנסט מיט די קינדער אינ געוויינן זיי צו זיין אינ גיטן
זענען פרענט די גמרא ווער און איין ערינסטר מלמד זאגט רב און
וויא רב שמואל בר שילת ער האט מיט דיא קינדער ערנסט גלערנט און
הט זיי גוויינט צו זיין און גיטן וועגן רב האט איין סאר אן גשראפן צו
רב שמואל בר שילת דס ער און גשראפן און זיין גארטן האט רב גזאגט צו
אים די האקט שון אנועק גלאזן דיינע גאמנות וואס די פלעגסט צו לערנען
מיט די קינדער באמנה און פלעגסט תמיד ווען בייא זייא וואס די שמיט
דיינט און דוין גארטן אינ לערנסט דר ווייל נישט מיט די קינדער האט רב
שמואל גזאגט צו רב עס און שון צוועלף יאר דאס אויך האב דעם גארטן
נישט גזעקן פרענט די גמרא די גרושע תלמידי חכמים וואס וועגן און
לערנען וואס און זייער שכר זאגט רבינא אויך זיי זאגט דער פסוק אינ גאטס
ליב האב וועלן שיינן און וויא די זון ווען זיא גייט ארום מיט איר
שטארקייט:

קיצור מנורת המאור פנ ד

נו

פרק נד (לעולם וכו') אייבונ זאל איין מענטש זיין גשווינד אינ אילענדיג
 צו אוף שצין אינ דר פריא פון זיין פעט אן פולקייט צו לובן
 צו גאט יתברך אוף זיינע חסדים וואס ער האט גטאן מיט אים דאס ער האט
 אים אום גקערט זיין נשמה וואס ער האט זי גהאלטן אינ גאטס האנד אינ
 האט אים מציל גווען פון די ביינע טרעפניג וואס זענען אן גברייט צו קומען
 אונ שלאף דאס ער איז נומ אגשלאסן גווארן פון אייבונ אינ אויף פון דיא
 ביינע פגענונג וואס זענען אן גברייט צו קומען ביא נאכא מיין וויא פיי טאג
 אונ דאס ער האט פרישן זיין פח דען ווען דער מענטש לייגט זיך אינ ער מיד
 פון דער ארביט פון ביי טאג אינ ווען ער שטייט אוף אינ דער פריא אינ ער
 ווידר פריש אינ געוונד אינ דורך דעם וואס דער מענטש וועט דיא
 אלע זאכן גרענקן אזו וועט זיך בנייאן אינ זיין הארץ אלע פריא דאס
 ליבשאפט פון גאט יתברך אינ ווען ער איז גאך שלעפטיג זאל ער זיך טראכטן
 אין זיין הארץ דאס ווען איין מענטש זאל אים רופן אגילו גאד צו פד דיין
 איין גולדן אזו וואלט ער דאך אוף גשאטן אינ דר געד אגילו ווען ער זאל
 גאך זיין גאנץ שלעפרט נוא וואס גקער ער שון צו טון פון וועגן דר דינסט
 פון השם יתברך אויף זאל דער מענטש מורא האבן פד דעם וואס אינזרי
 חקמים האבן גזאגט אינ מסכת אבות רבי דוסא בן הרבנים זאגט דר שלאף
 וואס דער מענטש שלאפט אינ דער פריא פון ער איז עובר קריאת שמוע
 אינ דער וויין וואס דר מענטש טרינקט אינ מיטן טאג אינ שיבת זיך אן
 אינ פד פגענונג זיין צייט אינ טרינקן אינ דס וואס דער מענטש קעט אינ
 שפילט זיך מיט די קינדער אינ דער ווייל לערנט ער נומ די זאכן ציהן אום
 דעם מענטשן פון דר וועלט אינ מאכן דס ער שארפט פד זיין צייט אינ
 ווען דר מענטש וועט די זאכן גרענקן אזו וועט ער אוף שצין פריא צו גאטס
 דינסט צו זיין תפלה פון אינ דורך דעם ווערן גקערט ווערן זיינע טעג
 אזו וויא מיר לערנן אינ פרכות מען הא גזאגט צו רבי יוחנן עס זענן דא
 אלטע לייט אינ בכל הא ער זיך פד ווינדרט אינ האט גזאגט עס שטייט
 דאך עס וועלן גמערט ווערן אייערע טעג אוף דער ערד דאס איז גמיינט
 אין ארץ ישראל אפר נומ אינ חוץ לארץ דר גאד האבן זיי אים גזאגט זייא
 גייאן פריא אונ פד נאכא אינ שול אריין אינ ווימן זיך דארטן הא רבי יוחנן
 גזאגט דר זכות הא עס זיי גהאלפן דאס זיי לעבן לאנג דען רבי יהושע בן
 לוי האט גזאגט צו זיינע קינדער זייט פריא אינ פד נאכא אינ שיל אריין פרי
 איר זאלט לאנג לעבן דען עס שטייט אינ פסיק וואל דעם מענטשן וואס
 קערט צו צו מיר צו קלאסן אוף טיינע מורן אלע טאג צו חומן דיא בייא

שמיר לך

קיצור מנורת המאור פניד

שמידלף פון מינע טורן פון דער שול און עם שטייט דער נאך דען דער וואס טוט דס דער וועט לאנג לעבן (ובקדימה הזאת) און מיט דעם האבן זיך פארקומט גרוסע תלמידי חכמים דס זיי זענן פריא גאנגן און בית המדרש אזו וויא מור קערנן און מסכת סיפה די רבנים האבן גלערנט עם אזו גווען אמעשה מוט רבי אליעזר דס ער הט שבת גהאלטן און גליל העליון. האבן זיי אום גפרענט דרייסיג הלכות און הלכות סיפה אכטצעהן הלכות הט ער זיי גזאנט אז ער הט זיי גהערט פון זיין רבי און צוועלף הלכות האט ער זיי גזאנט אז ער האט זיי נוט גהערט פון זיין רבי. האבן זיי גזאנט צו אום רבי אלע דייע רייד זענון דען נוט מיין נאר דו וואס דו האסט גהערט פון דיין רבי און דו אליין קענסט דען נוט קיין תורה זאגן האט ער גזאנט זיי אור נייט מוף אויך זאל אייך זאגן דס וואס אויך האב נוט גהערט פון מיין רבי אזו וועל אויך דר ציילן מינע מדות און דאס אזו איינע פון מינע מדות דאס אויך האב נוט גזאנט קיין זאך וואס אויך האב נוט גהערט פון מיין רבי און פון מיין לעב טאג אן בין אויך תמיד גווען דר ערשטער און בית המדרש און אויך האב נוט גשלאפן און בית המדרש און אויך בין תמיד צום סוף ארום גאנגן פון דעם בית המדרש און אויך האב קיין מאל נוט גרעט קיין לערע רייד. מען הט גזאנט אויך רבי יוחנן בן זכאי זס ער הט פון זיינע לעב טאג אן נוט גרעט קיין לערע רייד און אזו נוט גאנגן פון איילן אן תורה און אן תפילין און קיין סיינש הט אום נוט גפענדט צו קומן פו אום און בית המדרש און ער האט קיין מענש נוט אויבר גזאנט אין בית המדרש און אזו ארום גאנגן גיארט ער אזו תמיד צום דינטרשטן ארום גאנגן פון דעם בית המדרש. און ער הט קיין מאל נוט גשלאפן אין בית המדרש נוט קיין רעקמן שלאף און אפילו נוט גדרומלמ און קיין מענש האט אום נוט גפינן ער זאל זוצון און שווייגן גיארט ער אזו תמיד גווען און האט גלערנט און קיין מענש האט נוט געפנט דו מור צו זיינע תלמידים נאר ער אליין און ער האט קיין מאל נוט גזאנט זאך וואס ער הט נוט גהערט פון זיין רבי און ער הט קיין מאל נוט גזאנט עם אזו נקומן דו צייט מען זאל אויך שטיין פון צו לערנען נאר אום ערב פסח מלענט ער זאגן עם אזו שזן צייט צו אויך הערן לערנן ווייל מען האט גדארפט מקריב זיין דעם קרבן פסח און אום ערב זום פישיר הט ער אויך גהייסן אויך הערן צו לערנן ווייל מען מוז אפ עסן פו נאכט און אזו האט זיך רבי אליעזר זיין תלמיד אויך נוהג גווען. (ואם לא יוכל להשכים ראשון) און ווען ער קען זיך נוט פענדן צו זיין דר ערשטער און שול זאל ער על כל פנים זיין

קיצור מנורת המאור פניד

צו גצוילט ווערן פון די ערשטע צעהן וואס קומן און שול דען וועט ער
 געבן שבר אקעגן אלע די וואס קומן נאך די צעהן אזו וויא מור לערנן
 אין פרק שלשה שאכלו רבי יהושע בן לוי זאגט אייבונג זאל זיך אנטעניש
 פערדן צו קומן און שול פרי ער זאל גצוילט ווערן מוט די ערשטי צעהן
 וואס קומן און שול דען ווען אפילו הונדרט מענשן קומן נאך אים געמט ער
 שבר אקעגן אלע (ויש ימים) און עס זענן דא מען וואס זייא זענן אפגשייד
 פון דעם גאנצן יאר דאס אופט מאל גייט מען פריא און שול אריין און אופט
 מאל שפעט אזו וויא מור לערנן און מגילה די רבנים האבן גלערנט אים
 יום טוב גייט מען שפעט און שול אריין ווייל מען דארף אן גרייטן די סעודה
 פון יום טוב און מען גייט פרייא ארום פרי מען זאל צייט האבן זיך
 משמח צו זיין לכבוד יום טוב און אום שבת גייט מען פריא און שול אריין
 ווייל מען האט אלץ אן גרייט פון ערב שבת און מען גייט ווידר פריא ארום
 פרי מען זאל צייט האבן צו אן מון זיך איין עונג שבת און אום יום פישור
 גייט מען פריא און שול אריין און מען גייט שפעט ארום (ובקל יום פישור
 לבית הכנסת) און אין איטלעכן מאג אי ער גייט און שול אריין זאל ער
 איילן זיינע מוט צו גיין געשווינד אפילו אום שבת דס מען מאר נוט מאכן
 קיין גרוסע מרוט אבר און שול אריין מען ער גרוסע מרוט מאכן און ווען
 ער גייט ארום פון דר שול זאל ער נוט איילן צו גיין אזו וויא מור לערנן
 אין פרבות רבי חלבו זאגט דער וואס גייט ארום פון דר שול זאל ער גומ
 מאכן קיין גרוסע מריט ווייל עס ווערט אן גנעהן דס דאס פו זומונג און
 שיל אז אום וויא איין משא דרום איילט ער ארום צו גיין אבר ווען ער גייט
 און שול אריין זאל ער גשווינד לופן דען אזו שטייט און פסוק און מור
 וועלן וויסן און וועלן לופן און די שולן צו וויסן נאט רבי זיך זאגט
 צום ערשטן אז און האב גנעהן די רבנים זענן גלאפן צו דער דרשה אום
 שבת האב און גמיינט זיי זענן מחלל שבת ווייל מען מאר אום שבת נוט
 לופן דער נאך אז און האב גהערט לערנן דס און שול אריין אזו איין מצודה
 צו לופן אפילו אום שבת בון און און גלאפן און שול אריין און איין מצודה
 (ואל ילך אדם לבית חבירו) און איין מענש זאל נוט גיין און זיין חבכם
 הייז צו געבן אום שלום איי ער מוט תפלה רב אידי בר אבין האט
 גזאגט דער וואס מוט פריער תפלה און דר נאך גייט ער און ווען אריין נאך
 זיין האנדל שאפט מוט אום נאט זיין באגער דען אזו שטייט און פסוק דאט
 גרעכטיקייט דאס אזו די תפלה זאל גיין פו אום און דער נאך זאל ער מון
 צום ווען זיינע מריט צו זיין משא ופתן אזו וועט אום נאט באגליקן (וקודמו
 שיתפלל

חית

קיצור מנורת המאור פנד נה

שיתפלל) איז און דער מענטש טוט תפלה זאל ער זיך בודק זיין אז ער דארף נקבים האבן איז ווען ער דארף נקבים האבן זאל ער קיין תפלה גיט זיך אז ער זאל פריער נקבים האבן אז ער וויל און פירק מי שמתו שטייט מיר האבן גלערנט ווען איינער דארף נקבים האבן זאל ער קיין תפלה גיט זיך אז ער זאל פריער נקבים האבן איז ווען ער קומט אפד ווא פריער תפלה גמאן אז זיך תפלה קיין תפלה נישט און איין טייל האבן און גלערנט ווען ער קומט זאל פריער תפלה גמאן פיר די נקבים און זיך תפלה אים ווערדיג (גם יבדוק בפניו) איז אויך זאל ער בודק זיין איז זיינע קליידר דאס זיך זאל זיך און גמאן שיינע זיינע שוק און האט תפלה גמאן (זאל ימעיז שום דבר ער שיתפלל) איז דר מענטש זאל נישט פיר זיך קיין שום זאך אז ער זאל פריער תפלה זיך און וויל מיר לערנן און בקבות רבי יחי בר הניח זאגט וואס מיינט עס דער פסיק איר זאלט נישט עסן און דעם בלוט דאס מיינט עסן איר זאלט נישט זיין איר זאלט פריער תפלה טראגן אויך איינער בלוט :

פרק נה (בשעה בית המקדש קיים) אז דער בית המקדש און גמאן איז דא קרבנות פון די ישראל זענן מקריב גווארן און דעם מנחת און וויל איז דער תורה שטייט אז זענן דא ישראל דורך דעם זכות פון דער תורה איז דורך דעם זכות פון די קרבנות ניצול גווארן פון די ישראל פון דעם גיהנם איז פון די מלכות עובדי פוכבים ומלכות דאס זיך האבן קיין גלות נישט גהאט און וויל מיר לערנן איז דר פסיקתא רבי שמעון פיר אבא זאגט פיר זאכן קאמ געווען צו אברהם אבינו און דאס זענן זיך תורה איז קרבנות איז גיהנם און גלות דאס ערשטע קאמ אים גאט געווען איין פלאם פיאר דעם און גמיינט די תורה דאס זיך און געבען גווארן פון צווישן פיאר און זיך און און געליבן צו פיאר דאס אנדערע קאמ אים גאט געווען איין קאלב דאס קאמ געווען און די קרבנות וואס די ישראל וועלן מקריב זיין דעם דריטע קאמ אים געווען איין אוםקייטן אובן מיט דורך דאס קאמ געווען און דעם גיהנם דאס פערדע און דאס איין גרושע פארבט און איין פינסטריש און נקומן אויף אברהם דאס האט געווען און דעם גלות פון ישראל קאמ גאט גאט צו אברהם פל זמן זיינע קונטר וועלן עוסק זיין און דא ערשטע צוויי זאכן דהיינו און תורה איז אין קרבנות און ווערן זיך ניצול ווערן פון די אנדערע צוויי זאכן דהיינו פון דעם גיהנם און פון דעם זכות נאר לטוב וועט דאס בית המקדש חריב ווערן און וועלן די קרבנות

קיצור מנורת המאור פניה נח

קרבתנות פטר ווערן . נוא אוי וואס ווילסטו דס דיינע קינד דאלן נשטראפט
ווערן אויף זייערע זינד צו איין גיהנם אודר אונ גלות זאגט רבי חנינא פו
פפא אברהם האט זיך אוס גקליפן דאס גלות דס זיינע קינד זאלן זעסן
קומן אונ גלות צו אפ צו קומן זייערע זינד אונ נוס אונ גיהנם דאס זאגט
דער פסוק האט דען נוס אייער שטארק שמיין אייך אייך גענערט צו זיין
אין גלות דאס מיינט מען אברהם דס ער און גווען שטארק אונ נאמס דינסט
און וויא אשמיין . אינ הקב ה קט אויף מסכים גווען מוט אברהם דאס דוא
ישאל זאלן זעסן קומן אונ גלות אונ נוס אונ גיהנם אונ דו איינענע
רייד שמיין אויך אונ מדרש רבה . (ולפי שאין לנו מנחה וקרבתנות) אונ וויל
מיד האבן היינט נוס קיין מנחה אונ קיין קרבתנות און אונ מיינ נוס גקליפן
נאר דו רייד פון איינערע קעפצן וואס מור לזבן מוט זיי איינער בשעפיר אונ
דאס הייסט נאט געדינט אונ הארצן דען ווען דר מענש לזבט נאט און מוט
דאס הארץ דו רעכטע פונח האבן דרוף זינסט און זיין לזב פייא נאט נוס
אן גנומן אונ אין דער צייט וואס מור ליינען אונ דו פדשה פון קרבתנות
און און גלייך וויא מור האבן דו קרבתנות מקריב גווען אויף דעס מנחה און
ווא מור לערנן אינ מסכת מגילה . עם שמיית אונ פסוק דס אברהם האט
זאגט צו נאט (במה אדע פי אדשנה) מיינט מען און אברהם האט גזאגט
צו נאט רבונו של עולם טאמר וועלן מיינע קינד זינדן פו דור און וועסטו
טון צו זיי און וויא דו האסט גטאן צו דו לייט פון דעס דור המבול דאס דו
האסט זיין פו פלייצט . אינ און וויא דו האסט גטאן צו דו לייט פון דעס
דור הפלגה דס דו האסט זיי פו שפרייט אויף דער גאנצער וועלט . דס נאט
גזאגט זיין איך וועל דיינע קינד נוס און שטראפן האט אברהם גזאגט לאז
מיד וויסן דורך וואס פו איין זכות וועלן מיינע קינד ניצול ווערן ווען זיי
וועלן זינדן פו דור האט נאט גזאגט דורך דעס זכות וואס זיין וועלן
מקריב זיין קרבתנות האט אברהם גזאגט רבונו של עולם זא עס איז רעניט
זען זיי וועלן האבן דעס בית המקדש און וועלן זיי קענן קרבתנות מקריב
זיין ווען אפר דר בית המקדש וועט חרוב ווערן וואס פו איין זכות וועלן
זיין האבן דס נאט גזאגט אויך האב זיי שון מתקן גווען דעס סדר פון דו
קרבתנות דאס ווען זיי וועלן ליינן אונ זיי און וועל איך אויף ברענגן אויף
זיין גלייך וויא זענן מקריב פו מור קרבתנות אונ וועל זיין מוחל זיין
אלע זייערע זינד . דען און דער בית המקדש און נשטאנן אונ דוא ישאל
האבן זינדן און האבן זיין גבראקט איין קרבן און פו געבן גווארן און
זיי זייערע זינד אונ ווען איין פהן משיח דס געזינדן דס ער גבראקט איין

קרבן

קיצור מנורת המאור פניה נו

קרבתו איז פאר געבן גראדן צו אים זיין זינד אפד מור האבן היינט נוס
קיין קרבתו צו ברענגן זאגט נאט צו די ישראל עם שמיט דאך איז דער
הורה ווען דאס גאנצע איין זאמלונג פון ישראל וועלן זינדן בשונג אזו
זאלן זיי ברענגן איין קרבתו זאגן די ישראל מור זענן ארימע לייט מור האבן
קיין געלד נוס קרבתו צו ברענגן זאגט נאט צו זיי אדך פאנער פון אייך
גאר גוטע רייד אזו וועל אדך אייך מוחל זיין אלע אייערע זינד זאגן דיא
ישראל צו נאט מור ווייסן נוס תורה צו לערנען זאגט נאט ישראל קומט איז
נוט תפלה פו מור אזו וועל אדך אייער תפלה אן נעמן איז וועל אייך מוחל
זיין אדך אלע אייערע זינד (והתפלאת פנגד התמידים תקנום) איז דוא
תפלות וואס מור טאן אלע מאן דס האבן אינערע חכמים איז מתקן גוען
אקעגן די קרבתו תמידים וואס מען פלעגט אלע מאן מקריב זיין איז בית
המקדש אזו וויא מור לערנן איז פרק תפלת השחר דס די אבות האבן די
תפלות מתקן גוען דהיינו אבריהם האט מתקן גוען תפלת שחרית יצחק
האט מתקן גוען תפלת סנהיה יעקב האט מתקן גוען תפלת ערבית :
פרק נו (הייבן בכל קהל למנות להם שליח ציבור הגון) אימלכם קהל זען
מחויב צו אויף נעמן צו זיך איין חזן וואס איז ראוי צו זיין אהזן
איז זייא זאלן זוכן צו אויף נעמן אזו אמענש וואס זאל זיין ליידיג פון
עבירות איז דאס זייני זייני יארן זענן גוען שייין אן אשם רע איז איין
עניו איז מרצה צום פאלק צו זיין אהזן איז האט איין גשמאק איז
זום קול איז קען לערנן (נישט אזו וויא היינט וואס מען קוקט נוס דר חזן
זאל זיין אפרוקר יוד אבי ער זונגט שייין וויא וויא אויב דעם האלט מען
אויף דאס גלות) אזו וויא מור לערנן איז פרק סדר תעניות די רבנים האבן
גלערנט ווען זייא האבן זיך גשמעלט תפלה מן אויף רעגן האמטו עם איז
גוען צווישן זייא איין זקן איז איין חכם האט מען דאך נוס גשמעלט פו
דעם עמוד נאר אזו אמענש וואס איז גוויינטלוק צו דאוויקן איז דאס זיין
תפלה איז גוויינטלוק איז זיין מול דס ער זאל זיך נוס טועה זיין רען ווען
אהזן איז זיך טועה איז דער תפלה איז נוס קיין גוסד סימן פו דעם
קהל רבי יהודה זאגט מזאל נעמן אנעלכן וואס האט פול קינד איז
האט נוס מוט וואס זייא מפרנס צו זיין רען ווייל זיין הארץ איז פוארנט
וועט ער ערינסט תפלה מן אויף ישראל מוט זיין גאנצן הארצן :
(במסכת ברכות) איז דער מסכת ברכות שמיט מען האט נאנט אויף רבי
הנינא בן חסא דס ער פלעגט תפלה מן פו קראנקי לייט איז פלעגט
זאגן דער חולה וועט לעבן איז דער וועט שטארבן הט מען אום גפרענט

קיצור מנורת המאור פניו נט

פין וואנן ווייסט עס האט ער גזאגט ווען מײן תפלה גייט גשוקמט און
גשווינד ארום פון מײן מול אזו ווייס אודך דס מײן תפלה ווערט אן
גנימון און דער חולה וועט לעבן ווען אפּר גיט אזו ווייס אודך דס דו תפלה
ווערט גיט אן גנומן פּרעגט דו גמרא פון וואנן ווייסן מוד עס פון דעם פסוק
ארום דאס מען קען אן הענגן דרינגן זאגט רבי חײא בר אבא פון וועגן רבי
יוחנן עס שטייט און פּסיק ווען גאט פּשאפט אים דוא רײד דאס ער קען
גשווינד רעדן און זײן תפלה אזו ווייסט עס אודך שלום און מען זאגט גוש קיין
קדיש ווען קיין צעהן לײט זענן גוט איין גזאמילט אין אײנים אזו וויא מיר
לעהרן אין פּרק הקורא את המגילה רבי חײא בר אבא זאגט פון וועגן
רבי יוחנן עס שטייט אין פּסוק אודך וועל גהייליגט ווערן צווישען דו
קונדר ישראל דאס מײנט מען ווען מען דארף זאגן אזאך פון הייליגקייט
דהיינו תפלה אודך קדיש זאל גוט זײן ווייניגער פון צעהן לײט דען צווישן
צעהן לײט פון ישראל רואט דו שכינה אזו אזו דו קדושה גאנץ און מען דעם
מתקן גווען צו זאגן דעם קדיש אויף תרגום לשון ווייל דוא מלאכים פון דעם
דימל פּר שטייט גוט קיין תרגום לשון נאר דוא רײא גרוסו שרײם וואס
זענן גזעצט מײן צו זײן גוטס צווישן ישראל און צווישן ווער פאמיר וואס
און הימל אזו און פּר דו אנדרע מלאכים זאלן גוט פּר שײן און זאלן גוט
פּקמיר זײן אודך ישראל דרום זאגט מען אים אודך תרגום לשון און דס ציבור
זאל ענפּרן מיט פּונד (אמן יהא שמיה רבײ מברך) אזו וויא מיר לערנן און
מסכת שבת רבי יהושע פּן לוי זאגט ווער עס ענפּרט (אמן יהא שמיה רבא
מברך) מוט פּח פּלומר מיט פּונד ווען ער האט אודך זוך אפילו אפּיין גור
דין צו רײסט מען אים נאך האט גזאגט רבי יהושע פּן לוי דר וואס ענפּרט
(אמן יהא שמיה רבא מברך) מוט זײן גאנצער פּונד עפענט מען אים אודך דוא
טורין פון דעם גן עדן דען אזו שטייט און פּסיק עפּונט אײך אור טורין און
לאז ארײן קומן דס גרעקטע פּאלק וואס הוט צו זאגן רעכט אמן מיט פּונד
זאגט רבי חנינא אמן מאכט אל מלך גאמן דאס מיר ישראל זאגן דער מיט
עדות דאס גאט אזו איין פּרײבט מלך אודך ווער עס ענפּרט אמן אודך דער
וועלט אזו ער זוכה צו ענפּרן אמן אודך יענר וועלט און דער מענטש זאל זײן
גהוט דס ער זאל גיט מײן זײן און קדיש צווישן יהא שמיה רבא און צווישן
מברך אודך שטייט אין דער גמרא אפעשה וויא רבי יוסי אזו גזאגן און איי
חורבה ארײן און האט דארטן תפלה גוטן האט אום אלהו הנביא פּגענוגט
און האט אים גפּרעגט וואס פּר אקול האסטו געהערט און דער חורבה האט
רבי יוסי גזאגט אודך האב געהערט אקול דס עס האט טרורונג גברונט אזו וויא

קיצור מנורת המאור פנינו

אמריב אינ האט גזאגט ווייא צו מור דאס איף האב תריב גמאכט מיין הויז
און האב פו פֿרענט מיין פאלויך און האב פו טרופון מיינו קונדרי און גלות
אריין האט אליהו גזאגט צו אום מיין זון נוט דו שעיה אליין האט דאס קול
אזו גזאגט נייארט אלע טאג דרייא מאל זאגט דאס קול אזו :

פרק נו לעולם יהא אדם זהיר בקריאת שמע ובפרכותיה (אייביג זאל דר מעניש
זיין גהיט קריאת שמע צו זאגן מוט דוא פרכות זאס ווערן גזאגט
פרור און דער נאך דען עם אזו און אור דא צווייא הונדרט אכט און פערציג
ווערט אזו פול וויא דוא צאל פון דעם מעגשגם גלידער זענן און (ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד) אזו גרעכנט דרוגן זאגט הקב"ה ווען דוא
וועסט הוטן מיין קריאת שמע צו לייאגן זוא און אור צייט וועל איך הוטן
אלע דייע גלידער און לערנון מור און ספרי ווארום האט מען מתקן גווען צו
ליינן קריאת שמע פרוא און נאכט ווייל הקב"ה האט גזאגט צו ישראל דוא
ספר תורה זאל נט ווערן אפ גטאן פון דין מול און דו זאלסט ריידן דרוגן
טאג און נאכט און האט ווידר גזאגט זעקס טאג און דער וואך זאלסטו טון
אמלאכה זוף מפרנס צו זיין מוט אור נוא וויא קענון דוא ביידע פסוקים מקיים
זוערן דען ווען איך וועל טאג און נאכט תורה לערנן וויא אזו וועל איך קענן
אמלאכה טון דרום האט נאט מתקן גווען צו זייא צו ליינן קריאת שמע פרוא
און און דער נאכט דען דער וואס ליינט קריאת שמע אזו גלייך וויא ער ליינט
דוא גאנצע תורה . עם אזו אמשך צו איין מלך דס ער האט גגעבן זי דין זון
פול פעלדער און דער זון האט זיער פול מזה גהאט צו פארבוסן אלע פעלדער
וויא דער מלך האט גזעהן דאס זיין זון במהות זוף זיער און זייא דס ער אום
צו רעכט גמאכט איין נארטן און האט גבראכט אלי מעדני עוקס און האט
גפלאנצט און דעם נארטן פרי דער זון זאל נאר און דעם איינס נארטן דארפן
ארטן אזו און הקב"ה האט גגעבן צו ישראל (תורה גביאים וכתובים) און
הט גזאגט צו זייא ווער עם וועט זוף במהות און זייא אזו און קיין עק נט צו
זיין שכר און ווער עם קען זוף נט במהות און זייא און גינג פו אום דאס
ער זאל ליינן קריאת שמע פרוא און און דער נאכט : (ובשישראל קורין
אותה) און ווען דו ישראל ליינן קריאת שמע אזו נדרון דוא מלאכי השבת
פון דעם הוטל צו הערן זו פון זייא . און גאט זאגט ווער אזו אזו ווי דס
פאלק ישראל איין איינציג פאלק און דער ערד דרום זאל דער מעניש זיין
גהוט צו ליינן קריאת שמע מוט פארבט און פונגה דען אזו שטייט און
סדרש רבי ברכיה זאגט איין מלך בשר ודם ווען ער שוקט זיין ברוח און זיין
קדינה וואס טין דו לייט פון דער מדינה זייא שטייאן און און זיערו פום און

דעקן

ס קיצור מנורת המאור פרק נו נח

דטקון און זייער קעט און לייגן די ברוך מוט פארקט און מורא און מוט
שרעקונש און צוטערנוש און הקב"ה זאגט צו ישראל מיין ברוך ונס און
האב און גרויסן לייגן דאס און קריאת שמע האב און און גוט מטרות
גווען צו לייגן זא שטייענדיג און אייער פום און און גוט מיט און און
גדעקטן קאפ זייער וויא דוא ווילסט אפילו ווען די גייסט און וועג מענטש
און קריאת שמע לייגן :

פרק נח (בל אדם ישתדל להיות זהיר בתפלתו) אומליכער מענטש זאל זיין
גרויס און זיין תפלה ער זאל זאגן מוט מורא און מוט צוטערניש
און וויא איינער שטייט צו בעטן און זיין לעבן פון פון גאט וואס ער און דר
האר פון דער גאנצער וועלט (מצאתי בדרוש) און האב נפשו אין און בדרוש
דאס אפענט און מחויב צו שאקלון זוף און זיין תפלה ווייל עס שטייט
אין פסוק אלע מינע ביינער טון ריידן און און און דער מנהג פון די חסידים
און וויא מיר לערנן און פרק אין עומדין רב המנונא זאגט פיל גרויס זיינעם
קענון מיר אפ לערנן פון דער תפלה פון הנה דען בייא חנה שטייט און חנה
האט גרעט מוט און הארץ פון דאן לערנן מיר אפ דס דער וואס מוט
תפלה מוז מוט דעם גאנצן הארצן תפלה מון און שטייט זייער און לויפן
האפן זוף געשאקלט פון דאן לערנן מיר אפ דאס מען מוז דוא
ווערטער ארום ריידן מוט דוא לעפעצן און קול און ניש ווארן געקערט
פון דאן לערנן מיר אפ דס דער מענטש זאל ניש לאזן הערן זיין
קול און שמונה עשרה און עלי האט זא גרעכנט פון אשכנז און און
ברנגו גווען און און וואס זא דס מתפלל גווען פון דאן לערנן מיר
אפ דאס אשכנז פאר ניש דאוויגן קיין שמונה עשרה און עלי האט זא
גשטרעפט און דס אידן גאנט וויא לאנג וועסטו זיין שיכור פון דאן
לערנן מיר אפ ווען איינער זעהט און זיין חבר-אין מיאוסה זוף און
ער מחויב אים צו שטרעפן און חנה האט גענערט און בון ניש שוכור
זייער און בון און אשה וואס האט אשווער גמוט האב און עס און
ערניסט תפלה גטאן פון גאט פון דאן לערנן מיר אפ דס ווען מען
אין איינס חושד און זאך און די זאך און ניש אים דס ער מוז
מודע זיין צו די וואס זענן אים חושד דס מען און אים אים זונסט
חושד און עלי האט און גענערט זייא קשלוס פון דאן לערנן מיר אפ
דאס ווען איינער האט דעם אנדרן חושד גווען אומזוכט דס ער מוז אים
איפער בעטן ער זאל אים מוחל זיין און ווען דר מענטש דאוויגט אים
שמונה עשרה מוז ער זיין דרייא פרוט הנטר זוף און זאל זוף בייקון

און

קיצור מנורת המאור פניה נט

אין זאל זאגן (עושה שלום) פון וועגן פבוד השכינה וואס זי האט געדינט
אין דעם אורט וויא ער האט תפלה גשאן איבער דעם דארף מען דאווייגן מיט
גרום פונגה ווארן אז מען בעט אפילו אקוסר אמונה וואס ער אז אבשר
נדם שמיים מען מוט דרף ארץ אין מען האט אונ זין וואס מען רעט ספול
שפן פו הישם ותברך וואס מען בעט פון אים אלדיג דארף מען אורדאי
זאגן מיט פונגה :

פרק נט (סדר תפלת השבת) דער סדר פון תפלות שבת שמיין שוין
בשידלף און אימליכר בד ישראל מוז זאגן ויכולו פרישאג
פאנאכט ווארון מוט דעם זאגט מען עדות אז נאט הא די וועקט באשאפן
דרום מוז ער זאגן (ויכולו) שמיאנדיג ווארום ווען מען זאגט עדות מוז מען
שמיין . און די תפלות פון שבת אונ זום טוב זאגט מען נישט די מיטלסט
ברכות פון שמונה עשרה אזו וויא מען דאוויגט אין דער וואכן . ווארן און
דיא ברכות בעט מען אויף פרנסה . און מען זאל נישט האבן קיין צער און
שבת טאר מען דאס נישט און זין האבן . און אין מוצאי שבת מאכט מען
הבדלה איבער איין כוס וויין דען עס ווערט אן געקן דאס ער באלייט דעם
קלף און ווערט אפ גשייד פון אים מיט שמחה מוט איין כוס של ברוכה . און
דרום הבן אינערע הקמים גזאגט אויף דעם וואס און געדינט דריין צו מאכן
הבדלה איבער איין כוס וויין דאס ער אז פון דיא לייט וואס יארשנן עזה"ב
אזו וויא מיר לערנען און ערבי פסחים רבי יוחנן זאגט דרייא וועגן פון דיא
לייט וואס יארשנן עולם הפא דהיינו דער וואס וואגט און ארץ ישראל . און
דער וואס אזו מגדל ויינע קינדר צו תלמיד הנורה . און דער וואס מאכט
אין מוצאי שבת הבדלה איבער וויין . און אין מוצאי שבת נאך הבדלה זאגט
מען זמירות וואס אליהו הנביא אזו גראכט און זין ווייל ער וועט קומן זאגן
צו ישראל דאס די גאולה קומט אן דען מיר לערנן אין עירובין עס אזו
פר זכרמ צו ישראל דאס אליהו הנביא וועט נישט קומן איין בשורה צו זאגן
אויף דער גאולה נישט און ערב שבת און נישט אין ערב זום טוב דען ווייל
ישראל האבן דענסטמאל צו טון מיט שבת און זום טוב וועלן זיין אונעק
לאזן שבת אונד זום טוב מאכן אין וועלן גיין אליהו הנביא מקבל פנים
זין דרום ווען דער שבת גייט אונעק דען קען אליהו ויכר קומן גענעקן
מיר אום און זמירות און מיר בעטן פון אונזער נאט ער זאל אים שיקן צו
זאגן אונז איין בשורה מוכה דאס מיר וועלן דער לייזט ווערן . און דער
מנהג אזו דאס דר הון מאכט פרישאג צו נאכט קדיש און שול און הבדלה
און מוצאי שבת פרי ער זאל מוצאי זיין דוא ארימע לייט וואס האבן נישט

קיין

קיצור מנורת המאור פנים סא

ק"יין אוף קידוש איז הבדלה אזו וויא מיר לערנן און פֿרֿק תענית אלו רבי האט גזר תענית גוען וייל עס האט נישט גרענגט האט אילפא זיך גשמעלמא דאוויגן פֿר דעם עמוד און וויא ער האט גזאגט (משיב הרוח) האט איין וויגט אן גהובן צו וויאן און וויא ער האט גזאגט (ומוריד הגשם) האט אן גהובן צו רענגן האט רבי אים גרענגט וואס זיינע מעשים זענן וואס זיין תפלה און אזו פאלד דר הערט גווארן האט ער גזאגט און וואן און איין דארף וויא אריבער לייט זענן אזו במיה און מוד איז פֿרענג וויין אוף קידוש און הבדלה און בון זיי אלע מוציא דר מיט דעם זכות האב און :

פֿרֿק ס (ברכת הלבנה) די בֿרֿכה וואס מיר מאכטן ווען מיר זענן מחדש די לבנה דאס אזו צו מאכטן אמת צו אינו דאס אלץ קיטמ פֿון גאט און ער האט אלץ בשאפן און דורך זיין זאג און אלץ ווארן גטאן און קיין שום מענטש זאל נישט טראכטן דאס עס אזו איז דער מאכט פֿון איין שום בשעפנט צו טון איין זאך און דער וועקט גוטס און פֿון אן דעם ווילן פֿון גאט זיין בשעפֿר איז דרום האבן אינגערע חכמים גזאגט דר וואס מאכט איין בֿרֿכה אוף דעם פֿניי אונג פֿון דער לבנה און גלייך וויא ער און (מקבל פֿני השכינה) איז זיי האבן גבראכט איין ראיה דער צו פֿון דעם פֿסיק אזו וויא מיר לערנן און סנהדרין די ושיבה לייט פֿון רבי ישמעאל האבן גרענגט ווען ישראל וואלטן גאר זיך גווען צו דר איינע מצוה פֿון קידוש החודש וואס דס אזו גלייך וויא זיי זענן (מקבל פֿני השכינה) אזו וואלטן זיי אוף פֿיל שפֿר דרום גהאט דס זיי וואלטן גענוג גהאט דריין זאגט אפֿן דרום מוז ער זאגן די בֿרֿכה פֿון קידוש החודש שמיאנהייט פֿון פֿבוד השכינה וועגן מרימר און מר זמרא האט אייטליכר פֿון זייא גטאן זיין האנט אוף זיין חכרס אקסל בשעת קידוש הלבנה פֿר גרום שמהה וואס זיי האבן גהאט פֿון דר מצוה רב אחא האט גזאגט צו רב אשי און ארין ישראל מאכט מען אזו איין בֿרֿכה בשעת קידוש הלבנה (פרוק מחדש חדשים) האט רב אשי גזאגט צו רב אדא אזו איין בֿרֿכה וויא די זאגסט קעגן אינגערן ווייפר אויף מאכטן גייארט מען מוז זאגן די בֿרֿכה אזו וויא רב יהודה האט גזאגט (פרוק אמה הו אלהינו מלך העולם אשר במאמרו פֿרא שחקים וגו') דס ער לופט גאט דאס ער האט מיט זיין זאגן בשאפן די הימל און דיא לבנה און אלע חילות פֿון דעם הימל און ער לאזט אים (פרוק מחדש חדשים) גלופט אזו גאט וואס ער פֿניאט די ליכט פֿון דער לבנה אלע חודש און בל זמן די לבנה ווערט גרעסער און שיינט מער מען זיא מחדש זיין און איין בֿרֿכה מאכטן אייבֿר איר אזו וויא מיר זאגן און דער גמרא

קיצור מנורת המאור פרק 8

גמרא רב אחא בר חנינא זאגט פון וועגן רב אבי פון וועגן רבי יוחנן
מען מעג די לבנה מחדש זיין בוי און פגימה ווערט דער פילט זאגט רבי
יעקב פון וועגן רב יהודה דס אזוי בוי זיבן טאג איז חודש און די חקמים
פון גהרדעא זאגן מען מעג די מחדש זיין בוי ועכצען מעג און חודש און
זיי קרייזן און דעם מיינונג פון רבי יוחנן דער וואס זאגט בוי זיבן מעג די
מען זוי גאר צייט מחדש צו זיין לערנט ער בוי און פגימה ווערט דער
פילט בוי האלב אזוי וויא דאס נשטאלט פון איין בוגן ווען איין שניר און
דרייבן איבן געזאגן בוי דער צייט מעג מען די מחדש זיין בוי די ווערט און גאנצן דר
אין דר אנדערר זאגט מען מעג די מחדש זיין בוי די ווערט און גאנצן דר
פילט און קיילדיג און וויא איין וויא דאס און בוי זיא ווערט ועכצען טאג
אלט (וגרסיק) און מור לערנען און (מסקנת סופרים) מען זאל די לבנה
מחדש זיין אום מוצאי שבת ווייל דענסט מאל און דער מענטש פרייליך און
גייט אן גטאן שיינע קליידר דען עס אזוי מער זכר פון האנדן ווען ער מוט
דיא מצוה בשמחה און גייט און שיינע קליידר און ער זאל קוקן מוט זיינע
אזוי אקעגן דער לבנה און זאל זיינע פום ביי אנאנדרר שטעקן ווען ער און
דיא מחדש און זאל זאגן דריי מאל איין גוסר סימן זאל זיין זא און און
צו פל ישראל און זאל זאגן (ברוך ויצרף) און זאל דריי מאל און דר הוף
שפרינגן און זאל זאגן אימליבס מאל (בשם שאני רוקד כנגדך וכו') און
וואל וויא אויך שפרינג אקעגן דער לבנה און מען גוט אן רירען און דור
און אויך ווען אנדערע לייט וועלן שפרינגן אקעגן מור צו מוק זיין מור זאלן
זיין גוט קאגן אן רירען אין מור און ער זאגט (תפול עליהם אימתה ופחד
וגו') די גאט זאלסט מאכן פאלן אויף מיינע פיינט איין פארבט און איין
אנגסט און זאגט וויידר די ווערט צורוק און אזוי זאגט ער דריי מאל און
זאגט (אמן הללוידי) און זאגט דר נאך צו זיין חבר (שלוש עלדיך) דריי מאל
אין דר נאך זאל ער אהיים גיין מוט איין פרייליך הארץ דאס ער האט זוכה
געווען די מצוה צו טון און מקבל פני שכינה צו זיין און איין טייל זאגן און
(ברוך ויצרף ברוך עושך ברוך קונץ ברוך בוראך) מאכן די ערשטע אומיות
יעקב דען די לבנה ווייזט אויף יעקב דס ער ציילט נאך דר לבנה נאך און
האט אויף איין חלק בעולם הזה ובעולם הבא אזוי וויא די לבנה שיינט טאג
און נאכט אזוי וויא מור האבן און פריערדיגן פרק גשריבן (וגם מצינו)
אויך נפיגן מור איין בנייאונג צו די אבות בעולם הבא ווען ראש חודש און
דס די לבנה בנייאט זיך אזוי וויא מור לערנען און (השוכר את הפועלים) אליהו
הגביא און גווינטליך גווען צו קומן און דער ישיבה פון רבי אטא און גווען

קיצור מנורת המאור פס"א

ראש חודש האט ער זיך גזוימט און אזו ניש גקומין וויא ער אזו דער גאך
 גקומין דט אים רבי גפרענט ווארום ער דט זיך אזו גזוימט דט ער גזאגט עם
 דט גדויערט איי אויך האב אויך גהזפן אברהם אבינו פון זיין גלעגער און
 האב אום גגעבן וואס דו הענט צו וואשן איי ער דט תפלה גטאן און
 איך האב אים וידר שלאפן גלייגט איי אזו אויך האב איך גטאן צו זעצק און
 אזו אויך צו זעקב דרום האב אויך נוט גקענט קומן דט רבי גזאגט צו אליהו
 ווארום דייבסטו זיי נוט אויך אלע און איין מאל דאס זיי זאלן אלע ביי גלייך
 תפלה טון דען וואלסטו גשוניג פארטיג גווארן דט אליהו גזאגט איך האב
 קיין רשות נוט זיי גלייך צו לאזן תפלה טון ווארום זיי וועלן זיך שטארקן
 תפלה צו טון און וועלן ברענגן משיח פו זיין צייט דרום מוז אויך זיי איינציג
 וייס אויך שטעלן תפלה צו טון האט רבי גזאגט צו אליהו אזו דא זייער
 גלייכן אויך דר וועלט דאס גאט זאל זייער תפלה אן זעמן ווען אזעלכע דריי
 לייט זאלן מיט אנאנדר תפלה טון האט אליהו גזאגט עם אזו דא רבי זקניא
 מיט זיינע קינדער ווען זיי זאלן גלייך תפלה טון אזו וועט זייער תפלה דער
 הערט ווערן: אמאל דט דו וועלט זייער גייטיג רעגן גראפט האט רבי
 גוזר תענית גווען און דט רבי חייא מיט זיינע קינדער גשטעלט פו זעם
 צמוד תפלה צו טון אזו וויא פאלד ער דט גזאגט (משיב הרוח) דט גזוימט
 אויניגט און וויא ער דט גזאגט (מוריד הגשם) אזו גזאגן רעגן און וויא ער
 דט גוואלט זאגן (מחיה המתים) דט דו וועלט גשטוימט און דו מיטם
 האבן גוואלט לעבדיג ווערן דט מען גזאגט און הימל ווער דט דעם טור
 מנקה גווען דס דו תפלה פון רבי חייא מיט זיינע קינדער וועט דער הערט
 ווערן דט מען גזאגט אליהו הנביא דט מנקה גווען אזו דט אליהו הנביא
 זיי צו שייד און מבלבל גווען דו תפלה פון דאגן לערנן מיר אפ דס אום
 ראש חודש ווען דו לבנה בנייאט זיך אזו אויך איין בנייאונג און דעם עולם
 וויא דו גשמות זענן:

פרק סא (הקב"ה) גאט ב"ה מיט ניסים און וואינדר מיט ישראל אלע צייט
 ווען זיי דארפן עם גייטוג האבן פרי צו ווייזן איין גרוסקייט אויך
 דר וועלט און פרי מען זאל נוט מיינן דאס דו וועלט ווערט אלץ גפירט
 גאך דעם גאמל גאך דרום מיט גאט צו צייטן ניסים וואס אקעגן דעם
 גאמל און צו ווייזן דאס גאט ותברך דט בנייאט און בשאפן דו וועלט
 פון גישט און איין זיין מאכט און צו פו ענדערן דו וועלט פון גישט און איין
 זיין מאכט און צו פו ענדערן דו וועלט פון אור גאמלאר און צו טון און
 איד וואס עם וואל גפעלט און זיינע אונגן און פון דו גרוסע ניסים וואס

קיצור מנורת המאור פס"א

ואם המ נטאן מיט ישראל אזו צווישן זיי גווען דר נם וואס ער המ נטאן
מיט זיין אינ בית שני אזו די עובדי פובקים ומולות האבן זיך גשטארקט
אויך די חשמונאים וואס זיי זענן גווען מלכים און בהנים און די עובדי
פובקים ומולות האבן מסמא גווען אלע בומלן וואס און בית המקדש אזו
גווען אינ דער גאך אזו די חשמונאים האבן זיך גשטארקט מיט גאסם הילף
אינ האבן סנצח גווען די עובדי פובקים ומולות האבן זיי מיין נומ גפינן נאר
איין קריגל מיט ריינעם בומל וואס אינ אים אזו נאר גווען צו פרענן אטאג
אין דר מנורה פון דעם בית המקדש אזו איין נם גשעהן דרינען דאס מען
הט אכט טאג גברענט פון דעם קריג בוז מען המ ווידר ריינס בומל פוקוסן
אזו וויא מיר לערנן און מסבת שבת די רבנים האבן גלערנט פונם און
צוואנציג טאג אינ פסלוי הייבן זיך אן אכט טאג חנוכה דארף מען און זיי
קיין הספד נומ מאכן אוף איין מת אינ נומ גויר תענית זיין דען אזו דא
עובדי פובקים ומולות זענן אריין גמאנגן און היכל אינ בית שני און די מעג
פון די חשמונאים אזו האבן זיין מסמא גווען אלע בומלן וואס אינ בית
המקדש אזו גווען און וויא דס מלכות פון די חשמונאים האבן זיך גשטארקט
און האבן סנצח גווען די עובדי פובקים ומולות אזו האבן זיין געזוכט
און האבן מיין נומ גפינן נאר אקרניגל מיט בומל וואס אזו גווען פור חתמת
מיט דעם חוקם פון דעם פהן גדול און זיי האבן דר קענט דאס אזו עובדי
פובקים ומולות האבן נומ אן גריקט דריין און עס אזו אינ אים נאר גווען
בומל צו פרענן איין טאג אינ דר מנורה אזו איין נם גשעהן דריין און מען
הט דר פון גברענט אכט טאג און דעם אנדרן יאר האבן זיי די אכט טאג
גמאכט פור יום טוב בוז אייביג מען זאל הלל זאגן און גאט לזבון און זיי
(ומצינו) און מיר גפינן דאס דעם גרוסן נם פון חנוכה וואס מיר האלטן היינט
אין דעם לאנגן גלות הט די תורה אן געוויזן אונז און פרשת בהעלותך אינ
האט אנפלעקט דס אזו איין חנוכה וועט קומן דורך די קינדן פון אהרן
הכהן אזו וויא עס אזו מרימו און מדרש אנדה וואס רש"י פרענגט און
פרשת בהעלותך אינ אזו שרייבט רש"י פון דעם מדרש אנדה וועגן ווארום
שטייט די פרשה פון דער מנורה לעבן דער פרשה פון חנוכת המשכן וום
אימליכר נשיא הט מקריב קרבנות גווען אינ דעם חנוכת המשכן דען וויא
אהרן הבהן האט געהן דאס אלע נשיאים האבן מקריב קרבנות גווען און
חנוכת המשכן און ער און זיין שבט זענן נומ גווען צווישן זיי דען זיי זענן
ניט גפאסן גווארן דריין האט ער זיך מצער גווען דרייבן האט גאט גזאנט
צו אהרן ביי דיין לעבן גשווארן דאס דיין זאך וועט גרעסר זיין פון זייער

קיצור מנורת המאור פס א

מן

זאך דען דוא זאלסט אלע פריא מארגן אום ריינען דו רעדלך פון דער
מנורה און גרייט מאכן זיי צו אן צינגן זיי און אלע פר נאכט זאלסטו זיי
אן צינגן און דס אזו איין גרעסרע זאך וויא זיי האבן גטאן (וכתב הרמב"ן)
און עס שרייבט דרוף דער רבי משה בר נחמן דס קען נישט גמיינט זיין דו
מנורה פון דעם משכן דען אזו קשה ווארום הט גאט נישט גטרייסט צו אהרן
מיט דו קטורת וואס אהרן הט מקטיר גווען אלע פריא און פר נאכט און
דס אזו איין גרוסע זאך גווען אזו וויא דר פסוק לובט דו קטורת און זאגט
(שימו קטורה באפה) דו פהנים מאכן אויף גיין דאס דעמפוינג פון קטורת
און דיין גאז אויף הט אום גאט גקענט טרייסטן מוט דר עבודה וואס אהרן
הט גטאן און יום כפור וואס דרוף דעם הט גאט פר גיבן דו זינד פון ישראל
און אויף נאך אנדרע קרבנות הט אהרן מקריב גווען און ויידר אזו קשה
אהרן הט דאך אויף מקריב קרבנות גווען און חנופת המשכן אלע ערשטע זיבן
טאג וואס מען הט דאס משכן מחנף גווען ממילא אזו דאך זיין קרבן גרעסר
גווען פון דו קרבנות פון דו נשיאים נוא ווארום הט זוף דר אהרן מצער
גווען נייארט דו אנדה אזו מרומז אוף דו נרות פון חנופה וואס אהרן אזו
דער מוט גטרייסט גווארן דאס דער נס פון חנופה וועט גשעהן דרוף דווא
חשמונאים רז פהנים דו קינד דו אהרן און אזו וויא דאס אייגענע לישון
שטייט אויף און איין ספר מגילת סתרים דען ער ברענגט דעם מדרש אנדה
און שרייבט אויף האב גזעהן און מדרש שטיין וויא דו צוועלף שבטים וואפן
מקריב קרבנות גווען בשעת אז מען הט דעם משכן מחנף גווען און שבת
לוי הט נישט מקריב גווען מיט זיי אזו האט זוף אהרן הפהן מצער גווען הט
הקביה גזאגט צו משה זאג צו אהרן ער זאל זוף נישט מצער זיין דען עס
איז איין אנדר חנופה פר האנגן וואס מען וועט לייבט דרינגן צינגן און אויף
וועל און דר דאזיגער צייט ניסים טון דרוף זיינע קינד און אגרוע הילה צו
ישראל און דער נס וועט ווערן גערופן אוף זיינע קינדערס נאמן דוא
חשמונאים הפהנים דהיינו חנופת בית חשמונאי דרום שטייט און דר תורה דו
פרשה פון דר מנורה ביי דר פרשה פון חנופת המשכן בוא אהע שרייבט
דער רמב"ן (כתב בתחומא) אויף שטייט און מדרש תחומא דס הקביה דט
גזאגט צו משה גייא און זאג צו דיין ברודר אהרן ער זאל קיין מורא נישט
האבן און זאל זוף נישט מצער זיין ווייל ער הט קיין חלק נישט גהאט און חנופת
המזבח דען איין גרעסרע זאך איז אן גטרייט צו אום דען דו קרבנות וענן
גאר נוהג בל זמן דאס בית המקדש שטייט אבר דו לייבט פון דר מנורה
וועלן אייבונג לייקטן און אויף דו פרכות וואס אויף האב אום געעבן צו פענגשן

דיא

קיצור מנורת המאור פס"א סב ס:

דיא ישראק די וועלן אייביג נישט פאל ווערן אזו שטייט אונ מדרש שרייבט
דרוף דער רמב"ן עס איז צו פרעגן וויא האט זאגט די מנורה וועט
אייביג לייכטן און וועט נישט פאל ווערן מיר זען דאך דאס נאך דעם דס דר
בית המקדש איז חרוב גווארן איז מיר קענן קיין קרפנות נישט פקדוב זיין
איז דאך די מנורה פון דעם בית המקדש אוף פאל גווארן נייארט עס איז אזו
גמיינט די מנורה פון חגיגה די וועט אן געצינדן ווערן און גלות נאך דעם
חורבן אוף און אויף די ברכה וואס די פהנים פגעשן די ישראל ווען זי
דיקטן דאס וועט אוף נישט פאל ווערן דרום שמי"אן די זאכן ביא אנאנד
גשריבן און דר תורה פריער שטייט ברכת פהנים און דר נאך חגיגה המזבח
דיא פרשה פון דר מנורה דס איז גשעלט גווארן פון ווען דעם פבור פון
אחרן ווייל זיין שבת הא קיין חלק נישט גהאט און חגיגה המזבח שטייט דרום
פר חגיגה המזבח ברכת פהנים וואס אחרן הא אייביג און נאך חגיגה המזבח
שטייט די פרשה פון דער מנורה וואס דס ווייזט אויף די גלות פון חגיגה
וואס דס גווערט אוף אייביג :

פרק סב (לפרסם בישאל הנם הגדול הזה) צו מפרסם זיין צווישן ישראל
דעם דאווען גרוסן נס פון חגיגה האבן אינוערע חכמים מתקן
גווען זען זאל אלע יאר מאכן איין גרעגיש צו דעם נס מען זאל גענאשן
חגיגה לעבט און די מצוה אזו זי ער גליבט דאס ווען דר מענטש האט נישט
אום שבת חגיגה מער קיין געלד נאר אונד און חגיגה ליבט צו קופון אויך
וויין אוף קידוש אזו זאל ער בעסר חגיגה לעבט קופון און ווייל די מצוה
פון חגיגה לעבט צו צינדן איז אמתקנה פון די חכמים דרום דער וואס
איז גדיש און דר מצוה צו טון זי וויא רעכט אזו וועלן פון אום ארום קיפן
קינדן תלמידי חכמים אזו וויא מיר לערנען און דער גמרא רב הווא זאגט
ווער עס אזו גוויינט צו צינדן חגיגה לעבט וויא רעכט אזו דער וועט זוכה
זיין צו האבן קינדן תלמידי חכמים און ווער עס איז גוויינט צו האלטן די
מצוה פון מוזה וויא רעכט אזו דער אזו זוכה צו האבן אשיינע דיקה און
ווער עס איז גוויינט צו האלטן מצות ציצית וויא רעכט אזו זוכה צו איין
שיינעם מלית און ווער עס איז גוואנט צו מאכן קידוש אייבך וויין דער
וועט זוכה זיין דס ער וועט דר פילן פעסר מוט זיין אזו וויא מיר האבן זוכן
גשריבן דס השי' בצאלט ביי אלימן מדה פנגר מדה :

פרק סג (דבר ברור ודוע) דס ווייסט מען דס השי' שוקט נישט קיין צרה
און יודן סיידין זיי האבן עבירות און די שולד ווס די ישראל
האבן גהאט אויף זוף און דוא צייטן פון דסן אזו גווען אזו וויא אינוערע
חכמים

קיצור מנורת המאור פסג

חכמים האבון גלערגט איז מסבת מגילה דו תלמידים האבן גפרענט רבי
 שמעון בן יוחאי פו וואס האבן דו ישראל אזי פו שולדיגט איז דו צייטן
 פון המן דס אזו איין שווערע גזירה אזו אום גנאנגן אוף זיי דאס מען זאל
 אלע אים פרענגן דט רבי שמעון גזאנט צו זיי זאגט איר האבן זיי גזאנט
 מיר מיינטן זיי האבן פו שולדיגט ווייל זיי האבן הקאה גהאט פון דר סעודה
 פון אחשוורוש דט רבי שמעון גזאנט עס קען דר מעס ניש זיין דען ווען דאס
 זאל דר מעס זיין וואלט דו גזירה נאר גהערט צו זיין אוף דו יהודים וואס
 האבן גזאנט איז שושן דו האבן איין הקאה גהאט פון דער סעודה וואס
 האבן דען פו זינדיגט דו יהודים וואס איז דר גאנצער וועלט דען המן האט
 דאך גוואלט אלע יהודים אום פרענגן האבן דו תלמידים גזאנט צו רבי שמעון
 זאג דו אינז דעס מעס דט רבי שמעון גזאנט זיי האבן פו זינדיגט ווייל
 זיי האבן זיך גפיקט צו דעס זעלם וואס נבוכדנצר האט אויף גשטעלט האבן
 זיי ווייך גזאנט נוא ווארום דט זיי גאט דען עס פו גזען איז דט זיי איין
 נס גזען זיי זענן דאך איז אמת חייב מיתה גווען איבד אזו איין גרוסן חטא
 דט רבי שמעון גזאנט דו ישראל האבן זיך גפיקט נאר לפנים ווייל זיי האבן
 מירא גהאט פו נבוכדנצר אבד זיי האבן עס ניש אן גזען פו איין גאט
 דט הקב"ה דו גזירה אוף זיי אויך נאר לפנים גמאכט צו מאכן זיי איין מירא
 פרי זיי זאלן תשובה טון איז דס זאגט דר פסוק דען גאט דט ניש גפיינגט
 דיא ישראל מוש דר גזירה פון המן פון זיין גאנצן הארצן נייערט עיר דט
 זיי נאר טרויעריג גמאכט פרי זיי זאלן תשובה טון (והקב"ה איז הקב"ה
 דט גפערט צו ישראל איין רפואה פו דער צרה דס ער האט גהייסן זעבן
 מחצית השקל אזו וויא מיר לערנן איז דר מסבת מגילה רבי שמעון זאגט
 עס איז אנפלעקט איז געוויסט גווען פו השי"ה דאס המן וועט לסוף וועגן
 שקלים צו קושין מיט זיי דו ישראל פון אחשוורוש דרום האט ער גהייסן
 מען זאל פו דער צייט פון יד אבר גיבן איין מחצית השקל) אזו וויא מיר
 האבן גלערגט אים ראש חודש אדר האט מען איום גרופן דו לייט זאלן
 פרענגן איין מחצית השקל איז בית המקדש איז השי"ה האט גפיקט דאס
 אסתר המלכה זאל ביי אחשוורוש חן האבן דאס זי אזו גווען איין גרויסע
 צדקת איז דט געוויסט צו מין דיא זאך בתבונה דאס דער מלך זאל אור
 געבן איר גבעט איז פאנער איז זי דט המן אן גפרייט איז גפעטן אוף
 דר סעודה פון פיל מעמים וועגן אזו וויא איז דר גמרא שייט דו רבנים
 האבן גלערגט ווארום דט אמת גפעטן המן אוף דער סעודה רבי אלעזר
 זאגט זוא דט אים דר מיט איין נעץ אן גפרייט צו האפן אים איז דר נעץ

קיצור מנורת המאור פס"ג

אזו וויא אונ פסוק שמיים זייער מוש זאל זיין צו זיי צו איין נגיד רבי יהושע
זאגט פון אור פאטרס הויז געזינד האט זי זיך דס אפ גלערנט רען זי האט
זיין גלעקט לערנן דעם פסוק ווען זיין פיינט אזו הוננעריג מאך אים עסן
ברוט דען עס אזו גלייך ביי אור וויא דו שארקט אים דער מוט הייסע קולין
אויף זיין קאפ אונ גאט וועט אים איבר ענפן אונ זיין האנד רבי מאיר
זאגט זי האט אום דרום גפעטן אוף דר סעודה פרי ער זאל זיך דער זייל
קיין עצה ניט האלטן צו מורד זיין אונ דעם מלך דען זי האט גזעקן דאס
וויא האט גערט זיך אזו ער מצליח רבי יהודה זאגט זי האט עס דרום גוטן
פרי מען זאל נישט דער קענן אז זי אזו איין בת ישראל רבי נחמיה זאגט
זיא האט עס דרום גטאן פרי דו ישראל זאלן נישט זאגן מור דארפן קיין מורא
ניט האבן פרי דער גיורה פון האט דען אינגער שוועסטער אסתר אזו איין
מלכה וועט זי דו גיורה מבטל זיין אונ וועלן קיין תשובה נישט מוז דרום
האט זי גפעטן צו האטן אוף דר סעודה פרי דו ישראל זאלן זאגן אסתר אזו
אויף מסכים מוט האט וועלן זיי מורא האבן אונ וועלן תשובה מוז פרי
צו מבטל זיין דו גיורה רבי יוסי זאגט זי האט עס דרום גטאן פרי ער זאל
זיין גוויינטליך בייא איר טאט וועט זי אום קענן מוט איין זאך שטרויכלן
פרי דעם מלך רבי שמעון פן מנסיא זאגט זי האט עס דרום גטאן פרי גאט
זאל פרי זיך נעמן דו צרה פון ישראל דס אסתר המלכה מוז מלול זיין אונ
איר כבוד צו חנפן דעם רשע צו פעטן אום אוף דר סעודה אונ דורך דעם
וועט גאט איין נישט מוז צו דו ישראל רבן גמליאל זאגט מוזן אויך
זאגן וואס רבי אלעזר הסודעי האט זאגט דען ער האט אנלייבן טעם גזאגט
זארום האט אסתר גפעטן האטן אוף דער סעודה דען זי האט דר מוט גמכט דס
דר מלך זאל זיך מקנא זיין אונ האטן זארום ער אזו אזו חשוב ביי אסתר
דאס מוז עפום בטיימן אונ דו הארון זאלן זיך אויך מקנא זיין אונ אום
זארום ער אליין אזו זארום גפעטן צו אסתר אוף דר סעודה אונ דורך דעם
וועלן זיי זוכן אום ממות צו זיין רבה זאגט זי האט עס דרום גוטן דען עס
שמיים אונ פסוק איי גאט שטראפט דעם רשע אונ צו ברעכט אום לאזט ער
אים פריד חשוב ווערן דרום האט זי אום פול כבוד אן גוטן פרי ער זאל דר
נאך איין מפלה האבן אפי אונ רבא האבן ביידע גזאגט עס שמיים אונ פסוק
בייא בלשצר (בחוסם אשית את משתיהם וגו') זעקן מור דס בלשצר האט
איין מפלה בקומן אויף דר סעודה דרום האט אסתר זיך גטראכט האט וועט
איין מפלה בקומן אוף דר סעודה:

תם ונשלם חלק ראשון